

HOW TO APPLY FOR ASYLUM, WITHHOLDING OF REMOVAL, AND/OR PROTECTION UNDER ARTICLE 3 OF THE CONVENTION AGAINST TORTURE

نحوه تقاضای پناهندگی، منع اخراج، و/یا محافظت طبق ماده 3 کنوانسیون منع شکنجه

هشدار: این دفترچه اطلاعاتی کلی درباره قانون مهاجرت را در اختیار شما قرار می دهد و شامل موارد فردی نمی شود. قانون مهاجرت غالباً تغییر می کند، و شما باید جهت کسب آخرین اطلاعات سعی کنید با یک وکیل امور مهاجرتی یا نماینده حقوقی مشورت کنید. همچنین، می توانید در دادرسی های مهاجرتی نماینده خود باشید، اما همواره بهتر است که از یک وکیل یا نماینده حقوقی، در صورت امکان، کمک بگیرید.

در اصل این دفترچه در سال 2002 توسط پروژه حقوق مهاجران و پناهندگان فلورانس (پروژه فلورانس) تهیه شد؛ این پروژه یک سازمان غیرانتفاعی است که خدمات حقوقی را به طور رایگان در اختیار مهاجران بازداشت شده در آریزونا قرار می دهد. در سال 2011 در محتوی دفترچه تغییراتی داده شد تا به مهاجران بازداشت شده در سراسر کشور اطلاعات کلی تری ارائه شود. وزارت امنیت داخلی (DHS)، اداره مهاجرت و گمرک آمریکا (ICE) یا دفتر اجرایی بازنگری مهاجرت (EOIR) این دفترچه را تهیه نکرده اند، اما این سازمان ها بازبینی محتوای آن را انجام داده اند.

متأسفانه، قانون مهاجرت همیشه واضح نیست، و فهم پروژه فلورانس از این قانون همیشه مانند تفسیر DHS از قانون مهاجرت نیست. طبق عقیده پروژه فلورانس، این اطلاعات صحیح و مفید هستند، اما وجود این دفترچه در کتابخانه های بازداشتگاه ها و دسترسی بازداشت شدگان به آنها به این معنی نیست که تفسیر DHS از قانون مهاجرت همان است که در این دفترچه ذکر شده است.

ما این دفترچه را در سال 2002 به دو دلیل نوشتیم. یکی از دلایل آن است که به شما کمک شود تا دریابید آیا صلاحیت دریافت پناهندگی و/یا منع اخراج ("منع" نیز نام دارد) را دارید یا خیر تا در صورت ترس از بازگشت، از بازگرداندن شما به وطنتان خودداری شود. دومین دلیل عبارتست از کمک به شما برای تقاضای هر نوع آزادی که ممکن است حائز شرایط آن باشید تا بتوانید در صورت عدم توانایی برای استخدام یک وکیل، نماینده خود باشید، یا در صورت داشتن وکیل، به وکیل شما کمک شود.

این دفترچه برای چه کسی نوشته شده است؟

این دفترچه برای افرادی است که تحت حمایت DHS هستند و دادرسی های اخراج آنها در حال بررسی است. "اخراج" همان "اخراج از کشور" (یا دیپورت شدن) است. این دفترچه برای افرادی که دادرسی اخراج یا دیپورت شدن آنها در حال بررسی است، مناسب خواهد بود. اگر بعد از 1 آوریل 1997 دادرسی امور مهاجرتی شما انجام شده است، احتمالاً دادرسی شما از نوع "اخراج" (removal) خواهد بود. شما از طریق مدارکی که از DHS دریافت کرده اید و شامل اتهاماتی علیه شما (یا دلایلی مبنی بر اخراج شما از آمریکا) می شوند، می توانید از نوع دادرسی خود مطلع شوید. اگر عنوان مدرک شما "احضاریه" (فرم I-862) باشد، نوع دادرسی شما اخراج (removal) است. اگر عنوان مدرک شما "حکم اثبات علت" (فرم I-221) باشد، نوع دادرسی شما دیپورت شدن (deportation) است. اگر در پایین مدرک شما شماره های "I-110" و "I-122" نوشته شده باشند، نوع دادرسی شما اخراج از کشور (exclusion) است.

چنانچه دادرسی شما از نوع "دیپورت شدن" یا "اخراج از کشور" است، این دفترچه در مورد شما مصداق ندارد و در صورت امکان باید با یک وکیل مشورت نمایید.

**If you are in "deportation" or "exclusion" proceedings,
this booklet does not apply to you and you should consult
with an attorney if possible.**

این دفترچه برای افرادی که در مرحله دادرسی اخراج هستند، نوشته شده است؛ افرادی که ممکن است به عنوان راهی برای خودداری از اخراج آنها از آمریکا، واجد شرایط دریافت پناهندگی یا منع اخراج طبق قانون مهاجرت و ملیت (INA)، یا محافظت طبق ماده 3 کنوانسیون منع شکنجه (CAT) باشند.

اگر می خواهید بدانید واجد شرایط دریافت پناهندگی یا منع اخراج هستید یا خیر، تمام این دفترچه را مطالعه کنید؛ شما باید فرم ها را تکمیل کنید و برای دادرسی آماده شوید. بسیار مهم است که بدانید آماده کردن پرونده، در صورت امکان، جمع آوری شواهد (مدرک) و ارائه آنها به قاضی بر عهده شما است. اگر برای دادرسی آماده نشوید، احتمال ناموفق بودن پرونده شما بیشتر خواهد شد.

TPS و NACARA, HRIFA

قبل از اینکه به جزئیات شرایط لازم برای این روش های دفاع در برابر اخراج فرد بپردازیم، می خواهیم شما را با دو قانون آشنا کنیم که کنگره آنها را در اواخر 1997 و 1998 تصویب کرده است و طبق آنها افراد واجد شرایط می توانند در برابر اخراج از کشور از خود دفاع کنند. این دو قانون عبارتند از: (1) قانون اصلاح نیکاراگوئه و آزادی آمریکای مرکزی 1997، که اغلب "NACARA" نام دارد و (2) قانون عدالت مهاجرت پناهندگان هاییتی 1998، که اغلب "HRIFA" نامیده می شود. جهت کسب اطلاعات درباره این دو دفاع لطفاً پیوست ضمیمه A را مرور کنید.

• اگر اهل گواتمالا، السالوادور، کشورهای خاصی در اروپای شرقی، نیکاراگوئه، کوبا، یا هاییتی هستید، یک راه برای جلوگیری از اخراج از آمریکا وجود دارد.

افراد خاصی که اهل کشورهای فوق هستند، تحت دو قانون NACARA و HRIFA، می توانند اقامت دائم و قانونی دریافت کنند و در آمریکا بمانند. شرایط لازم بسته به کشور اصلی شما تفاوت دارند. اگر شما جزء دسته ای از دسته های مذکور در پیوست A هستید، باید از قاضی امور مهاجرتی یا DHS بخواهید تا تعیین کنند که آیا شما می توانید تحت NACARA یا HRIFA به طور قانونی در آمریکا بمانید یا خیر. اگر شما همسر یا فرزند فردی هستید که تحت این قوانین واجد شرایط آزادی است، شما نیز می توانید واجد شرایط ماندن در آمریکا باشید و باید از قاضی یا DHS در این زمینه سوال کنید.

همچنین، سومین قانون وضعیت محافظت موقت نام دارد. اگر اهل هاییتی هستید و وضعیت محافظت موقت (TPS) دریافت کرده اید، یا از 12 ژانویه 2011 در آمریکا زندگی می کنید، مرتکب جرم خشونت بار نشده اید یا بیشتر از یکبار از قانون تخطی نکرده اید، و تا 15 نوامبر 2011 برای دریافت وضعیت محافظت موقت (TPS) تقاضا داده اید، ممکن است بتوانید در آمریکا بمانید.

اطلاعات درباره پناهندگی و منع اخراج

در اینجا به تعریف پناهندگی و منع اخراج، فرد واجد شرایط، و نحوه تهیه پرونده می پردازیم.

پناهندگی چیست؟

طبق قوانین آمریکا، افرادی که بدلیل ترس از آزار و شکنجه از کشور خود فرار کرده اند، می توانند طبق بخش INA 208 تقاضای "پناهندگی" بدهند. پناهندگی از شما به عنوان یک پناهنده در آمریکا محافظت می کند. آزار و شکنجه می تواند آزار و اذیت یا تهدید به آزار شما یا اعضای خانواده شما یا افرادی شبیه شما باشد. همچنین اگر فردی در گذشته در کشور خود مورد آزار و اذیت قرار گرفته است و از شرایط مشخص شده در بخش INA 101(a)(42) درباره "پناهنده" برخوردار است، می تواند پناهندگی بگیرد. تنها زمانی می توانید پناهندگی بگیرید که ثابت کنید حداقل یکی از دلایل آزار و اذیت شما به نژاد، مذهب، ملیت، عقیده سیاسی (یا عقیده سیاسی که دیگری فکر می کند شما به آن معتقد هستید)، یا عضویت در یک گروه اجتماعی ویژه مربوط شود.

اگر پناهندگی دریافت کنید، اجازه خواهید داشت به طور قانونی در آمریکا بمانید و مجوز کار بگیرید. همسر و فرزندان زیر 21 سال شما که در آمریکا هستند نیز می توانند، در صورت ذکر آنها در تقاضانامه پناهندگی، به عنوان پناهنده حکم قانونی دریافت کنند. اگر آنها خارج از آمریکا هستند، می توانید پس از دریافت پناهندگی اوراقی را مبنی بر اجازه آنها برای ورود به آمریکا تنظیم کنید. اگر حکم پناهندگی دریافت کرده اید، بعد از مدتی می توانید برای اقامت دائم و قانونی تقاضا بدهید و در نهایت شهروند آمریکا شوید.

منع اخراج طبق بخش (3)(b) INA 241 چیست؟

منع اخراج نوعی محافظت حقوقی است که برخی از افراد می توانند از آن به جای پناهندگی استفاده کنند و در بخش (A)(3)(b) 241 و (B) قانون INA تعریف شده است. بنا به دلایلی که بعداً به جزئیات آن خواهیم پرداخت - به عنوان مثال، اگر پس از بیش از یکسال از تاریخ ورود به آمریکا تقاضای پناهندگی بدهید و اجد شرایط استفاده از موارد استثنا نخواهید بود یا بدلیل محکومیت جنایی - برخی افراد "واجد شرایط" دریافت پناهندگی نیستند یا "صلاحیت" آن را ندارند. همچنین، حتی اگر یک محکومیت جنایی خاص یا رفتار نامناسب شما را از تقاضای پناهندگی باز ندارد، قاضی امور مهاجرت با توجه به آن ممکن است تصمیم بگیرد که تقاضای پناهندگی شما را رد کند. در چنین شرایطی، "منع" تنها راه برای جلوگیری از اخراج خواهد بود.

شبهات منع از اخراج و پناهندگی در آن است که شما دیگر به کشور خود بازگردانده نخواهید شد، و می توانید به طور قانونی در آمریکا زندگی و کار کنید. شما می توانید به همان روش تقاضای پناهندگی، و با استفاده از همان فرم تقاضا، برای منع اخراج نیز درخواست بدهید. اما تفاوت های مهمی بین این دو نوع رهایی از اخراج وجود دارد:

- دریافت حکم منع دشوارتر است. شما باید مدارکی بیشتر از صرف این موضوع که بدلیل نژاد، مذهب، عقیده سیاسی (یا عقیده سیاسی که دیگری فکر می کند شما به آن معتقد هستید)، یا عضویت در یک گروه اجتماعی ویژه، احتمال آزار و اذیت شما هنگام بازگشت به کشور خود وجود دارد، ارائه بدهید. باید ثابت کنید که زندگی یا آزادی شما در خطر خواهد بود، و باید نشان دهید که این اتفاق خواهد افتاد (نه فقط اینکه احتمال آن وجود دارد).
- اگر قاضی امور مهاجرتی به این نتیجه برسد که شما صلاحیت دریافت منع اخراج را دارید، وی نمی تواند تقاضانامه شما را به صلاحدید خود رد کند.
- دریافت منع اخراج تنها به این معنی است که شما را نمی توانند به کشوری که برای شما خطرناک است، برگردانند. اگر کشور دیگری مایل به پذیرش شما باشد، دولت آمریکا می تواند شما را به آنجا بفرستد.
- در صورتیکه شرایط در کشور شما تغییر کند به گونه ای که DHS تشخیص بدهد که بازگشت شما به وطن امن خواهد بود، DHS می تواند در دادگاه امور مهاجرت پرونده جدیدی را تشکیل دهد و قاضی را متقاعد کند که شما باید به کشور خود بازگردید.
- حکم منع به منزله اقامت دائم در آمریکا نیست، اجازه نمی دهد خانواده شما به آمریکا مهاجرت کنند، و منجر به دریافت تابعیت آمریکا نخواهد شد.

محافظت تحت کنوانسیون منع شکنجه چیست؟

اگر برخی افراد ثابت کنند که در صورت بازگشت به یک کشور خاص احتمال شکنجه آنها توسط دولت، یا افرادی که برای دولت یا با اجازه دولت کار می کنند، زیاد است، و اجد شرایط برخورداری از محافظت تحت **کنوانسیون منع شکنجه (CAT)** خواهند شد. در ماده 1 کنوانسیون منع شکنجه و در قانون 8 مقررات فدرال (CFR) بخش های 208.18(a) و 1208.18(a) "شکنجه" تعریف شده است. منع اخراج تحت CAT بسیار شبیه به منع اخراج طبق بخش (3)(b) 241 قانون مهاجرت و ملیت است که طبق آن اگر به شما این نوع محافظت تعلق می گیرد، تنها به این معنی است که شما را نمی توانند به کشوری بازگردانند که در آنجا مورد شکنجه قرار خواهید گرفت. با این حال، لزومی ندارد این شکنجه به دلیل محافظتی که برای دریافت پناهندگی یا منع اخراج تحت بخش (3)(b) 241 قانون مهاجرت و ملیت لازم است، مربوط باشد. اگر کشور دیگری مایل به پذیرش شما باشد، دولت آمریکا می تواند شما را به آنجا بفرستد. همچنین، در صورتیکه شرایط در کشور شما تغییر کند به گونه ای که DHS تشخیص بدهد که بازگشت شما به وطن امن خواهد بود، DHS می تواند در دادگاه امور مهاجرت پرونده جدیدی را تشکیل دهد و قاضی را متقاعد کند که شما باید به کشور خود بازگردید. در نهایت، حکم منع تحت کنوانسیون منع شکنجه به منزله اقامت دائم در آمریکا نیست، اجازه نمی دهد خانواده شما به آمریکا مهاجرت کنند، و منجر به دریافت تابعیت آمریکا نخواهد شد.

اگر قاضی امور مهاجرت به این نتیجه برسد که در صورت اخراج احتمال شکنجه شما در یک کشور زیاد است، اما پی ببرد که بدلیل محکومیت های کیفری یا سایر موارد عدم صلاحیت، از شرایط لازم برای دریافت حکم منع اخراج تحت CAT نیز برخوردار نیستید، قاضی صلاحیت شما برای دریافت حکم تاخیر در اخراج را بررسی خواهد کرد. تاخیر در اخراج تحت کنوانسیون منع شکنجه در 8 CFR بخش های 208.17(a) و 1208.17(a) تعریف شده است. تاخیر در اخراج هیچ وضعیت قانونی برای شما در آمریکا ایجاد نخواهد کرد و لزوماً به این معنی نیست که شما از بازداشت آزاد شده اید. اگر بعد از بازبینی مشخص شود که دیگر احتمال شکنجه شما در کشوری که اخراج شما به آنجا به تاخیر افتاده است، وجود ندارد، یا اگر برای فسخ تاخیر خود تقاضا بدهید، تاخیر در اخراج شما فسخ خواهد شد.

جهت تقاضا برای دریافت حکم منع اخراج تحت CAT از همان فرمی استفاده کنید که برای تقاضای پناهندگی یا منع اخراج تحت INA بخش 241(b)(3) استفاده می شود.

جهت کسب اطلاعات بیشتر درباره منع اخراج تحت CAT، اطلاعات موجود در این مطالب را در بخشی با عنوان "چه کسی می تواند برای دریافت محافظت تحت کنوانسیون منع شکنجه تقاضا بدهد؟" مطالعه کنید.

چگونه باید برای پناهندگی یا منع اخراج تقاضا بدهم؟

شما باید یک تقاضانامه، فرم I-589، تقاضانامه پناهندگی و منع اخراج را تکمیل کنید؛ در این فرم ها وقایعی را که در کشور خود برای شما اتفاق افتاده است، توضیح دهید و دلیل ترس خود از بازگشت به وطن را بازگو کنید. همچنین باید تمام این مطالب را در دادرسی به شکل مفصل برای قاضی توضیح داده و به سوالات پاسخ بدهید. قاضی درباره صحت گفته های شما تصمیم خواهد گرفت. همچنین وی تصمیم می گیرد که آیا شما در کشور خود مورد آزار و اذیت قرار گرفته اید یا اگر به کشور بازگردید، در خطر خواهید بود یا خیر. برای تقاضای منع اخراج و محافظت تحت CAT نیز از همان تقاضانامه استفاده می شود.

آیا می توانم در بازداشت نباشم و از پرونده پناهندگی یا منع اخراج خود دفاع کنم؟

اگر در فرآیند "دادرسی اخراج" و تحت بازداشت DHS هستید، حق دارید از قاضی امور مهاجرتی بخواهید تا وثیقه شما را کمتر کند. وثیقه مبلغی است که می پردازید تا از بازداشت درآمده و پس از بسته شدن پرونده، به شما بازگردانده می شود، به شرطی که در تمام دادرسی ها و مصاحبه ها حاضر شوید و در صورت حکم قاضی کشور را ترک کنید. اگر پرونده شما بسیار قوی باشد و اعضای خانواده یا نسبت های خانوادگی شما در آمریکا زیاد باشد، قاضی ممکن است بدون تعیین وثیقه و تنها بر اساس تعهد شما برای حضور در تمام دادرسی ها، تصمیم به آزاد کردن شما بگیرد. به این مورد آزادی "بر اساس تعهد خود شما" می گویند. با این حال، اگر محکوم به ارتکاب جرم خاصی شده اید، ممکن است به هیچ وجه برای شما وثیقه تعیین نشود و نتوانید از بازداشت آزاد شوید. جهت اطلاع از احتمال صلاحیت شما برای پرداخت وثیقه و نحوه تقاضا و آمادگی برای دادرسی وثیقه، باید دفترچه دیگری را با نام "همه چیز راجع به وثیقه" مطالعه کنید.

اگر از بازگشت به وطن خود ترس دارید و اداره مهاجرت شما را در فرودگاه یا در مرز دیگری دستگیر کرده است، می توانید واجد شرایط آزادی مشروط شوید. اگر از آزادی مشروط استفاده می کنید، می توانید از بازداشتگاه خارج شوید و از بیرون بازداشتگاه از پرونده مهاجرت خود دفاع کنید.

جهت برخورداری از شرایط آزادی مشروط، باید ابتدا در مصاحبه Credible Fear (ترس علت دار) یا Reasonable Fear (ترس منطقی) قبول شوید. در این مصاحبه شما دلیل ترس خود از بازگشت به وطن را به ماموران مهاجرت توضیح می دهید. اگر در این مرحله قبول شوید، می توانید از آزادی مشروط برخوردار شوید. در کل، جهت احراز صلاحیت دریافت آزادی مشروط، باید موارد ذیل را اثبات کنید:

1. اینکه شما همان فردی هستید که می گویید (هویت شما)
2. اینکه شما پس از آزادی فرار نخواهید کرد، و
3. اینکه برای جامعه خطرناک نخواهید بود

با این حال، هر کسی واجد شرایط آزادی مشروط نمی شود حتی اگر بتوانید این موارد را ثابت کنید. اگر سوالی دارید با مامور مهاجرت صحبت کنید.

جهت کسب اطلاعات بیشتر در این باره، دفترچه "نحوه ارائه تقاضای آزادی از زندان به DHS" را مطالعه کنید.

اگر از بازداشتگاه آزاد شده اید، هنوز برای ادامه روند پرونده خود باید به دادگاه (یا نزدیکترین دادگاه امور مهاجرت به محل زندگی خود) بازگردید. اگر از بازداشتگاه آزاد شده باشید اما در موعد معین در دادگاه حاضر نشوید، قاضی حکم اخراج شما را صادر خواهد کرد. در قسمت های بعدی، به شما توضیح خواهیم داد که هنگام آزادی از بازداشتگاه باید چه کار کنید.

اگر نتوانم از بازداشتگاه خارج شوم و تحمل بازداشت بودن را نیز نداشته باشم، باید چکار کنم؟ آیا می توانم برای اخراج یا خروج داوطلبانه تقاضا بدهم و سپس به آمریکا بازگردم؟

به سر بردن مدت طولانی در حبس بودن بسیار دشوار است، و طبیعی است که احساس ناامیدی، ناراحتی و افسردگی کنید. افراد بسیاری از آنجا که نمی توانند کار کرده و مخارج خانواده خود را تامین کنند، یا به این دلیل که احساس می کنند وقتشان هدر می رود، احساس بدی دارند. اگر نمی توانید وثیقه پرداخت کنید، ممکن است به انصراف از حقوق خود و پذیرش حکم اخراج از آمریکا فکر کنید، تا به این وسیله دیگر مجبور نشوید وقت خود را در بازداشت سپری کنید.

اگر از بازگشت به کشور خود نمی هراسید، یا اگر، بعد از خواندن این دفترچه، به این نتیجه برسید که شرایط لازم برای پناهندگی یا منع اخراج را ندارید، و واجد شرایط استفاده از سایر انواع دفاع نیستید، پذیرش اخراج یا تقاضا برای "خروج داوطلبانه" کار درستی خواهد بود.

اما اگر از بازگشت خود می هراسید، منصرف شدن در این موقعیت اشتباه بزرگی خواهد بود. ابتدا، باید به زندگی خود و خطری که در صورت بازگشت با آن مواجه خواهید شد، فکر کنید.

در وهله دوم، اگر به بازگشت به آمریکا در آینده فکر می کنید، پذیرش اخراج یا خروج داوطلبانه کار درستی نیست. اگر پس از حکم اخراج یا خروج داوطلبانه به طور غیرقانونی به آمریکا بازگردید، مجوز کار نخواهید داشت و همیشه احتمال دستگیری شما توسط DHS وجود خواهد داشت. اگر دستگیر شوید، به جرم بازگشت غیرقانونی بعد از دریافت حکم اخراج متهم می شوید. به خاطر ارتکاب این جرم بزرگ ممکن است به زندان بروید. اگر سابقه جنایی دارید، در مواردی، طبق قانون ممکن است به علت بازگشت غیرقانونی به آمریکا تا 20 سال زندانی شوید!

همچنین، اگر هنگام بازگشت به آمریکا بازداشت شوید و سپس برای پناهندگی تقاضا بدهید، از آنجا که شما بار گذشته که در آمریکا بوده اید تقاضای پناهندگی یا منع اخراج نکرده اید، قاضی ممکن است به این نتیجه برسد که شما از بازگشت به کشور خود واهمه ندارید.

در نهایت، پذیرش اخراج یا حتی "خروج داوطلبانه" بازگشت قانونی شما به آمریکا را دشوار یا حتی غیرممکن می کند، حتی اگر خانواده شما به طور قانونی در آمریکا باشند یا راه دیگری برای مهاجرت وجود داشته باشد. اگر بعد از دریافت حکم اخراج به طور غیرقانونی به آمریکا بازگردید، DHS می تواند برای شما دادرسی به نام "تثبیت دوباره اخراج" تشکیل بدهد که طی آن حکم اخراج شما "تثبیت" خواهد شد. این دادرسی به آن معنی است که DHS شما را دوباره اخراج می کند، و شما قبل از اخراج شدن حق دیدار با یک قاضی امور مهاجرتی را نخواهید داشت مگر اینکه نشان دهید که از بازگشت به کشور خود می هراسید و در مصاحبه ارائه دلیل منطقی برای ترس قبول شوید.

همانطور که ملاحظه می کنید، دلایل بسیاری وجود دارد مبنی بر اینکه باید از پرونده خود دفاع کنید. اما اگر فکر می کنید نمی خواهید برای ماندن در آمریکا تقاضا بدهید و می خواهید دوباره نحوه تاثیر اخراج از آمریکا بر روی آینده خود بیشتر بدانید، باید دفترچه "نحوه تقاضای خروج داوطلبانه" را مطالعه کنید.

اگر من تقاضای پناهندگی یا منع اخراج بدهم، آیا زندگی اعضای خانواده من در وطن به خطر می افتد؟

برخی از افراد می ترسند که اطلاعات موجود در تقاضانامه پناهندگی آنها به کشورشان بازگردد و از آنها علیه اعضای خانواده شان که هنوز در وطن زندگی می کنند، استفاده شود. این اتفاق معمولاً تنها زمانی می افتد که شما در کشور فرد مشهوری باشید و بخواهید پرونده خود را در اختیار عموم قرار دهید. یک نسخه از تقاضانامه پناهندگی و منع اخراج شما به وزارت امور خارجه آمریکا ارسال می شود، اما این وزارتخانه در مورد پرونده شما با دولت شما تماس نخواهد گرفت. مقرراتی درباره محرمانه نگاه داشتن درخواست های پناهندگی وجود دارند. همچنین می توانید نگرانی های خود را با قاضی امور مهاجرت در میان بگذارید و بخواهید تا دادرسی امور مهاجرتی شما به طور غیر علنی برگزار بشود و اطلاعاتی که در اختیار دادگاه قرار می دهید محرمانه باقی بمانند.

اگر به خوبی بر زبان انگلیسی تسلط نداشته باشم، چکار باید بکنم؟

شما حق دارید تمام سوالاتی که طی دادرسی از شما می شود را متوجه شوید، و بسیار مهم است که همه چیز، نه فقط قسمتی از آن، را بفهمید. همچنین بسیار مهم است که بتوانید با قاضی صحبت کنید و قاضی نیز به خوبی متوجه صحبت شما بشود. به همین دلیل، اگر تسلط کافی بر زبان انگلیسی ندارید، باید به قاضی اطلاع دهید. دادگاه یک مترجم شفاهی که به زبان شما مسلط است، در اختیار شما قرار خواهد داد.

 اگر تسلط کافی بر زبان انگلیسی ندارید، باید به قاضی اطلاع دهید.

شرایط لازم برای دریافت پناهندگی یا منع اخراج تحت INA بخش (b)(3) 241 چیست؟

جهت دریافت حکم پناهندگی یا منع اخراج تحت INA بخش (b)(3) 241، باید سه مورد ذیل را ثابت کنید:

1. دلایل کافی برای ترس شما
2. از مورد آزار و اذیت قرار گرفتن یا از دست دادن زندگی یا آزادی وجود دارد و
3. دلیل آن نژاد، مذهب، ملیت، عقیده سیاسی، یا عضویت شما در یک گروه اجتماعی خاص است.

اکنون به توضیح هر یک از این سه مورد می پردازیم.

چرا باید برای ترس خود دلیل بیاورم؟

برای دریافت پناهندگی، معمولاً باید نشان بدهید که از بازگشت به کشور خود می ترسید و برای این احساس دلایل قانع کننده ای دارید. جهت دریافت حکم منع اخراج تحت INA بخش (b)(3) 241، باید نشان بدهید که نه تنها دلیلی وجود دارد مبنی بر اینکه در صورت بازگشت ممکن است مورد آزار قرار بگیرید، بلکه به احتمال زیاد مورد آزار و اذیت قرار خواهید گرفت. اگر فقط ثابت کنید که احتمال آزار و اذیت شما وجود دارد، قاضی نمی تواند حکم منع اخراج شما را صادر کند.

اگر در گذشته مورد آزار قرار گرفته اید، ثابت کردن احتمال آزار دوباره در صورت بازگشت برای شما راحت تر خواهد بود، اما باید ثابت کنید که دلیل این آزار یکی از دلایل فوق الذکر است. شما حتماً باید این موضوع را در تقاضانامه خود ذکر کنید و در زمان دادرسی نیز با جزئیات مفصل به قاضی اطلاع دهید.

"اذیت و آزار" چیست؟

جهت دریافت پناهندگی، شما باید ثابت کنید که به دلیل یک یا چند مورد از این پنج دلیل، شما را در کشور خود اذیت کرده اند یا اینکه در صورت بازگشت ممکن است شما را اذیت کنند، و اینکه دلایل حداقل یکی از دلایل اصلی آزار شما بوده یا خواهد بود. انواع مختلفی از آسیب ها می توانند در محدوده "آزار و اذیت" قرار بگیرند از جمله کارهایی که ممکن است برای یکبار جدی به نظر نیایند اما در صورت تکرار آزار و اذیت تلقی شوند. "آزار و اذیت" می تواند شامل تهدید، صدمه، ضرب و شتم، آدم ربایی، بازداشت، زندانی، شکنجه، آزار جنسی، قتل، صلب آزادی یا محدودیت بیش از حد باشد. همچنین، اگر نمی توانید کار پیدا کنید، به مدرسه بروید، و اگر بسیاری از مردم کشور به شما تعرض می کنند، تمام این مسائل آزار و اذیت محسوب می شوند.

آزار دیدن بدلیل عقیده سیاسی، عضویت در یک گروه اجتماعی خاص، نژاد، مذهب، یا ملیت به چه معنی است؟

تمام افرادی که در کشور خود در معرض خطر هستند واجد شرایط دریافت پناهندگی یا منع اخراج به شمار نمی روند. شما تنها در صورتی می توانید موفق شوید که فرد یا افرادی که شما از آنها می ترسید، به یکی از دلایل ذیل شما را اذیت کرده باشند یا بخواهند شما را اذیت کنند:

عقیده سیاسی شما. بسیاری از افراد بدلیل عقاید سیاسی خود مورد اذیت و آزار قرار می گیرند. مهم نیست شما موافق یا مخالف دولت هستید. از جمله افرادی که بدلیل عقاید سیاسی خود آزار دیده اند و حکم پناهندگی برای آنها صادر شده است، عبارتند از: دانشجویانی که در تظاهرات یا اعتصاب های علیه دولت شرکت کرده اند، فعالان اتحادیه، اعضای گروه های سیاسی، و اعضای دولت.

گاهی اوقات، حتی اگر عقیده سیاسی نداشته باشید، ممکن است فردی به این دلیل که فکر می کند عقیده سیاسی خاصی دارید، شما را اذیت کند. ممکن است آن فرد بخاطر شهری که در آن زندگی می کنید، اعضای خانوادتان، کارهایی که انجام می دهید، گروه های که با آنها مشارکت می کنید، افرادی که با آنها رفت و آمد دارید، یا به دلایل دیگر، چنین فکری کند. در این صورت، شما نیز واجد شرایط دریافت پناهندگی یا منع اخراج خواهید بود.

همچنین طبق قانون، اگر ترسیده اید یا می ترسید شما را مجبور به سقط جنین یا نازا شدن کنند، یا اگر ترسیده اید یا می ترسید به دلیل امتناع از شرکت در یک برنامه اجباری کنترل جمعیت مورد آزار و اذیت قرار بگیرید، در حقیقت بدلیل عقیده سیاسی، به شما آزار رسیده است یا مورد آزار قرار خواهید گرفت.

گروه اجتماعی شما. بسیاری از افراد بدلیل تعلق به یک "گروه اجتماعی" خاص مورد آزار و اذیت قرار گرفته اند. یک گروه اجتماعی به افرادی گفته می شود که وجوه اشتراکی با یکدیگر دارند که نمی توانند یا نباید آنها را تغییر دهند. به عنوان مثال، آنها می توانند اعضای یک خانواده، طایفه یا قبیله، یا قوم باشند، یا به جنسیت خاصی تمایل داشته باشند.

به عنوان مثال، تصور کنید دولت یک کشور می خواهد یک فرهنگ را از بین ببرد، و اعضای یک قبیله خاص را بکشد. اعضای آن قبیله بدلیل اینکه به یک "گروه اجتماعی" تعلق دارند، مورد آزار و اذیت قرار می گیرند. یا تصور کنید چریک های کشور اعضای یک خانواده به نام Martinez را می ربایند. اگر این چریک ها بدلیل اینکه آنها عضو یک خانواده هستند، با اعضای خانواده Martinez بدرفتاری کنند، خانواده Martinez یک گروه اجتماعی محسوب می شوند.

اگر بدلیل همجنسگرایی مورد آزار و اذیت، تهدید یا تعرض قرار گرفته باشید نیز علت آزار شما عضویت در یک گروه اجتماعی محسوب می شود. به عنوان مثال، اگر دولت کشور شما افراد را بدلیل همجنسگرایی اذیت کند، و شما نیز همجنسگرا باشید و مورد اذیت و آزار قرار گرفته یا ترس از اذیت و آزار داشته باشید، می توانید واجد شرایط پناهندگی یا منع اخراج باشید.

اگر بدلیل جنسیت زن با زنان بد رفتاری شود و به خصوص اگر با این بد رفتاری مخالفت کنند، در برخی از کشورها بخشی از یک گروه اجتماعی به شمار می روند. به عنوان مثال، در برخی از کشورها، وقتی زن به سن معینی می رسد، اندام تناسلی وی را می برند. اگر یک زن هستید که از این موضوع یا بد رفتاری های جدی دیگر می هراسید و مخالف این نوع بد رفتاری هستید، و از همین رو از بازگشت به وطن خود می هراسید، ممکن است واجد شرایط دریافت پناهندگی یا منع اخراج شوید.

نژاد شما. با بسیاری از افراد به دلیل نژاد آنها بد رفتاری می شود. اگر بدلیل رنگ پوست، اصلیت، یا پیشینه خود مورد آزار و اذیت قرار گرفته اید یا در خطر هستید، می توانید واجد شرایط دریافت پناهندگی یا منع اخراج باشید.

مذهب شما. با بسیاری از افراد به دلیل مذهب با آنها بد رفتاری می شود. اگر اجازه پیروی از دین خود را ندارید، یا اگر بدلیل عقاید مذهبی با شما بد رفتاری می شود، می توانید واجد شرایط دریافت پناهندگی یا منع اخراج باشید.

ملیت شما. ملیت ممکن است به معنی کشور زادگاه شما یا کشوری باشد که شهروند آن هستید. به عنوان مثال، وقتی شما شهروند السالوادور باشید اما در هندوراس زندگی کنید، و به این دلیل که اهل السالوادور هستید مورد آزار و اذیت قرار بگیرید.

اگر می خواهید واجد شرایط دریافت پناهندگی باشید، باید ثابت کنید که حداقل یکی از دلایل اصلی آزار و اذیت شما یا ترس از آن، نژاد، مذهب، ملیت، گروه اجتماعی خاص یا عقیده سیاسی شما است.

آیا فرد یا افرادی که من از آنها می هراسم باید دولتی باشند؟

خیر. فرد یا افرادی که شما از آنها می هراسید، می توانند ارتش، پلیس، سرباز، مقامات منتخب، یا جوخه های مرگ باشند، اما این افراد ممکن است یک گروه باشند که دولت نمی تواند یا نمی خواهد آنها را کنترل کند، از قبیل چریک ها یا یک گروه مخالف دیگر، گشت غیرنظامی، یا هر گروه دیگری که دولت نمی تواند یا نمی خواهد آن را کنترل کند.

اگر بدلائل شخصی مورد تهدید یا بد رفتاری قرار گرفتیم چه می شود؟

اگر فردی صرفاً به دلایل شخصی شما را اذیت کند، شما واجد شرایط دریافت پناهندگی یا منع اخراج نخواهید بود. به عنوان مثال، اگر بدهی دارید و افرادی که به شما پول قرض داده اند به دنبال شما هستند، این دلیل مناسبی برای تقاضای پناهندگی یا منع اخراج نخواهد بود. حتی اگر فردی که به شما پول قرض داده است یک سرباز باشد، مشکل شما کاملاً شخصی و بین شما دو نفر خواهد بود.

با این حال، اگر فردی به دلایل مختلف، که تمام آنها نیز شخصی نباشد، به دنبال شما بگردد، ممکن است واجد شرایط باشید. به عنوان مثال، اگر سربازی که به شما پول قرض داده است تهدید کند که به ارتش می گوید شما ضد رژیم هستید، بدین معنی است که به دلایل سیاسی مورد آزار و اذیت قرار خواهید گرفت (زیرا دولت گمان خواهد کرد که شما دشمن حکومت هستید) و به این ترتیب شما واجد شرایط دریافت پناهندگی یا منع اخراج خواهید شد.

اگر در گذشته به خاطر یکی از این دلایل مورد آزار و اذیت قرار گرفته باشم، اما در صورت بازگشت به وطن من را به این دلایل اذیت نکنند، چه می شود؟

برای دریافت پناهندگی دو راه وجود دارد.

1. قاضی امور مهاجرتی یا DHS به این نتیجه برسد که شما از این آزار و شکنجه های دهشتناک آنقدر رنج دیده اید که نباید به کشور خود بازگردید. بسیار مهم است که تمام جزئیات آزار و شکنجه خود در گذشته را برای DHS یا قاضی امور مهاجرتی بازگو کنید.
2. شما در گذشته به خاطر یکی از پنج دلیل فوق الذکر مورد آزار و اذیت قرار گرفته اید و اگر به وطن بازگردید به دلایلی به شدت آسیب خواهید دید. به عنوان مثال: شما در گذشته بدلیل مذهب خود مورد آزار و اذیت قرار گرفته اید. اوضاع در کشور شما تغییر کرده است و اکنون افرادی که مذهب شما را دارند دیگر اذیت نمی شوند. اما، شما از بازگشت به کشور خود می هراسید زیرا بنا به دلیل دیگری به شدت آسیب خواهید دید. در این صورت ممکن است بتوانید حکم پناهندگی دریافت کنید.

لطفاً دقت کنید شما نمی توانید از طریق این دو راه حکم منع اخراج تحت INA بخش (3)(b)241 دریافت کنید. احتمالاً تنها می توانید پناهنده شوید.

اگر برای فرار از اعزام به جنگ از کشور خارج شوم، چه می شود؟

ابتدا، این به دلیل شما برای امتناع از رفتن به جنگ بستگی دارد. اگر فقط نمی خواهید خدمت سربازی خود را انجام دهید یا اگر از پیوستن به ارتش یا چریک ها امتناع می کنید تا در کنار خانواده خود بمانید، و دلیل شما این نباشد که از لحاظ اخلاقی، مذهبی، یا سیاسی با یک طرف یا طرف دیگر مخالف هستید، دریافت پناهندگی شما دشوارتر خواهد بود. به عبارت دیگر، اگر عقیده سیاسی نداشته باشید، اثبات این موضوع که شما بدلیل عقیده سیاسی خود مورد آزار و اذیت قرار خواهید گرفت، کار دشواری خواهد بود.

همچنین به دلیل آزار و اذیت شما نیز بستگی دارد. اگر امتناع شما از انجام خدمت سربازی منجر شود تا دولت یا چریک ها به این نتیجه برسند که شما از دشمن حمایت می کنید، یا اگر آنها بدلیل دشمن خواندن شما، با شما بدرفتاری کنند، می توان گفت که دولت یا چریک ها بدلیل عقیده سیاسی شما (یا بدلیل اینکه تصور می کنند شما عقیده سیاسی خاصی دارید) شما را اذیت خواهند کرد. اما اگر، به عنوان مثال، اعضای دولت برای تنبیه شما بدلیل نرفتن به خدمت سربازی، و نه به دلیل اینکه تصور می کنند شما از چریک ها حمایت می کنید، شما را بازداشت یا زندانی کنند، مدرکی برای تقاضای پناهندگی سیاسی نخواهد داشت، زیرا این موضوع به عقیده سیاسی شما مربوط نمی شود.

یکی از رایج ترین مسائلی که برای متقاضیان پناهندگی پس از امتناع از رفتن به جنگ پیش می آید این است که قاضی ممکن است بگوید آزار و اذیتی که این افراد دیده اند بدلیل تلاش دولت برای اجرای قانون بوده است، و نه به این دلیل که دولت بنا بر عقاید سیاسی افراد، آنها را اذیت و شکنجه کرده است. با این حال، اگر بتوانید ثابت کنید که شما یا افراد دیگر با شرایط شما از طریق به غیر از آنچه در قانون آمده است، شکنجه شده اند، به قتل رسیده اند، یا با آنها بدرفتاری شده است، ممکن است بتوانید واجد شرایط دریافت پناهندگی شوید، زیرا این موضوع می تواند ثابت کند که شما به دلایل سیاسی، و نه برای اجرای قانون کشور، مورد آزار و اذیت قرار گرفته اید یا خواهید گرفت.

اگر من برای بهبود شرایط زندگی ام بخواهم به آمریکا بیایم و در کشور خود نیز در خطر نباشم، آیا واجد شرایط دریافت پناهندگی یا منع اخراج خواهم بود؟

اگر صرفاً بدلیل کمبود کار یا فقر به آمریکا آمده اید، واجد شرایط نخواهید بود. اما اگر به دلیل فقر و نیز به این دلیل که بنا به عقیده سیاسی، عضویت در گروه اجتماعی، نژاد، ملیت، یا مذهب خود در وطن در معرض بدرفتاری قرار دارید، ممکن است واجد شرایط باشید.

اگر بدلیل دیگری از بدرفتاری هراس داشته باشید، چه می شود؟

شما نمی توانید پناهندگی یا منع اخراج تحت INA بخش (3)(b)241 دریافت کنید مگر اینکه بتوانید ثابت کنید که به خاطر یکی از پنج دلیل مذکور اذیت و شکنجه شده اید. اما اگر از شکنجه شدن در کشور خود توسط یک مقام دولتی می هراسید یا می توانید ثابت کنید که دولت شما با شکنجه شما موافق است، اما نتوانید ثابت کنید که شکنجه شما به یکی از دلایل مذکور صورت گرفته است، ممکن است بتوانید بر اساس **"کنوانسیون ملل متحد برای منع شکنجه و سایر رفتارها یا تنبیهات خشونت آمیز، غیرانسانی، یا تحقیرآمیز"** (یا همان، "کنوانسیون منع شکنجه") تحت حمایت آمریکا قرار بگیرید. برای آشنایی با بحث چگونگی تقاضای حمایت کنوانسیون منع شکنجه این دفتر چه را مطالعه کنید.

چه کسی واجد شرایط دریافت پناهندگی یا منع اخراج خواهد شد؟

قانون آمریکا به شما اجازه تقاضای پناهندگی نخواهد داد اگر:

- 1) شما قبل از ارائه تقاضانامه پناهندگی بیشتر از یکسال در آمریکا بوده اید (در خصوص این قانون استثناهایی وجود دارد!).
- 2) شما در گذشته در یک دادگاه امور مهاجرتی تقاضای پناهندگی کرده اید و تقاضای شما رد شده است (در خصوص این قانون نیز استثناهایی وجود دارد!).

قانون آمریکا به شما اجازه دریافت پناهندگی نخواهد داد اگر:

- 1) شما در کشور دیگری که در آنجا "کاملاً ساکن شده اید"، نسبت های خانوادگی کافی و نزدیکی دارید.
- 2) شما محکوم به یک "جرم خشونت بار" شده اید (در بخش های بعد توضیح داده خواهد شد).
- 3) شما محکوم به یک "جرم بسیار سنگین" شده اید و برای جامعه خطرناک هستید (در بخش های بعد توضیح داده خواهد شد).
- 4) شما به دلیل نژاد، مذهب، ملیت، عضویت در یک گروه اجتماعی خاص، یا عقیده سیاسی فرد دیگر، در آزار و اذیت وی دست داشته اید.
- 5) شما در خارج از آمریکا یک جرم سنگین مرتکب شده اید که جرم سیاسی محسوب نمی شود.
- 6) شما را یک تروریست یا فردی می دانند که برای امنیت آمریکا خطرناک است.

قانون آمریکا به شما اجازه دریافت حکم منع اخراج نخواهد داد اگر:

- 1) شما محکوم به یک "جرم بسیار سنگین" شده اید و برای جامعه خطرناک هستید (در بخش های بعد توضیح داده خواهد شد).
- 2) شما به دلیل نژاد، مذهب، ملیت، عضویت در یک گروه اجتماعی خاص، یا عقیده سیاسی فرد دیگر، در آزار و اذیت وی دست داشته اید.
- 3) شما در خارج از آمریکا یک جرم سنگین مرتکب شده اید که جرم سیاسی محسوب نمی شود.
- 4) شما را یک تروریست یا فردی می دانند که برای امنیت آمریکا خطرناک است.

اگر محکوم به "جرم خشونت بار" هستید، احتمال واجد شرایط شدن شما برای دریافت منع اخراج نصف خواهد شد. اگر یک یا چند جرم خشونت بار داشته باشید و حکم آن جرم ها به پنج سال حبس برسد، برای دریافت منع اخراج واجد شرایط نخواهید بود. اگر حکم جرم یا جرائم خشونت بار شما کمتر از پنج سال باشد، می توانید واجد شرایط دریافت منع اخراج باشید، اما فقط در صورتیکه بتوانید ثابت کنید که آن جرم یا جرم ها "بسیار جدی" نبوده اند. درباره نحوه آماده کردن این نوع پرونده در قسمت های بعدی صحبت خواهیم کرد.

قانون تقاضای پناهندگی در ظرف یک سال پس از ورود به آمریکا چیست؟

از 1 آوریل 1998، شما نمی توانید برای پناهندگی تقاضا بدهید، مگر اینکه بتوانید ثابت کنید که قبل از ارائه تقاضانامه برای مدت کمتر از یک سال در آمریکا بوده اید. اثبات مدت زمان اقامت شما در اینجا به قاضی بر عهده شما است. در خصوص این قانون چند استثنا وجود دارد.

اگر بتوانید ثابت کنید که از زمان ورود شما به آمریکا، یکی از این دو مورد اتفاق افتاده است، موعد یکساله شامل شما نخواهد شد:

(1) **تغییرات مهمی** وجود داشته است - از قبیل تغییرات در کشور شما، در زندگی شما، یا در قوانین پناهندگی آمریکا - که بر روی پرونده پناهندگی شما تاثیر می گذارد. به عنوان مثال، اگر برای مدت 2 سال در آمریکا باشید و سپس دولتی در کشور شما بر سر کار بیاید که افرادی مانند شما را آذیت و شکنجه کند، می توانید اثبات کنید که دلیل خوبی برای عدم تقاضای پناهندگی خود در گذشته دارید (زیرا در گذشته در خطر نبوده اید).

یا

(2) **"شرایط فوق العاده"** ای وجود دارند که شما بر آنها تسلط ندارید (به این معنی که شما در یک موقعیت غیرطبیعی قرار گرفته اید) و همین باعث شده است که نتوانید در عرض یک سال از زمان ورود خود به آمریکا پرونده پناهندگی خود را ارائه دهید. به عنوان مثال:

- به شدت مریض شده بودید
- برای زمان طولانی بدلیل اعمال خشونت علیه شما یا آزار و شکنجه ای که متحمل شده اید، مشکلات روانی یا جسمی، از قبیل مشکلات عاطفی یا جسمی، پیدا کرده اید
- زیر 18 سال بوده اید و بدون والدین یا سرپرست حقوقی خود زندگی می کردید
- وکیل داشته اید و وکیل شما به شما اطلاع نداده است که باید در عرض یک سال از زمان ورود تقاضای خود را ارائه دهید
- شما تقاضانامه خود را در عرض یک سال از زمان ورود ارائه داده اید اما بدلایلی به شما بازفرستاده شده است و بلافاصله شما آن را دوباره ارسال کرده اید
- وکیل شما یا یکی از اعضای خاندان فوت کرده یا به شدت مریض بوده است
- وضعیت شما طبق یک قانون ویژه "وضعیت محافظت موقت" است؛ یک ویزای غیرمهاجرتی؛ مقیم دائم و قانونی هستید؛ یا در وضعیت "آزادی مشروط" به سر می برید.

مهم نیست چه چیزی باعث شده است تا شما نتوانید در عرض یکسال از زمان ورود به آمریکا تقاضای خود را ارائه دهید، بلکه هنوز هم باید ثابت کنید که در مدت "معقولی" تقاضای پناهندگی خود را ارائه می دهید. به عنوان مثال، اگر تغییر در دولت های کشور شما، دو سال گذشته برای شما خطرناک بوده است و شما از آن آگاه بودید، احتمال دارد قاضی به این نتیجه برسد که بیش از اندازه معطل کرده اید و اکنون نمی‌توانید تقاضا بدهید.

 اگر بعد از گذشت یکسال از ورود خود به آمریکا تقاضانامه پناهندگی را ارائه می دهید،
برای توضیح دلیل این وقفه به قاضی خود را آماده کنید!

همراه با تقاضانامه پناهندگی خود هر گونه مدرکی که دلیل این وقفه را توجیه می‌کند، ارائه دهید. به عنوان مثال، اگر مشکلات جسمی یا عاطفی داشته اید، از پزشک یا مشاور خود، در صورت مراجعه به آنها، یک نامه بگیرید.

به یاد داشته باشید اگر قاضی اعلام کند که شما موعد یکساله را از دست داده اید و نمی‌توانید برای پناهندگی تقاضا بدهید، هنوز برای تقاضای منع اخراج فرصت خواهید داشت.

اگر در گذشته تقاضای پناهندگی شما در آمریکا رد شده است، قانون در این باره چه می گوید؟

اگر در یک دفتر پناهندگی و نه دادگاه امور مهاجرتی پناهندگی در آمریکا را تقاضا کرده اید، می‌توانید دوباره برای پناهندگی تقاضا بدهید. در این صورت، ممکن است شخصی به نام "امور پناهندگی" با شما مصاحبه کند. اما اگر برای پناهندگی درخواست داده باشید و قاضی امور مهاجرتی یا یک دادگاه عالی به نام هیئت تجدیدنظر مهاجرت تقاضای شما را رد کرده باشد، اکنون نمی‌توانید تقاضای پناهندگی کنید.

با این حال، اگر می‌توانید ثابت کنید که از زمان رد تقاضای پناهندگی شما، تغییرات مهمی روی داده است یا "شرایط فوق العاده" ای، از قبیل آنچه توضیح داده شد، هنگام رسیدگی به پرونده شما وجود داشته است، این قانون شامل شما نخواهد شد. همچنین، به یاد داشته باشید که این قانون شما را از امکان تقاضای منع اخراج محروم نخواهد کرد.

اگر قبل از ورود به آمریکا در جایی "ساکن شده باشید"، قانون در این باره چه می‌گوید؟

بعد از ترک وطن، اگر در یک کشور دیگر "کاملاً ساکن شده باشید"، واجد شرایط دریافت پناهندگی نخواهید بود. این بدان معنی است که کشور دیگر به شما پیشنهاد اقامت دائم و قانونی، تابعیت، یا نوعی مجوز جهت زندگی دائم در کشور را بدهد. با این حال، شما "ساکن کامل" نخواهید شد اگر بتوانید ثابت کنید که:

1) مجبور شوید قبل از ورود به آمریکا برای فرار از شکنجه و آزار به کشور(های) دیگری بروید و تنها تا زمانی در آنجا بمانید که مقدمات سفر خود را فراهم کنید، و به کشوری که به طور قانونی اجازه ماندن در آنجا به شما داده شده است، وابستگی های مهم پیدا نکنید (از قبیل خرید ملک یا ازدواج). یا

2) بدلیل محدودیت هایی از قبیل محرومیت از حق کار، داشتن ملک، زندگی در مسکن مناسب، سفر، رفتن به مدرسه، و در نهایت شهروند آن کشور شدن، از یک زندگی عادی محروم شده باشید.

محکومیت به ارتکاب جرم خشونت بار چیست و اگر به این جرم محکوم شوم چه خواهد شد؟

اگر محکوم به ارتکاب یک جرم خشونت بار شده باشید، واجد شرایط دریافت پناهندگی نخواهید بود، اما اگر حکم شما کمتر از پنج سال باشد، ممکن است بتوانید تقاضای دریافت حکم منع اخراج بدهید.

برخی از رایج ترین جرائم خشونت بار از این قبیل هستند: جهت کسب فهرست کامل آن، به جلد 8، بخش 1101(43)(a) قانون آمریکا، یا بخش 101(43)(a) قانون مهاجرت و ملیت مراجعه کنید.

جرم هایی که جرائم خشونت بار محسوب می شوند:

- تجاوز جنسی
- آزار جنسی خردسالان
- قتل
- جرم سلاح گرم، از جمله حمل سلاح های گرم ممنوع
- قاچاق انسان (مگر اینکه برای بار اول مرتکب این جرم شده و فقط برای کمک به همسر، فرزند، یا والدین خود به این کار دست زده باشید)
- کلاه برداری یا فرار از پرداخت مالیات بر درآمد، در صورتیکه که قربانی بیش از \$10,000 از دست داده باشد
- پول شویی (بیش از \$10,000)

جرائم خاص مواد مخدر یا قاچاق سلاح های گرم، مواد منفجره یا مواد مخدر.
قاچاق مواد عبارتند از:

- حمل و نقل، توزیع، واردات؛
- فروش و نگهداری برای فروش؛
- برخی جرائم مربوط به داشتن کوکائین (به دادگاه تجدیدنظر قضایی که پرونده شما در آنجا در دست بررسی است، بستگی دارد)؛
- برخی جرائم ساده مربوط به داشتن مواد

جرم های ویژه ای که برای آنها حکم یک یا چند سال زندان در نظر گرفته می شود، (اعم از اینکه شما زندان رفته باشید یا خیر) از جمله:

- دزدی (منجمله دریافت اموال دزدی)
- سرقت از املاک
- جرم خشونت آمیز (از قبیل هر گونه خطر اعمال خشونت علیه یک شخص یا ملک، حتی اگر در عمل خشونتی صورت نگرفته باشد)
- جعل اسناد (از جمله نگهداری، استفاده، یا جعل اوراق) - مگر اینکه اولین بار مرتکب شده و تنها برای کمک به همسر، فرزند، یا والدین خود این کار را انجام داده باشید
- منع اعمال عدالت، شهادت دروغ، رشوه دادن به یک شاهد
- رشوه تجاری، جعل، سندسازی، قاچاق وسایل نقلیه با پلاک جعلی
- برخی جرائم مربوط به قماربازی، که ممکن است برای آن یک یا چند سال حبس در نظر گرفته شده است؛
- عدم حضور اگر شما محکوم به (1) عدم حضور در یک دادگاه درباره اتهام جنایت که ممکن بود برای آن حداقل 2 سال حبس برای شما در نظر گرفته شود (حتی اگر ممکن بود به 2 سال حبس محکوم نشوید) یا (2) عدم حضور برای رفتن به حبس به دلیل جرمی که ممکن بود برای آن به 5 سال حبس محکوم شوید

همچنین اگر شما محکوم به تلاش برای یا همدستی در ارتکاب یکی از جرم های فوق بشوید، مجرم خطرناک شناخته خواهید شد.

اگر محکوم به جرم خشونت بار هستید و می توانید از یک وکیل مهاجرتی کمک بگیرید، از وکیل خود بخواهید به دقت محکومیت شما را بررسی کند. گاهی اوقات یک وکیل مهاجرتی می تواند استدلال کند که محکومیت شما جرم خشونت بار تلقی نمی شود. همچنین، در برخی موارد، یک وکیل مدافع جنایی می تواند برای تغییر حکم یا ماهیت محکومیت شما، پرونده جنایی شما را دوباره باز کند.

وقتی محکوم به جرم شده باشید، باز کردن دوباره پرونده جنایی شما دشوار خواهد بود و فقط از راه های مشخص تغییر محکومیت در دادگاه جنایی می توان محکومیت شما را برای مقاصد مهاجرتی تغییر داد. اگر این تغییر تنها برای امتناع از اخراج شدن از آمریکا صورت بگیرد، ممکن است DHS با تغییر محکومیت یا حکم مخالفت کند. جهت کسب اطلاعات بیشتر در این زمینه، باید با یک وکیل امور مهاجرتی باتجربه صحبت کنید.

اگر محکوم به جرم خشونت بار شده باشم اما حکم من کمتر از 5 سال حبس باشد، چه می شود؟

در این صورت، شما نمی توانید واجد شرایط دریافت پناهندگی شوید، اما ممکن است از شرایط لازم برای دریافت حکم منع اخراج برخوردار باشید. قاضی باید درباره سنگین بودن جرم شما تصمیم بگیرد، و اگر به این نتیجه برسد که جرم شما جدی است، واجد شرایط دریافت منع اخراج نخواهید بود. به زودی عواملی را که قاضی برحسب آنها این تصمیم را می گیرد، برای شما توضیح خواهیم داد، اما باید بدانید، در اکثر مواقع، جرم خشونت بار یک "جرم بسیار سنگین" محسوب می شود. تنها اگر بتوانید ثابت کنید موضوع خاصی در جرم شما وجود دارد که از شدت خطر آن می کاهد، قاضی اعطای حکم منع اخراج را برای شما در نظر خواهد گرفت.

اگر جرمی را مرتکب شوم که یک جرم خشونت بار محسوب نشود، آیا می توانم پناهندگی یا حکم منع اخراج دریافت کنم؟

ممکن است، اما اگر قاضی به این نتیجه برسد که جرم شما یک "جرم بسیار سنگین" است، نمی توانید حکم های فوق را دریافت کنید. فهرستی وجود ندارد تا شما با مراجعه به آن متوجه شوید آیا جرم شما "بسیار جدی" است یا خیر. هر پرونده ای متفاوت است، و قاضی برای تصمیم گیری درباره خطرناک بودن جرم شما، 4 مورد را در نظر می گیرد. این 4 مورد عبارتند از:

1) ماهیت جرم (نوع جرم و واقعه)؛

2) حکم دریافتی (اعم از حکم سنگین یا سبک)؛

3) اینکه جرم علیه یک فرد صورت گرفته است یا علیه یک ملک؛ و

4) اینکه شرایط جرم شما را به فردی خطرناک برای جامعه تبدیل می کند یا خیر.

اگر هنگام ارتکاب جرم، از اسلحه استفاده کرده اید، اگر حکم حبس طولانی دریافت کرده اید، یا اگر به فردی آسیب رسانده یا فردی را در معرض خطر قرار داده اید، قاضی به احتمال زیاد حکم خواهد کرد که شما یک جرم بسیار سنگین مرتکب شده اید و از شرایط لازم برای دریافت پناهندگی یا منع اخراج برخوردار نخواهید شد.

اگر مدرکی وجود داشته باشد که در پی بردن به دلیل ارتکاب جرم شما، یا دلیل کم اهمیت تر بودن آن از آنچه به نظر می رسد، به قاضی کمک کند، باید آن را در اختیار قاضی و DHS قرار بدهید. به عنوان مثال، اگر هنگام ارتکاب جرم از مشکلات عاطفی رنج می بردید و برای مشکل خود نیز نزد پزشک یا مشاور می رفتید، باید از آن شخص یک نامه بگیرید و با ارائه آن به قاضی شرایط خود را توضیح دهید. اگر مدارکی در زمینه این جرم وجود دارند که کم و بیش ثابت می کند شما فرد خطرناکی نیستید، از قبیل یک نامه از سوی وکیل جنایی خود یا از سوی فردی که هنگام ارتکاب جرم در صحنه حضور داشته است، آنها را در اختیار قاضی یا DHS قرار دهید. اما هر چه سریعتر این مدارک را جمع آوری و ارسال کنید، زیرا قاضی خیلی زود و قبل از استماع دلایل شما برای ترس از بازگشت به وطن این تصمیم را می گیرد.

اگر قاضی تشخیص دهد که جرم شما یک جرم بسیار سنگین است و به همین دلیل نیز تقاضای شما رد شود، و اگر با این تصمیم مخالف هستید و تقاضای تجدیدنظر دارید، می توانید در تقاضای تجدیدنظر خود ذکر کنید که قاضی در تصمیم درباره خطرناک بودن جرم شما اشتباه کرده است و دلیل آن را توضیح دهید. ما در انتهای این دفترچه درباره تقاضای تجدید نظر صحبت خواهیم کرد.

اگر تقاضای پناهندگی یا منع اخراج من به دلیل جرم یا جرائم رد شود، اما دلیل خوبی برای ترس از شکنجه توسط دولت داشته باشم، چه می شود؟

همانطور که قبلاً ذکر شد، اگر از شکنجه توسط دولت یا مامور دولت خود می هراسید، ممکن است بتوانید طبق ماده 3 کنوانسیون منع شکنجه سازمان ملل متحد (CAT) از طریق تقاضای حمایت منع اخراج از اخراج خود جلوگیری کنید. حتی اگر محکوم به ارتکاب جرم سنگین باشید نیز این قانون درباره شما صدق خواهد کرد. در ذیل این نوع حمایت با جزئیات بیشتر توضیح داده خواهد شد.

قانون درباره فردی که فرد دیگری را اذیت کرده است، چه می گوید؟

اگر به دلیل عقیده سیاسی، عضویت در گروه اجتماعی خاص، نژاد، ملیت، یا مذهب فرد دیگر در آزار و اذیت وی دست داشته اید، واجد شرایط دریافت حکم پناهندگی یا منع اخراج نخواهید بود. حتی اگر طبق دستورات مافوق خود اقدام به این کار کرده باشید، این قانون درباره شما صدق می کند. با این حال، جنگ با سربازان یا چریک های دیگر در میدان جنگ آزار و اذیت محسوب نمی شود.

آیا قاضی می تواند با استناد به جرم ها یا اقدامات دیگر تقاضای پناهندگی یا منع اخراج من را رد کند؟

در صورتیکه، همانطور که قبلاً ذکر شد، محکوم به ارتکاب جرم هستید، واجد شرایط دریافت پناهندگی یا منع اخراج نخواهید بود اگر: 1) جرم های شما "بسیار جدی" باشند، 2) به دلیل یکی از آن پنج مورد در آزار و اذیت دیگران شرکت داشته باشید؛ 3) در خارج از آمریکا جرم خطرناکی را مرتکب شده باشید که جرم سیاسی محسوب نمی شود؛ یا 4) یک تروریست یا فرد خطرناک برای امنیت آمریکا محسوب شوید. به علاوه، اگر در نسل کشی، شکنجه، یا قتل های فراقانونی دست داشته باشید، از شرایط لازم برای دریافت حکم منع اخراج برخوردار نخواهید شد. پناهندگی نوعی آزادی براساس تشخیص قاضی است، به همین دلیل، حتی اگر قاضی به این نتیجه برسد که جرم های شما "بسیار جدی" نیستند، می تواند هنگام تصمیم گیری درباره صلاحیت شما برای دریافت پناهندگی جرم های شما را نیز در نظر بگیرد. قاضی می تواند سایر نکات منفی شما را نیز در نظر بگیرد، به عنوان مثال اگر شما برای ورود به کشور یا کار کردن از مدارک جعلی استفاده کرده باشید. اما قاضی می تواند موارد دیگری را نیز در نظر داشته باشد، از قبیل خطری که ممکن است در صورت اخراج به کشور خود با آن مواجه شوید،

سلامت شما، سن شما، و وابستگی های خانوادگی شما در آمریکا.

به یاد داشته باشید، دریافت حکم منع اخراج از دریافت پناهندگی دشوارتر است زیرا باید ثابت کنید که در صورت بازگشت به وطن، به احتمال زیاد زندگی یا آزادی شما در معرض خطر قرار خواهد گرفت. از سوی دیگر، اگر بتوانید ثابت کنید که به دلیل نژاد، مذهب، ملیت، عقیده سیاسی یا عضویت در گروه اجتماعی خاص، احتمال به خطر افتادن زندگی یا آزادی شما زیاد است، حتی اگر نکات منفی داشته باشید، قاضی باید تقاضای شما را تأیید کند اما استثناهایی نیز وجود دارند. استثناهای این قانون عبارتند از:

- اگر مرتکب یک "جرم بسیار سنگین" شده باشید؛
 - اگر به دلیل یکی از پنج دلیل محافظتی در آزار و اذیت دیگران دست داشته باشید؛
 - اگر در خارج از آمریکا یک جرم خطرناک مرتکب شده اید که جرم سیاسی محسوب نمی شود؛
 - اگر یک تروریست یا فرد خطرناک برای امنیت آمریکا محسوب می شوید؛ و
 - اگر در نسل کشی، شکنجه، یا قتل های فراقانونی دست داشته اید،
- در صورتیکه جزء یکی از دسته های فوق باشید، قاضی به شما حکم منع اخراج نخواهد داد.

چه کسی می تواند برای برخورداری از حمایت کنوانسیون منع شکنجه تقاضا بدهد؟

شرایط لازم برای دریافت حمایت کنوانسیون منع شکنجه (CAT) چیست؟

جهت برخورداری از حمایت کنوانسیون منع شکنجه، شما باید ثابت کنید که در صورت بازگشت به وطن خود احتمال شکنجه شما توسط مأمور دولت، یا فردی که با موافقت دولت اقدام می کند، زیاد است. نیازی نیست دلیل خاصی برای احتمال شکنجه خود بیاورید. فقط باید ثابت کنید که مورد شکنجه قرار خواهید گرفت.

درباره قانون فوق هیچ استثنایی وجود ندارد. برخلاف حکم پناهندگی و منع اخراج تحت INA بخش (b)(3) 241، محکومیت جنایی شما، آزار فرد دیگری در گذشته، داشتن ویژگی های حمایت شده، یا خطرناک بودن شما برای امنیت آمریکا مهم نخواهد بود. اگر شرایط فوق را داشته باشید، واجد شرایط لازم برای تقاضای حفاظت CAT خواهید بود. همانطور که پیشتر در این دفترچه ذکر شد، این قانون با حکم پناهندگی یا منع اخراج تحت INA بخش (b)(3) 241 صدق نمی کند. اگر از شکنجه می هراسید اما واجد شرایط دریافت پناهندگی یا منع اخراج نیستید، تقاضای حفاظت CAT بدهید. اگر واجد شرایط برخورداری از هر سه نوع آزادی/حفاظت هستید، پیشنهاد می کنیم برای دریافت هر سه تقاضا بدهید.

شکنجه چیست؟

شکنجه وقتی صورت می گیرد که شخصی، به طور عمد، اقدام به کاری کند که باعث درد یا رنج شدید شما می شود. درد یا رنج می تواند جسمی یا روانی باشد. شما باید هنگام شکنجه در کنترل فیزیکی آن شخص باشید. به عبارت دیگر، نباید بتوانید از شکنجه گر فرار کنید. شکنجه می تواند شامل انواع مختلفی از آسیب ها از قبیل ضرب و شتم فیزیکی، تجاوز جنسی، شوک الکتریکی، استفاده از مواد روان گردان، و تهدید به اعمال آنها به شما یا شخص دیگر باشد.

اینکه فردی با موافقت دولت اقدام به کاری کند، به چه معنی است؟

یعنی یک مامور دولت به فرد دیگری اجازه بدهد که شما را شکنجه کند. مامور دولت لزوماً نباید در محل شکنجه حضور داشته باشد. یعنی دولت از این شکنجه خبر دارد و برای جلوگیری از آن اقدامی نمی کند، حتی با وجود اینکه دولت موظف به جلوگیری از شکنجه باشد.

مزایای حفاظت CAT چیست؟

اگر حکم حفاظت در برابر اخراج CAT را دریافت کرده اید، به کشوری که از شکنجه شدن در آن می هراسید، منتقل نخواهید شد. شما حکم "منع اخراج" یا "تاخیر در اخراج" را دریافت خواهید کرد.

"منع اخراج" در پرونده های CAT بسیار شبیه به منع اخراج تحت INA بخش (b)(3) 241 است که پیشتر درباره آن توضیح داده شد. مزایای آنها نیز یکسان است. به عنوان مثال، شما واجد شرایط آزادی از بازداشتگاه DHS و دریافت مجوز کار خواهید بود. نمی توانید مقیم دائم و قانونی آمریکا بشوید و یا همسر یا فرزندان خود را به آمریکا بیاورید. این نوع حفاظت موانع یکسانی نیز دارد. به عبارت دیگر، شما می توانید از سوی CAT حکم منع اخراج دریافت کنید اگر:

- (1) محکوم به یک "جنایت بسیار جدی" نشده باشید (در قسمت های بعد توضیح داده خواهد شد)؛
- (2) بدلیل شخصیت دفاعی خود در آزار و اذیت دیگران مشارکت نکرده باشید؛
- (3) در خارج از آمریکا مرتکب یک جرم سنگین که جرم سیاسی محسوب نمی شود، مرتکب نشده باشید؛ و
- (4) یک تروریست یا یک فرد خطرناک برای امنیت آمریکا محسوب نشوید.

اگر هر یک از جرائم فوق را مرتکب شده باشید یا تروریست یا فرد خطرناک برای امنیت آمریکا محسوب شوید، نمی توانید حکم منع اخراج CAT را دریافت کنید. با این حال، می توانید از "تاخیر در اخراج" CAT استفاده کنید.

تاخیر در اخراج به خوبی منع اخراج نیست. اگر حکم تاخیر در اخراج گرفته اید، در آینده حکم اخراج شما صادر خواهد شد و این حکم فقط به تعویق انداخته شده است. به این معنی که DHS نمی تواند همین حالا شما را اخراج کند، اما اگر در آینده شرایط داخل کشور شما تغییر کند، DHS می تواند در آن زمان شما را به کشور خود بازگرداند. همچنین، DHS ممکن است سعی کند شما را در بازداشت نگه دارد حتی اگر حکم تاخیر در اخراج CAT را دریافت کرده باشید. DHS تنها وقتی شما را از بازداشت رها می کند که بتوانید ثابت کنید برای جامعه خطرناک نیستید. جهت کسب اطلاعات بیشتر درباره تقاضای رهایی از بازداشتگاه DHS، لطفاً "نحوه تقاضای رهایی از بازداشتگاه DHS" را مطالعه کنید.

در صورت دریافت حکم تاخیر در اخراج CAT، اگر مشخص شود که شما تحت شکنجه قرار نخواهید گرفت، DHS می تواند در زمان دیگری به حفاظت از شما پایان دهد. DHS فقط می تواند این کار را در نزد قاضی امور مهاجرتی انجام دهد. همچنین شما حق دارید شخصاً حکم تاخیر در اخراج خود را لغو کنید.

به این دلایل، پناهندگی و منع اخراج نسبت به تاخیر در اخراج راه های محافظتی بهتری هستند. اما، اگر واجد شرایط دریافت تمام این نوع آزادی/محافظت هستید، به شما پیشنهاد می دهیم برای دریافت تمام آنها تقاضا بدهید. نکته: شما نمی توانید تقاضای تاخیر در اخراج بدهید؛ اگر واجد شرایط دریافت منع اخراج CAT نباشید، قاضی امور مهاجرتی صلاحیت شما برای دریافت این نوع از محافظت را تعیین می کند.

لطفاً توجه کنید که حتی اگر بتوانید ثابت کنید در آینده تحت شکنجه قرار خواهید گرفت، DHS حق دارد در صورت تعهد دولت در قبال عدم شکنجه شما، شما را به کشور خود بازگرداند. طبق DHS، این نوع پرونده ها به ندرت وجود دارند.

چگونه می توانم برای دریافت حفاظت CAT درخواست بدهم؟

اگر اولین بار است که برای حفاظت CAT تقاضا می دهید، درست مانند روند تقاضای پناهندگی و منع اخراج تقاضا دهید. باید یک تقاضانامه به قاضی امور مهاجرتی ارائه دهید.

برای تقاضای حفاظت CAT باید از چه تقاضانامه ای استفاده کنم؟

باید از فرم I-589، تقاضانامه پناهندگی و منع اخراج، استفاده کنید؛ همان تقاضانامه ای که برای درخواست پناهندگی یا منع اخراج استفاده می شود. درباره نحوه تکمیل فرم به قسمت های بعدی مراجعه کنید. به سوال 4 در بخش B تقاضانامه بسیار دقت کنید. این سوال درباره ترس شما از شکنجه است. تا حد ممکن با ذکر جزئیات پاسخ دهید. در این تقاضانامه توضیحات جزئی هر گونه شکنجه که در گذشته متحمل شده اید را ذکر کنید.

چگونه می توانم ثابت کنم که در آینده شکنجه خواهم شد؟

در قسمت های بعد این دفترچه ما نحوه اثبات درخواست پناهندگی یا منع اخراج را به شما توضیح می دهیم. این مبحث را مطالعه کنید تا با نحوه اثبات احتمال شکنجه در آینده آشنا شوید. مدارک و شواهد بسیار مشابه هستند. به عنوان مثال، مفید خواهد بود اگر بتوانید از افرادی که از موقعیت سیاسی شما در کشور و/یا مشکلات شما مطلع هستند، نامه هایی تهیه کنید؛ یا مقالات روزنامه که در آنها شرایط سیاسی کشور شما توضیح داده شده است، یا مدارک حقوق بشر که نشان می دهند افرادی با وضعیت شما در کشور شکنجه می شوند، را جمع آوری کنید.

جهت کسب اطلاعات بیشتر درباره نحوه اثبات تقاضای CAT، به نشانی ذیل نامه ارسال کنید:

سازمان جهانی حقوق بشر 2029 P Street, NW, Suite 202 Washington, DC 20036 USA, (info@humanrightsusa.org)
تلفن: 202-296-5702; فاکس: 202-296-5704

سازمان جهانی حقوق بشر متعهد به کمک به قربانیان شکنجه است. اگر برای این سازمان نامه می نویسید، اطلاعات دقیق پرونده و دلیل ترس خود از شکنجه در وطن را ذکر کنید.

چگونه می توانم برای دریافت پناهندگی، منع اخراج، یا حفاظت CAT تقاضا بدهم؟

در اصل، پرونده شما شامل دو بخش است.

بخش اول پرونده:

در آغاز رسیدگی به پرونده شما، در یکی از اولین دادرسی ها که Master Calendar Hearing نیز نام دارد، قاضی از شما صحت اتهامات علیه شما را می پرسد. از قاضی بخواهید تمام اتهامات را برای شما بازگو کند. با دقت به سوالات گوش کنید و با مواردی که واقعاً صحیح نیستند، موافقت نکنید. به عنوان مثال، اگر قاضی از شما بپرسد آیا در 1 ژانویه 1997 بدون بازرسی (به طور غیرقانونی) وارد کشور شده اید، در حالیکه در اصل شما در سال 1998 به آمریکا آمده اید، این اتهام را نپذیرید. اگر از تاریخ دقیق ورود خود اطلاع ندارید، این موضوع را با قاضی در میان بگذارید. این مسئله مهمی است زیرا در آینده، وقتی برای دریافت پناهندگی یا منع اخراج تقاضا می دهید، تاریخ های ذکر شده باید با آنچه در گذشته بیان کرده اید مطابقت داشته باشند، در غیر این صورت قاضی ممکن است تصور کند شما دروغ می گوئید یا این اطلاعات را از خود بسازید. اگر به سوالات قاضی پاسخ می دهید و موارد مشخصی را می پذیرید، مطمئن شوید که هر یک از این موارد کاملاً صحیح هستند.

هنگام پاسخ به سوالات قاضی درباره اتهاماتی که علیه شما ذکر شده اند، تنها در صورتی با آنها موافقت کنید که کاملاً صحیح باشند. اگر معتقد هستید برخی از موارد کاملاً صحیح نیستند، به قاضی اطلاع دهید.

بخش دوم پرونده:

معمولاً، اثبات صحت اتهامات شما توسط دولت کار دشواری نیست. پس از آن، قاضی باید چند سوال از شما بپرسد تا مشخص شود که آیا صلاحیت دریافت حکم ماندن در آمریکا را دارید یا خیر. همچنین قاضی باید از شما بپرسد که آیا از بازگشت به وطن خود می‌هراسید یا خیر. اگر می‌خواهید درخواست پناهندگی، منع اخراج، یا حفاظت CAT بدهید، در این باره با قاضی گفتگو کنید. ممکن است قاضی چند سوال درباره دلیل ترس شما از بازگشت به کشور خود را بپرسد. اگر قاضی تصمیم بگیرد که شما واجد شرایط دریافت هر یک از انواع حفاظت هستید، برای شما یک تاریخ تعیین می‌کند تا در آن تاریخ یک تقاضانامه به وی تحویل بدهید. در برخی موارد، ممکن است قاضی تاریخ دیگری را برای تشکیل دادگاه تعیین کند تا مشخص شود آیا شما واجد شرایط ارائه درخواست دریافت پناهندگی یا منع اخراج هستید یا خیر. همچنین قاضی دستور العمل‌هایی را در اختیار شما قرار خواهد داد و وکیل دادگاه DHS نیز دستور العمل‌های مکتوب مورد نیاز را به شما ارائه می‌دهد تا برای تحویل تقاضانامه به دادگاه از آنها پیروی کنید. عنوان دستور العمل‌های مکتوب DHS عبارتست از دستور العمل ارائه تقاضانامه های خاص به دادگاه امور مهاجرتی و ارائه اطلاعات بیومتریک و بیوگرافیک به خدمات شهروندی و مهاجرت آمریکا.

پس از تحویل فرم تکمیل شده تقاضا، دادگاه آن را به وزارت امور خارجه آمریکا در واشنگتن دی سی ارسال می‌کند. وزارت امور خارجه این تقاضانامه را خوانده و یک نامه با ذکر نظر خود درباره این پرونده می‌نویسد یا اطلاعات درباره کشور شما را برای دادگاه ارسال می‌کند. (در بسیاری موارد از اظهار نظر خودداری می‌نماید.) یک نسخه از آنچه وزارت امور خارجه به دادگاه ارسال کرده است در اختیار شما و وکیل DHS قرار خواهد گرفت.

سپس، یک دادرسی فردی یا "Merits" (ماهوی) برگزار می‌شود. این آخرین دادرسی شما در خصوص این پرونده خواهد بود که طی آن قاضی به داستان شما گوش می‌دهد و در صورت وجود هر گونه سوال درباره تقاضانامه شما و هر آنچه که برای بررسی به قاضی ارائه داده اید، از شما و شاهدان شما سوالاتی می‌پرسد.

جهت تقاضای دریافت پناهندگی، منع اخراج، یا حفاظت CAT، چه فرم‌هایی را باید تکمیل کنم و چگونه؟

جهت تقاضای دریافت پناهندگی یا منع اخراج، باید یک فرم به نام "I-589" را تکمیل، کپی و ارائه دهید.

فرمی که به آن نیاز دارید "فرم I-589" یا یک "تقاضانامه پناهندگی و منع اخراج" است. با استفاده از یک ماشین تایپ یا قلم، این فرم را تکمیل کنید. این فرم را از DHS یا قاضی امور مهاجرتی تهیه کنید.

از مداد استفاده نکنید. همچنین، یا باید فرم را به زبان انگلیسی تکمیل کنید یا از فرد دیگری بخواهید در تکمیل فرم به زبان انگلیسی به شما کمک کند.

در پایان فرم یک صفحه وجود دارد که بالای آن "فرم الحاقی B" نوشته شده است. این صفحه برای زمانی است که در قسمت اصلی فرم فضای کافی برای نوشتن باقی‌مانده باشد؛ در این صورت می‌توانید از آن استفاده کنید. باید به طور کامل و با جزئیات به سوالات پاسخ بدهید، بنابراین به شما پیشنهاد می‌کنیم قبل از نوشتن در "فرم الحاقی B" چند نسخه از آن تهیه کنید. یا، می‌توانید یک صفحه مانند آن درست کنید. فقط باید یک برگ کاغذ سفید بردارید و نام، "شماره A" (شماره فرد خارجی)، و تاریخ را در بالای آن بنویسید. همچنین باید هر یک از برگه‌های ضمیمه تقاضانامه را امضا کنید.

در ابتدای فرم یک توضیح مفصل از نحوه تکمیل آن وجود دارد. طبق این توضیح، علاوه بر فرم تقاضای I-589، شما باید اطلاعات بیومتریک (عکس و اثر انگشت دیجیتال) خود را به DHS ارائه دهید و یک عکس بیاندازید. اگر بازداشت هستید، باید از DHS بخواهید به شما کمک کند. اگر قبل از ارائه تقاضانامه از بازداشت آزاد بشوید یا اگر اعضای خانواده خود را در تقاضانامه درج کنید، باید عکس ها و اثر انگشت ها را ارائه دهید؛ در قسمت های بعد در این باره بیشتر توضیح خواهیم داد. شما باید از بیومتریک و شرایط لازم انگشت نگاری DHS پیروی کنید، در غیر این صورت، ممکن است قاضی امور مهاجرتی به این نتیجه برسد که شما از تقاضای خود صرف نظر کرده اید، مگر اینکه دلیل خوبی برای عدم پیروی خود داشته باشید.

چهار نسخه از هر آنچه که به دادگاه ارائه می دهید، تهیه کنید (یا از یک مامور بخواهید این کار را برای شما انجام دهد). اصل مدارک و دو نسخه از آنها را به قاضی امور مهاجرتی تحویل دهید. یک نسخه از هر آنچه به قاضی ارائه می دهید را در اختیار اداره مهاجرت و گمرک قرار دهید. نسخه دیگر را نزد خود نگه دارید. نکته: به غیر از فرم تقاضای I-589، باید اصل مدارک را نگه دارید و کپی آنها را به قاضی و اداره مهاجرت و گمرک تحویل دهید. اگر اصل مدارک خود از قبیل شناسنامه یا گذرنامه را به دولت تحویل بدهید، ممکن است نتوانید آنها را بدست آورید.

هروقت به دادگاه می روید نسخه خود از تمام مدارک را نیز همراه داشته باشید، زیرا ممکن است مدرکی که به دادگاه داده یا ارسال کرده اید مفقود شده باشد، یا ممکن است درباره آنها از شما سوالاتی پرسیده شود. همچنین، وقتی فرم I-589، تقاضانامه پناهندگی و منع اخراج، را ارائه می کنید، از قاضی یا دستیار قاضی بخواهید نسخه شما را مهر بزند! ممکن است زمانی که از بازداشتگاه آزاد می شوید و می خواهید تقاضای دریافت مجوز کار بدهید، به آن نیاز پیدا کنید.

تقاضانامه پناهندگی و منع اخراج (فرم I-589)

ما برخی از سوالات این فرم را که ممکن است در پاسخ به آنها به کمک نیاز داشته باشید، مرور خواهیم کرد. همچنین، شما باید دستورالعمل های همراه فرم را مطالعه کنید. این دستورالعمل ها نحوه پاسخگویی به برخی از سوالات را توضیح داده اند. ما نحوه تکمیل آخرین فرم به روز شده که در تاریخ 06/14/12 ایجاد شده است را برای شما توضیح خواهیم داد (تاریخ ایجاد این فرم در گوشه پایین و سمت راست فرم چاپ شده است). اگر دادگاه امور مهاجرتی یا دفتر مهاجرتی جایبکه پرونده شما در آن دادرسی می شود، از فرم جدیدتری استفاده کنند، ممکن است شماره ها و بخش های توضیح داده شده با شماره ها و بخش های فرم شما متفاوت باشد. این توضیحات فقط برای راهنمایی شما است.

در پایین صفحه نخست این تقاضانامه، دو کادر با عنوان های "تنها برای EOIR" و "تنها برای USCIS" وجود دارند. شما نباید در این کادرها چیزی بنویسید. به غیر از آن، و به غیر از قسمت های E و F، در پایان، باید به هر یک از سوالات پاسخ دهید. اگر سوال درباره شما صدق نمی کند، در آن کادر یک "N/A" به معنای "صدق نمی کند"، بنویسید. اگر برای دریافت "منع اخراج تحت کنوانسیون منع شکنجه" تقاضا می دهید، باید به خاطر داشته باشید که گزینه بالای صفحه اول تقاضانامه که قبل از آغاز قسمت A. I چاپ شده است را علامت بزنید.

قسمت A. I: "اطلاعات درباره شما"

یکی از سوالات نام های دیگری است که شما از آنها استفاده کرده اید. صادق باشید! بسیاری از افراد هنگامی که توسط DHS دستگیر می شوند، از نام ساختگی استفاده می کنند. اگر شما هم جزء این افراد بوده اید، می توانید در این فرم علت آن را توضیح دهید. همچنین، اگر ازدواج کرده و نام خود را تغییر داده اید، یا اگر تا بحال از فرم دیگری از نام خود استفاده کرده اید، آن را ذکر کنید.

یکی از سوالات درباره نشانی پستی شما در آمریکا است. اگر در بازداشت هستید، می توانید نشانی بازداشتگاه را ذکر کنید.

یکی از سوالات درباره وضعیت تأهل شما است. (این قسمت "Marital Status" نام دارد). بسیاری از افراد چندین سال "در کنار" فرد دیگری زندگی کرده اما به طور قانونی یا رسمی با یکدیگر ازدواج نکرده اند. در برخی موارد، اگر به عنوان همسر با فردی برای یک مدت زمان مشخص زندگی کرده باشید، فردی محسوب می شوید که به طور قانونی ازدواج کرده است. این نوع ازدواج را ازدواج "عرفی" می نامند. ممکن است از قوانین جاییکه همراه با همسر خود در آن زندگی می کنید، مطلع نباشید، اما اگر "همراه" فرد دیگری زندگی می کنید یا در یک رابطه طولانی و تعهدآور هستید و تصور می کنید ممکن است "متأهل" محسوب شوید، می توانید گزینه "متأهل" را انتخاب کنید و واژه "عرفی" را ذکر کنید - به خصوص اگر می خواهید تقاضانامه شما به همسران کمک کند تا وضعیت قانونی در آمریکا داشته باشد (اگر می خواهید شریک زندگی خود را از طریق پناهندگی وارد آمریکا کنید درحالیکه هنوز ازدواج نکرده اید، باید قبل از اینکه قاضی حکم خود را در مورد پرونده شما صادر کند، ازدواج کنید). یا، اگر در گذشته یا حال "همراه با فردی دیگری زندگی می کردید یا می کنید" یا در یک رابطه طولانی مدت بوده اید یا هستید اما ازدواج نکرده اید، می توانید گزینه "مجرد" را انتخاب کنید.

یکی از سوالات درباره "نژاد، قوم یا قبیله" شما است. ممکن است این سوال در پرونده شما اهمیت داشته باشد، به خصوص اگر بدلیل عضویت در یک قبیله یا قوم خاص با شما بدرفتاری شده باشد.

یک سوال درباره این موضوع است که آیا پرونده شما اکنون در مرحله دادرسی های دادگاه امور مهاجرتی است یا خیر. پرونده شما در این مرحله قرار دارد، بنابراین باید این گزینه را انتخاب کنید.

در یکی از سوالات از شما خواسته می شود تا تمام دفعات ورود خود به آمریکا را از آخرین ورود فهرست کنید. همچنین از شما سوال می شود که هر بار هنگام ورود به آمریکا از چه "وضعیت" یا "ویزایی" استفاده کرده اید. اگر به طور غیرقانونی وارد شده اید، عبارت "بدون بازرسی" (No inspection) را ذکر کنید، و وقتی از شما "شماره I-94" خواسته شد، عبارت "بدون شماره" (None) را بنویسید. I-94 یک برگه است که معمولاً هنگام ورود قانونی به کشور دریافت می کنید.

چند سوال درباره گذرنامه و مدارک سفر نیز از شما پرسیده خواهد شد. اگر تاکنون مدرک سفر از کشوری دریافت نکرده اید، مقابل هر سوال عبارت "N/A" را ذکر کنید.

قسمت II. A: "اطلاعات درباره همسر و فرزندان"

سوالات این بخش به همسر و فرزندان شما مربوط می شوند. شما باید این سوالات را درخصوص تمام فرزندان پاسخ دهید، اما فقط برای چهار فرزند در این فرم فضا در نظر گرفته شده است. اگر بیشتر از چهار فرزند دارید، می توانید این اطلاعات را در یک فرم به نام "فرم الحاقی A" در پایان تقاضانامه ذکر کرده یا از یک برگ کاغذ سفید استفاده کنید. این موضوع مهم است زیرا از حکم پناهندگی برای شما صادر شود اما اطلاعات یکی از فرزندان شما در فهرست نیامده باشد، ممکن است برای مجوز ورود او به آمریکا با مشکلاتی رو به رو شوید.

اگر از یک برگ کاغذ سفید استفاده می کنید، حتماً نام، شماره A، امضا، تاریخ و "ادامه قسمت II. A. فرم I-589" را ذکر کنید، سپس درست مانند قسمت II. A. فرم سوالات را شماره گذاری کنید، و به تمام آنها پاسخ دهید.

اگر همسر و/یا هر یک از فرزندان خود در آمریکا را در این تقاضانامه ذکر می کنید، موارد دیگری را نیز باید ارائه بدهید (از قبیل عکس، بیومتریک (اثر انگشت)، نسخه های اضافی از تقاضانامه I-589 خود، و مدرک نسبیت شما با این افراد). دستورالعمل همراه این فرم تقاضا و دستورالعمل هایی که وکیل دادگاه DHS ارائه می دهد را مطالعه کرده و با دقت آنها را رعایت کنید.

قسمت III. A: "اطلاعات درباره سابقه شما"

سوالاتی درباره محل زندگی شما قبل از ورود به آمریکا، محل زندگی در پنج سال اخیر، محل و زمانیکه به مدرسه می رفتید، و شغل های شما در پنج سال اخیر مطرح می شود. برای پاسخ به هر یک از این سوالات، از زمان حال شروع کنید. به عبارت دیگر، از جدیدترین مطالب آغاز و پاسخ خود را با مطالب مربوط به پنج سال پیش پایان دهید (درباره تحصیلات، اولین مدرسه خود را در آخر ذکر کنید). همچنین، ممکن است تاریخ، نشانی، و سایر مطالب را به یاد نیاورید. مقابل تاریخ هایی که از صحت آنها مطمئن نیستید، عبارت "تقریباً"، و برای مطالبی که فراموش کرده اید (از قبیل نشانی خیابان)، عبارت "به یاد نمی آورم" را ذکر کنید. سوالاتی نیز درباره والدین، برادران و خواهران شما وجود دارد. اگر این برگه ها برای شما کافی نبود، می توانید از کاغذ اضافه استفاده کنید (به مطالب فوق رجوع کنید).

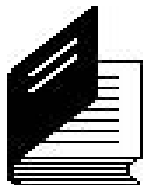
قسمت B: "اطلاعات درباره تقاضانامه شما"

قسمت B مهمترین قسمت تقاضانامه است. باید برای پاسخگویی به آنها زمان زیادی را --حتی چند روز-- در نظر بگیرید. در این قسمت باید قاضی را متقاعد کنید که مورد آزار و اذیت قرار گرفته اید یا در صورت بازگشت به وطن مورد آزار و اذیت یا شکنجه قرار خواهید گرفت. تجربیات مهم خود که ثابت می کنند مجبور به ترک وطن بوده اید یا از بازگشت به وطن می هراسید را با جزئیات توضیح دهید. باید تمام اطلاعات خواسته شده در این سوالات را ارائه دهید. شما می توانید جواب سوالات را در قسمت B تقاضانامه ذکر کنید یا در یک اظهارنامه به تمام سوالات قسمت B پاسخ دهید. می توانید برای تهیه اظهارنامه از "فرم الحاقی B" یا از برگه های سفید کاغذ استفاده کنید.

به خاطر داشته باشید، اگر از فرم ها یا برگه های سفید کاغذ استفاده می کنید، باید نام، شماره A، تاریخ، و امضای خود را در هر یک از صفحات بیاورید. همچنین، در بالای صفحه عبارت "اظهارنامه" را ذکر کنید.

اگر از یک اظهارنامه جداگانه استفاده می کنید، هنگام پاسخگویی به هر یک از سوالات قسمت B در فرم تقاضانامه، می توانید در چند جمله پاسخ دهید و سپس رو به روی آن عبارت "لطفاً به اظهارنامه رجوع کنید." را بنویسید. به این ترتیب، شما در یک اظهارنامه به تمام سوالات پاسخ داده اید.

اظهارنامه

اظهارنامه شما باید مانند یک کتاب یا فیلم باشد که داستان زندگی شما را بیان می کند. مانند یک کتاب یا فیلم، باید از آغاز و از تاریخ و محل تولد شما شروع شود. پس از آن، داستان با یک نظم منطقی ادامه پیدا می کند، از یک رویداد مهم در زندگی شما به رویداد بعدی می رود، تجربیات شما را بازگو کرده و افراد مهم در زندگی شما را معرفی می کند. و تا زمان حال ادامه خواهد داشت.

درست مانند یک فیلم، قسمت هایی از داستان، که جزئیات زیادی در آنها نیست، به سرعت پیش می روند، و در قسمت های دیگر دوربین آهسته از آنها می گذرد و جزئیات زیادی را نشان می دهد. دوربین جزئیات مهم را نشان می دهد تا بتوانیم متوجه همان چیزی بشویم که شما دیده اید و احساس کرده اید. آن قسمت به طور آهسته پیش می رود.

اظهارنامه شما باید مانند آن فیلم باشد. باید درباره تمام زندگی خود صحبت کنید، اما در عین حال باید مهمترین رویدادهای زندگی خود را انتخاب کرده و با جزئیات آنها را توضیح دهید. قاضی، که داستان شما را می خواند، چیزی را به شما نمی داند، و احتمالاً تا به حال در کشور شما نبوده است و درباره آنها اطلاعات بسیار ناچیزی خواهد داشت. این وظیفه شما است که او را در جریان بگذارید. وقتی یک رویداد مهم در زندگیتان را توضیح می دهید -- به عنوان مثال، زمانی که تهدید، بازداشت، شکنجه، یا آزار دیده اید، یا شخصی شما را ترسانده است --

کاری کنید تا قاضی آنچه شما احساس کرده اید، دیده اید، بو کرده اید، و شنیده اید را احساس کند، ببیند، بو کند، و بشنود.

به عنوان مثال، تصور کنید در یک روستای کوچک در کوه ها زندگی کرده اید، در منطقه ای که در آن دعوا زیاد اتفاق می افتد. یک شب، یک گروه مرد می آیند. به خانه ها می روند و به تمام مردم دستور می دهند که از خانه هایشان بیرون بیایند. با مردم بدرقتاری می کنند و از تمام مردان می خواهند که به گروه آنها بپیوندند در غیر این صورت باز می گردند و آنها را می کشند.

قبل از توضیح این رویداد در اظهارنامه خود، باید درباره روستا و علت شروع این مشکل صحبت کنید. چه کسی در این درگیری شرکت داشته است؟ این درگیری برای چه رخ داده است؟ قبل از این رویداد چه تاثیری بر روستای شما گذاشته است؟ چه تاثیری روی شما گذاشته است؟ آیا تاثیری روی بستگان شما گذاشته است؟ همسایگان شما چطور؟ کدام اعضای خانواده و چگونه؟

وقتی درباره این رویداد صحبت می کنید، باید با تمام جزئیات توضیح بدهید. چه زمانی اتفاق افتاد؟ چه ساعتی؟ وقتی این مردان آمدند، شما مشغول چه کاری بودید؟ طرز لباس پوشیدن این مردان چگونه بود؟ چند نفر بودند؟ آیا قبلاً آنها را دیده بودید؟ چه وقت و کجا؟ آیا آنها مجهز به تفنگ یا اسلحه های دیگر بودند؟ چه نوع سلاحی داشتند؟ چه کسانی بودند؟ سرباز؟ چریک؟ از کجا می دانید؟ چه قیافه ای داشتند؟ وقتی آمدند، چکار کردند؟ دقیقاً چه گفتند؟ چگونه با مردم بدرقتاری کردند؟ آیا شما را تهدید کردند؟ تهدیدهای آنها چه بودند؟ آیا به شما، بستگان، یا همسایگان شما نزدیک شدند یا با شما یا آنها صحبت کردند؟ چگونه؟ هر آنچه که دیده اید، هر آنچه اتفاق افتاد، و هر آنچه احساس کرده اید را توضیح بدهید. این رویداد در چه مدت زمانی رخ داد؟ بعد از آن چه شد؟ این رویداد چه تاثیری روی شما و افراد دیگر روستا گذاشت؟ اگر این مردان دوباره بازگشتند، تا آنجا که می توانید آنچه اتفاق افتاده است را با جزئیات توضیح دهید.

هنگام نوشتن اظهارنامه، باید به خاطر داشته باشید که حکم پناهندگی و منع اخراج تحت INA بخش (b)(3) 241 چه هستند. هدف آنها حفاظت از افرادی است که بدلیل عقیده سیاسی، نژاد، ملیت، مذهب، یا گروه اجتماعی آنها در معرض خطر آزار و اذیت بوده اند یا خواهند بود. بنابراین، باید حتماً توضیح بدهید که چه شما را آزار می دهد و به چه دلیلی می خواهد با شما بدرقتاری کند. از این طریق می توانید طبق یکی از پنج دلیلی که قبلاً درباره آنها صحبت کردیم، ثابت کنید که آنها علیه شما اقدام کرده یا خواهند کرد.

به عنوان مثال، اگر مردان مسلحی که لباس سربازی بر تن کرده اند شما را مورد ضرب و شتم قرار بدهند، احتمال دارد پرونده شما به مسائل سیاسی مربوط شود. اگر ذکر نکنید که آن افراد یونیفرم نظامی بر تن داشتند یا توضیح ندهید که چگونه متوجه شده اید آنها سرباز هستند، ممکن است قاضی تصور کند که جنایتکارهای معمولی شما را کتک زده اند، و این موضوع به سیاست یا آزار و اذیت مربوط نمی شود.

همچنین باید به تمام گفته ها و اقدامات خود که ممکن است توجه افرادی که از آنها می هراسید را به خود جلب کرده باشد یا بکند، اشاره کنید. به عنوان مثال، اگر عضو گروهی هستید که مخالف دولت به شمار می رود، باید فعالیت هایی که در آنها شرکت داشته اید را با جزئیات توضیح بدهید. همچنین باید شرح دهید که دولت این گروه را مخالف خود می داند و برای آن دلیل بیاورید. به علاوه، باید دلایلی را مطرح کنید که ثابت کند یک فرد دولتی از مشارکت شما در این گروه مطلع است، یا احتمال پی بردن آنها به این موضوع وجود دارد. بدون این دلایل، ممکن است قاضی حکم کند که آزار و اذیتی که شما از آن هراس دارید به هیچیک از این پنج دلیل مربوط نیست و پرونده به نفع شما تمام نشود.

همچنین اگر دولت یا فرد دیگری بخواهد بدلیل عضویت شما در یک گروه به شما آسیب برساند، باید به هر یک از گروه هایی که در آنها عضو بودید اشاره کنید، حتی اگر عضو فعالی از گروه نبوده باشید.

مشکلات رایج

< فاصله طولانی بین وقوع آزار و اذیت و زمانی که شما کشور را ترک کرده اید >

تصور کنید واقعه ای که باعث ترک کشور شده است یک سال قبل از زمان ترک وطن صورت گرفته باشد. اگر بعد از این رویداد برای مدت یکسال در کشور خود زندگی کرده باشید، ممکن است قاضی تصور کند که در حقیقت از ماندن در وطن نترسیده و می توانستید بدون رویارویی با مشکل به کشور خود بازگردید. باید توضیح بدهید در آن سال چه می کردید. به عنوان مثال، اگر در طی این یکسال خانه خود را ترک کرده و مخفی شده اید، و مشغول جمع آوری پول موردنیاز برای سفر بوده اید، این موضوع کمک خواهد کرد تا به قاضی ثابت کنید واقعاً در خطر بوده اید.

< بازگشت به وطن >

اگر بعد از وقوع مشکلی که باعث شد کشور خود را ترک کنید، به وطن بازگرده باشید، قاضی ممکن است تصور کند که بدون رویارویی با مشکل می‌توانید در کشور خود زندگی کنید. باید توضیح بدهید که وقتی به وطن بازگشتید، چه کارهایی انجام دادید و هر مشکلی که در طی آن مدت داشته‌اید را با ذکر جزئیات بیان کنید. در این باره یک سوال نیز در فرم وجود دارد.

< اعضای خانواده یا سایر افرادی که هنوز در کشور شما زندگی می‌کنند >

اگر ادعا کنید که به دلیل عضویت در گروه اجتماعی خاص در معرض خطر آزار و اذیت قرار دارید، و اعضای خانواده شما عضو همان گروه هستند اما کشور را ترک نکرده‌اند، قاضی گمان خواهد نمود شما نیز در صورت بازگشت با مشکل رو به رو نخواهید شد. اگر در یک گروه سیاسی شرکت داشته‌باشید و همگروهی‌های شما در کشور مانده باشند، گفته فوق برای شما نیز صدق می‌کند. بنابراین، اگر آنها واقعا با مشکل رو به رو هستند، باید در اظهارنامه این اطلاعات را ذکر کنید. یا، اگر موقعیت شما با آنها تفاوت دارد، باید توضیح بدهید که چرا شما بیشتر از افرادی که در کشور شما مانده‌اند، در معرض خطر هستید.

< کمبود جزئیات >

در دادگاه، اطلاعات مربوط به وقایع بسیار مهم هستند. اگر ادعا کنید که اتفاق مهمی برای شما افتاده است اما نتوانید زمان، مدت، یا سایر جزئیات آن را به خاطر بیاورید، ممکن است قاضی تصور کند که از خود داستان ساخته‌اید. هر چقدر جزئیات بیشتری را در اظهارنامه خود و هنگام صحبت در جلسه دادرسی ذکر کنید، احتمال اینکه قاضی شما را باور کند بیشتر خواهد شد. اگر نمی‌توانید به طور واضح به خاطر بیاورید، به قاضی بگویید که به خاطر آوردن برخی از حقایق برای شما دشوار است، و تاریخ تقریبی را ذکر کنید.

بسیاری از افراد نمی‌خواهند درباره وقایعی که از لحاظ عاطفی به آنها لطمه زده‌اند، صحبت کنند. اگر شاهد مرگ عزیز بوده‌اید، یا اگر مورد شکنجه یا تجاوز قرار گرفته‌اید، طبیعی است که نخواهید درباره آنچه رخ داده است صحبت کنید. با این حال، برای اینکه پرونده به نفع شما تمام شود، بسیار مهم است که درباره آنها صحبت کنید. باید هر آنچه اتفاق افتاده است و هر آنچه دیده‌اید را تعریف کنید. هرگز مبالغه نکنید. فقط باید حقیقت و دقیقاً آنچه اتفاق افتاده را بیان کنید.

< تناقض در اطلاعاتی که ارائه می‌دهید >

قاضی و DHS ممکن است فرم و اظهارنامه شما را بررسی کنند تا صحت گفته‌های شما مشخص شود. بسیاری از افراد به طور غیر عمد مرتکب اشتباهاتی می‌شوند که به ضرر آنها خواهد بود. به عنوان مثال، اگر در فرم تقاضای خود بنویسید که تا سپتامبر 1997 در هندوراس کار عملی انجام می‌دادید، اما در دادگاه بگویید که در آگوست 1997 وارد آمریکا شده‌اید (و به هندوراس بازنگشته‌اید)، ممکن است قاضی تصور کند که دروغ می‌گویید، زیرا این اطلاعات با یکدیگر همخوانی ندارند (به عبارت دیگر، نمی‌توانند حقیقت باشند). شما نمی‌توانید در سپتامبر 1997 هم در هندوراس و هم در آمریکا باشید. به علاوه، اگر در اظهارنامه خود بنویسید که در ماه اکتبر، 4 مرد با یک کامیون آبی رنگ به خانه شما آمدند، اما در جلسه دادرسی بگویید این اتفاق در دسامبر رخ داده است و آنها 5 مرد با یک کامیون خاکستری رنگ بودند، ممکن است قاضی تصور کند که شما دروغ می‌گویید.

اگر نمی‌توانید به طور واضح وقایع را به خاطر بیاورید، به قاضی اطلاع بدهید و دلیل اینکه به خاطر آوردن آنها برای شما دشوار است را بیان کنید. (به عنوان مثال، مدت‌ها پیش این اتفاق افتاده است، یا آنقدر ترسیده بودید که نمی‌توانستید برخی چیزها را تشخیص دهید، یا نمی‌توانستید به وضوح وقایع را ببینید یا بشنوید.)

با اینکه ذکر بسیاری از جزئیات در فرم‌ها و اظهارنامه شما امر مهمی است، اما مهمتر از آن نباید وقایعی را ذکر کنید که کاملاً از آنها مطمئن نیستید. اگر به خاطر نمی‌آورید که حادثه‌ای در ژوئن اتفاق افتاده است یا در جولای، اما می‌دانید در تابستان اتفاق افتاده است، زمان وقوع آن را تابستان ذکر کنید. اگر نمی‌دانید مسافت شهر شما تا پایتخت چند کیلومتر است، اما می‌دانید که پیاده رفتن به آنجا یک روز تمام طول می‌کشد، این مطلب را ذکر کنید. اگر بین 4 و 6 مرد بودند، به جای 5 مرد، بنویسید "بین 4 و 6" مرد. اگر فکر می‌کنید حادثه‌ای در سال 1992 رخ داده است، اما ممکن است در 1991 اتفاق افتاده باشد، بنویسید "1991 یا 1992". اگر تاریخ وقوع حادثه‌ای را حدس می‌زنید، حتی در فرم‌ها نیز عبارت "تقریباً" را ذکر کنید. به علاوه، مطمئن شوید تمام وقایعی که در اظهارنامه خود ذکر می‌کنید همان چیزی است که در جلسه دادرسی بیان کرده‌اید.

بسیاری از افراد بدلائل فرهنگی با این مشکلات رو به رو هستند. مردم آمریکا وقایع را به ترتیب وقوع تصور می کنند، یعنی، اول این اتفاق افتاد، سپس اتفاق دوم، و سپس آن اتفاق سوم. در فرهنگ شما، ممکن است این ترتیب مهم نباشد. اما شما باید وقایع را برای یک قاضی در آمریکا توضیح بدهید، و به همین دلیل، باید سعی کنید مانند او فکر کنید. بنابراین، سعی کنید دقیق باشید. حتی اگر نمی توانید سال وقوع حادثه را به خاطر بیاورید، سعی کنید به یاد آورید که آیا قبل یا بعد از واقعه دیگر اتفاق افتاده است تا وقایع را به ترتیب وقوع کنار هم قرار دهید و همیشه از این ترتیب استفاده کنید. بهتر است یک فهرست تهیه کنید و وقایع را به ترتیبی که می خواهید در اظهارنامه خود بنویسید، در آن یادداشت کنید و نزد خود نگه دارید. (به عنوان مثال: 1) من در سال 1962 متولد شدم؛ (2) خانواده من به سن مارکوس نقل مکان کردند؛ (3) در شهر سانتا لوسیا قتل عام صورت گرفت، و الی آخر.

< اشتباهات در ترجمه >

احتمال اینکه هنگام ترجمه از یک زبان به زبان دیگر اشتباهی رخ دهد، زیاد است. اگر فردی اظهارنامه شما را به انگلیسی ترجمه می کند، از وی بخواهید تا مطالب اظهارنامه را به زبان شما آهسته بخواند تا مطمئن شوید اشتباهی در آن وجود ندارد. شما باید همه مطالب فرم تقاضا و اظهارنامه را به دقت مرور کنید.

برخی از سوالات در قسمت B

اگر، طبق آنچه پیشنهاد کرده ایم، می خواهید اظهارنامه طولانی تری داشته باشید، دقت کنید که در پایان هر سوال در قسمت B، باید عبارت "لطفاً به اظهارنامه رجوع کنید" را بنویسید.

سوال 1 درباره دلیل تقاضای پناهندگی است. شما باید یک یا چند گزینه (نژاد، مذهب، غیره) که درباره شما صدق می کند را انتخاب کنید زیرا ممکن است بیش از یک دلیل برای بد رفتاری یک فرد نسبت به شما وجود داشته باشد. به عنوان مثال، ممکن است به دلیل نژاد و عضویت در یک گروه اجتماعی خاص، یا به دلیل عضویت در یک گروه اجتماعی خاص و عقیده سیاسی، شما را اذیت کنند.

باید دلیل ترس خود از بازگشت به وطن و دلیل ترک وطن را در سوالات A.1 و B.1 توضیح بدهید. بسیاری از افراد می گویند برای کار و پیشرفت به آمریکا آمده اند. افراد دیگر می گویند برای ملحق شدن به اعضای خانواده خود آمده اند. توجه کنید که هدف پناهندگی حمایت از افراد فقیر که به دنبال کار می گردند یا ملحق شدن خانواده ها نیست. هدف آن حفاظت از افرادی است که به یکی از پنج دلیل فوق الذکر مورد آزار و اذیت قرار گرفته اند. بنابراین، با اینکه باید حقیقت را بیان کنید، اما مجبور نیستید تمام دلایل خود برای آمدن به آمریکا را توضیح دهید، مگر اینکه طبق یکی از این پنج دلیل، به ترس از آزار و اذیت یا ترس از شکنجه مربوط باشد. اگر برای دریافت حفاظت CAT تقاضا می دهید، باید در پاسخ خود به این سوال دلیل ترس از شکنجه در صورت بازگشت به وطن را توضیح دهید.

سوال 1A درباره این موضوع است که آیا تاکنون شما، خانواده، یا دوستان یا همکاران نزدیک شما در گذشته مورد آزار و اذیت، بد رفتاری یا تهدید قرار گرفته اند یا خیر. اگر پاسخ شما "خیر" باشد، باید دلیل بیاورید با اینکه در گذشته با شما بد رفتاری نشده است یا تهدید نشده اید، چرا فکر می کنید در آینده این اتفاق برای شما خواهد افتاد. اگر گزینه "بلی" را انتخاب کنید، باید با استفاده از سوالات موجود در فرم به عنوان راهنمای شما، آنچه اتفاق افتاده است را با جزئیات توضیح دهید.

سوال 1B در این باره است که آیا اگر در آینده بخواهید به وطن خود بازگردید، می ترسید مورد آزار و اذیت یا بد رفتاری قرار بگیرید یا خیر. اگر گزینه "بلی" را انتخاب کنید، باید با استفاده از سوالات موجود در فرم به عنوان راهنمای شما، آنچه اتفاق افتاده است را با جزئیات توضیح دهید. باید دقیقاً درباره آنچه از آن می هراسید، فکر کنید. آیا می ترسید که دولت یا گروه دیگری شما را با زور ببرد و بازداشت کند؟ آیا می ترسید شما را شکنجه کنند؟ آیا می ترسید شما را بکشند؟ آیا از تمام این موارد می ترسید؟ درباره آنچه فکر می کنید اتفاق می افتد، صحبت کنید. بگویید چرا فکر می کنید این اتفاق می افتد. آیا برای دیگران اتفاق افتاده است؟ آنها چه شباهتی با شما دارند؟

سوال 2 در این باره است که آیا شما یا یکی از اعضای خانواده شما در جایی به غیر از آمریکا "متهم، بازداشت، زندانی، بازجویی،" و غیره شده اید یا خیر. به عبارت دیگر، آیا تاکنون مقامات دولتی شما یا فرد دیگری را بازرسی یا بازداشت کرده است؟ آیا تاکنون دولت یا فرد دیگری شما را ربوده است یا بر خلاف میل شما، شما را در جایی نگه داشته است؟ آیا تاکنون مقامات یا فرد دیگری از شما بازجویی کرده است؟ در پاسخ، باید تمام آزار و اذیت ها و دستگیری هایی که در قبال فعالیت های جنایی شما صورت گرفته اند، اعم از داخل کشور خود یا کشور دیگر، را ذکر کنید. درباره مشکلات آزار و اذیت، بسیار مهم است که تمام اطلاعات خواسته شده در فرم را ارائه داده و نحوه برخورد با شما در هنگامی که در بازداشت به سر می بردید را توضیح دهید.

سوال 3 در این باره است که آیا خانواده شما تاکنون عضو سازمان یا گروهی در کشور شما بوده است یا نسبتی با آنها داشته است یا خیر. قبل از پاسخ دادن به این سوال به دقت فکر کنید تا مطمئن شوید که تمام فعالیت های خود و اعضای خانواده خود را که ممکن است شما را در خطر انداخته باشد، به خاطر آورده اید. دقت کنید تا تمام اطلاعات خواسته شده را ارائه دهید، از قبیل نام گروه، زمان عضویت شما یا خانواده شما در گروه، وظایف شما یا اعضای خانواده شما و غیره. همچنین باید اطلاعات درباره ادامه فعالیت شما یا خانواده تان در این سازمان ها یا گروه ها را در قسمت 3. B. ذکر کنید.

سوال 4 درباره ترس شما از شکنجه در وطن یا کشور دیگر است. این سوال مهم است. اگر می ترسید که مورد آزار جسمی یا روانی قرار بگیرید، باید گزینه بلی را انتخاب کنید. اهمیت این سوال در آن است که اگر به دلیلی واجد شرایط پناهندگی یا منع اخراج نشوید، می توانید واجد شرایط دریافت حفاظت CAT باشید. باید آنچه فکر می کنید برای شما اتفاق خواهد افتاد و دلیل آن را با ذکر جزئیات توضیح دهید. همچنین، اگر در گذشته شکنجه شده اید، باید در اینجا ذکر کنید. ممکن است در سوال 1 آنچه در گذشته برای شما اتفاق افتاده است را توضیح داده باشید، اما باید دوباره در این قسمت به آن اشاره کنید. به جای توضیح دوباره آن، می توانید عبارت "به سوال 1 رجوع کنید" را بنویسید.

قسمت C: "اطلاعات اضافه درباره تقاضانامه شما"

سوال 1 C درباره این موضوع است که آیا شما، همسر، فرزندان، والدین، یا برادران یا خواهران شما تاکنون از دولت آمریکا تقاضای دریافت پناهندگی، یا منع اخراج را کرده اند یا خیر. اگر مطمئن نیستید که نام شما در تقاضانامه ارائه شده توسط مادر، پدر، یا همسر شما ذکر شده است یا خیر، هیچ گزینه ای را علامت نزنید. در عوض، عبارت "مطمئن نیستم" را بنویسید و یک برگ کاغذ به آن ضمیمه کنید و آنچه درباره این موقعیت می دانید را در آن توضیح دهید.

سوال 2 C درباره کشورهایی است که شما، همسر، یا فرزندان شما قبل از ترک وطن به آنجا سفر کرده اید. این پرسش نیز مطرح خواهد شد که آیا شما و اعضای خانواده شما در کشور دیگری برای دریافت وضعیت قانونی تقاضا داده اید یا خیر. اگر قصد داشتید از آزار و اذیت در کشور خود فرار کنید و به آمریکا بیایید، چرا که در آمریکا احساس امنیت می کرد و موقعیت های اقتصادی بهتری می توانستید داشته باشید، مسئله ای نیست. صادق باشید! درباره هر مشکلی که در هر یک از کشورهای شما که به آنجا سفر کرده اید، داشته اید، صحبت کنید، به عنوان مثال، اگر مجبور بودید از مقامات فرار کنید تا دستگیر و اخراج نشوید، یا اگر مجبور بودید در کمپ زندگی کنید و به همین خاطر فعالیت های شما محدود بوده است.

سوال 5 C اگر بیش از یکسال بعد از آخرین ورود خود به آمریکا تقاضا می دهید، در اینجا می توانید توضیح دهید که چرا هنوز فکر می کنید می توانید برای دریافت پناهندگی تقاضا بدهید. همانطور که قبلاً توضیح داده شد، شما باید "تغییرات مهم" یا "شرایط فوق العاده" ای را ذکر کنید تا بتوانید بعد از اتمام موعد یک ساله برای دریافت پناهندگی تقاضا بدهید. اگر نتوانستید، در صورت واجد شرایط بودن، هنوز هم می توانید تقاضای حکم منع اخراج بدهید.

سوال 6 C درباره مشکلات جنایی شما در گذشته است. شما باید هر گونه مشکل جنایی خود (یا هر کدام از اعضای خانواده که نام وی در تقاضانامه آمده است) که در آمریکا با آن رو به رو بوده اید را ذکر کنید. باید تمام بازداشت ها یا محکومیت ها را ذکر کنید. به احتمال زیاد DHS این اطلاعات را دارد و در جلسه دادرسی درباره آنها از شما سوال خواهد کرد. اگر این موارد را در تقاضانامه خود ذکر نکنید، قاضی تصور خواهد کرد که شما سعی دارید چیزهایی را پنهان کنید. حتی اگر بی گناه باشید، باید تمام بازداشت ها یا اتهاماتی که علیه شما صورت گرفته است را فهرست کنید. همچنین، باید ذکر کنید که شما توسط DHS در آمریکا بازداشت بوده اید یا هنوز بازداشت هستید.

قسمت D

اگر فرد دیگری در تهیه فرم I-589 به شما کمک می کند یا آن را به انگلیسی ترجمه می کند، آن فرد باید این بخش را امضا، و نشانی و شماره تلفن خود را نیز ذکر کند. حتی اگر این شخص فردی باشد که مانند شما در بازداشت است، باید قسمت E را تکمیل کند. طبق این فرم، آن شخص باید قبل از اینکه شما آن را امضا کنید، تمام مطالب تقاضانامه (از جمله، در صورت وجود، اظهارنامه) را به زبان مادری شما (زبان اصلی یا اول شما) برای شما بخواند. ممکن است نتوانید فردی را پیدا کنید که به زبان مادری شما و انگلیسی مسلط باشد. اگر فردی با زبان دیگری که شما آن را متوجه می شوید، با شما صحبت کرده و در تکمیل فرم به شما کمک کند، بهتر است آن شخص عبارت "به زبان مادری وی" را خط بزنند و به جای آن زبانی را ذکر کند که با آن به شما کمک کرده است. اهمیت این کار زمانی مشخص می شود که فردی که به شما کمک کرده است، در ترجمه پاسخ های شما اشتباه کرده باشد.

قسمت E

تا زمان دادرسی دادگاه این قسمت را امضا نکنید.

سایر مدارک

در روز دادرسی، تنها با تکمیل فرم و توضیح موقعیت شما به قاضی نمی توان موفق شد. در صورت امکان، باید سعی کنید مدارک یا شاهدان دیگری را برای اثبات پرونده خود، ارائه بدهید. اغلب، قانع کننده ترین مدرک یک شاهد خبره است که بتواند در جهت پشتیبانی از تقاضاهای شما شهادت بدهد. اگر نمی توانید یک شاهد خبره پیدا کنید، باید حداقل مدارک تکمیلی، مقالات روزنامه، گزارشات حقوق بشر، عکس، یا سایر چیزهایی که به شرایط شما در وطن یا به شما، گروه شما، خانواده تان، یا به یک رویداد مهم مربوط می شوند، را ارائه دهید. اگر به غیر از فرم تقاضا مدرک دیگری را ارائه ندهید، باید در فرم الحاقی B فرم I-589 دلیل عدم ارائه این مدارک را توضیح بدهید. بدون ارائه سایر مدارکی که از تقاضای شما پشتیبانی کنند، احتمال کمی وجود خواهد داشت که قاضی پرونده شما را تأیید کند.

 اگر برای شما مقدور است، نامه ها و سایر مدارکی که در اثبات پرونده تان به شما کمک می کنند، را تهیه کنید.

در اینجا نمونه های دیگری از مدارکی که ممکن است بخواهید به قاضی ارائه دهید، ذکر شده اند. تصور کنید شما بدلیل دریافت یک نامه تهدیدآمیز از طرف گروهی که مخالف دولت هستند، کشور خود را ترک کرده اید. احتمال دارد این نامه را نداشته باشید، اما اگر داشتید، باید آن را به دادگاه ارائه دهید.

همچنین، اگر اعضای خانواده شما همراه شما کشور را ترک نکرده باشند، ممکن است از آنچه در کشور شما اتفاق می افتد، باخبر باشند. به عنوان مثال، تصور کنید چند نفر از مردان این گروه که شما را تهدید کرده اند، بعد از اینکه کشور را ترک کردید، به خانه شما رفته اند. اگر از طریق نامه ای که خانواده تان برای شما ارسال کرده است، از این خبر مطلع شده اید، باید این نامه را نیز ارائه دهید. همچنین می توانید به دوستان و خانواده خود نامه بنویسید و از آنها بخواهید آنچه بعد از ترک شما اتفاق افتاده است را با جزئیات توضیح بدهند. این نامه ها می توانند مدارکی برای اثبات پرونده شما باشند.

همچنین، اگر مدرکی دال بر عضویت خود در یک گروه دارید و بدلیل عضویت در این گروه می ترسید مورد آزار و اذیت قرار بگیرید، باید حتماً این مدرک را به دادگاه ارائه دهید. به عنوان مثال، اگر می ترسید به دلایل مذهبی مورد آزار و اذیت قرار بگیرید؛ مثلاً در شناسنامه مذهب شما ذکر شده باشد، یا نام خانوادگی تان مذهب شما را نشان دهد. فردی که در گروه مذهبی شما است و می تواند درباره معنای نام شما شهادت بدهد را همراه خود به دادگاه بیاورید. اگر سرباز دولت بوده اید و به همین دلیل می ترسید مورد آزار و اذیت قرار بگیرید، سعی کنید مدرک خدمت سربازی خود را ارائه دهید. اگر بدلیل پیشینه قومی خود می ترسید مورد آزار و اذیت قرار بگیرید، مدرک پیشینه خود را ارائه دهید. اگر نمی توانید این مدارک را تهیه کنید، خود را برای توضیح دلیل آن آماده کنید. این نوع مدرک برای دادگاه بسیار اهمیت دارد.

به علاوه، اگر فردی بتواند مقالات روزنامه و مجله یا گزارشات حقوق بشر که مربوط به پرونده شما هستند را برای شما تهیه کند، می توانید آنها را ارائه دهید. این مقالات و گزارشات می توانند درباره موقعیت سیاسی شما در وطن، مشکلات اعضای گروهی که در آن عضو هستید، یا رویدادهای خاصی که به مشکلات شما مربوط می شوند، اطلاعاتی در اختیار مقامات قرار دهند.

هرچقدر این مقالات به شما یا افرادی در وطن که شرایط مشابه شما را دارند، بیشتر مربوط باشند، به پرونده شما بیشتر کمک خواهند کرد.

تهیه مدارک برای درخواست حفاظت

با ارائه مدارک برای تکمیل تقاضای پناهندگی، منع اخراج یا CAT ممکن است پرونده ناموفق شما به یک پرونده موفق تبدیل شود. باید به قاضی ثابت کنید که در صورت بازگشت به وطن احتمال دارد مورد آزار و اذیت قرار بگیرید. برای دریافت پناهندگی، باید ثابت کنید بدلیل نژاد، مذهب، ملیت، عضویت در یک گروه اجتماعی خاص، یا عقیده سیاسی، در گذشته مورد آزار و اذیت قرار گرفته اید، یا با دلیل معقولی ترس از آزار و اذیت در آینده دارید. باید برای پشتیبانی از تقاضای خود مدارک جمع آوری کنید.

جمع آوری مدارک برای اثبات صحت گفته های شما درباره آنچه در کشور شما اتفاق افتاده یا در حال وقوع است، اهمیت دارد. مدارکی که می تواند به تقاضای شما کمک کنند، عبارتند از:

- مدارک رسمی/دولتی (گواهی تولد/فوت، سوابق تحصیلی یا مالیاتی)
- مدارک شخصی (استشهادنامه شخصیتی، توصیه نامه ها، جوایز، نامه خانواده ها و دوستان، تهدیدهای مکتوب، سوابق پزشکی، و غیره)
- استشهادنامه شاهدان متخصص درباره شرایط کشور، مسائل فرهنگی، یا مسائل ویژه حقوق بشر
- مقالات موجود در روزنامه ها و نشریات درباره شرایط کشور یا نقض حقوق بشر
- رونوشت های رادیو و تلویزیون
- کتاب
- گزارشات حقوق بشر از مدارک دولتی یا غیردولتی (به عنوان مثال: عفو بین الملل، سازمان ملل متحد، سازمان دیده بان حقوق بشر، وزارت امور خارجه و غیره)

راه های زیادی برای جمع آوری مدارک تکمیل کننده تقاضای شما وجود دارند:

1. از اعضای خانواده، دوستان، همکاران بخواهید نامه هایی درباره شرایط کشور شما بنویسند که درخواست پناهندگی شما را ثابت کند، از آنها بخواهید مقالات یا سایر اطلاعات تکمیل کننده پرونده شما را ارسال کنند.
2. با یکی از سازمان های مذکور در صفحات بعدی تماس بگیرید و برای پرونده خود مدرک جمع آوری کنید.
3. این اطلاعات را به یک وکیل یا نماینده معتبر ارائه دهید که در دادرسی نماینده شما خواهد بود.

اگر وکیل ندارید، باید کارهای ذیل را انجام دهید:

1. تمام مدارک را با دقت مطالعه کنید. تنها مدارکی را ارائه دهید که درخواست شما را اثبات کند. شواهدی که با گفته شما مغایرت دارد را ارائه ندهید. به عبارت دیگر، تنها از اطلاعاتی استفاده کنید که آنچه نزد قاضی امور مهاجرتی بازگو می کنید را تکمیل کند. به خاطر داشته باشید که گفته های شما باید حقیقت باشند.

2. زیر بخش هایی از این اطلاعات که به طور ویژه صلاحیت درخواست پناهندگی شما را اثبات می کنند خط بکشید، آنها را علامت بزنید، یا های لایت کنید. برای جمع آوری مدارکی که به پرونده شما کمک می کنند، تمام سعی خود را بکنید.

3. فهرست سازمان های ذیل را با دقت مطالعه کنید. سازمانی را انتخاب کنید که به بهترین نحو مناسب با نیازهای شما است. یک نسخه از فرم درخواست جمع آوری مدارک را تکمیل کنید. لطفاً به خاطر داشته باشید که تمام قسمت های فرم را پر کنید. اگر هر یک از بخش ها را خالی بگذارید، کمک به شما در جمع آوری مدارک برای سازمان دشوارتر خواهد بود.

راه های جمع آوری مدارک

چندین راه وجود دارد که از طریق آنها می توانید درباره شرایط وطن خود مدرک جمع کنید.

یک: اگر شما یا اعضای خانواده تان به اینترنت دسترسی دارند، وب سایت های ذیل می توانند اطلاعاتی را درباره وطن شما در اختیار شما قرار دهند:

- عفو بین الملل:** <http://www.amnesty.org>
- سازمان دیده بان حقوق بشر:** <http://www.hrw.org>
- AsylumLaw.org:** <http://www.asylumlaw.org> در این سایت گزارشات حقوق بشر از منابع گوناگون از جمله بسته های شرایط کشورها که توسط تبادل مدارک حقوق بشر (HRDE) در دسترس هستند.
- وزارت امور خارجه آمریکا:** <http://www.state.gov>
- مرکز اطلاعات منابع DHS:** <http://www.uscis.gov/graphics/services/asylum/ric/index.htm>

دو: شما می توانید با سازمان های ذیل تماس بگیرید یا به آنها نامه بنویسید و فهرست نشریات را درخواست کنید زیرا ممکن است مطالبی راجع به کشور شما یا یک موضوع خاص برای خرید در اختیار داشته باشند.

برنامه پناهندگی، AIUSA

Pennsylvania Avenue, SE, 5th Floor 600

Washington, DC 20003

تلفن: 202-544-0200 داخلی 540

فاکس: 202-546-7142

ایمیل: refugee@aiusa.org

سازمان دیده بان حقوق بشر

Fifth Avenue, 34th floor 350

New York, NY 10118-3299 USA

تلفن: 1-212-290-4700

فاکس: 1-212-736-1300

ایمیل: hrwnyc@hrw.org

با این حال، باید بدانید که برای سفارش این مطالب هزینه ای دریافت می شود و ممکن است تحویل آنها مدتی طول بکشد. باید فوراً اقدام کنید تا مطمئن شوید قبل از اینکه لازم باشد مدارک را به قاضی تحویل دهید، برای دریافت اطلاعات زمان کافی دارید. همچنین باید در تقاضای خود برای دریافت مدرک، زمان سررسید، یعنی، تاریخی که مدارک پناهندگی شما باید به قاضی امور مهاجرتی ارائه شود، را مشخص کنید.

سه: اگر به دنبال اطلاعاتی درباره شرایط کشور خود به خصوص اطلاعات مربوط به گرایش جنسی، هویت جنسی، و وضعیت HIV، هستید، گروه های ذیل می توانند با دریافت یک مبلغ کم یا به طور رایگان، مدارکی را درباره کشور شما ارائه دهند (به اطلاعات تماس در صفحه بعد رجوع کنید):

- کمیسیون بین المللی حقوق همجنسگرایان (IGLHRC)
- مشارکت ملی پناهندگی گرایش جنسی (NAPSO)

چهار: اگر توانایی پرداخت این تحقیق را دارید، یکی از سازمان های ذیل می تواند به شما کمک کند (به اطلاعات تماس در صفحه بعد رجوع کنید):

- The DataCenter
- خدمات تحقیق و جمع آوری مدرک پناهندگی سیاسی (PARDS)

متأسفانه، در زمان به روز رسانی این دفترچه (جولای 2010)، هیچ سازمانی وجود ندارد که بتواند به طور رایگان درباره شرایط کشور شما تحقیق کند.

سازمان ها

لطفاً این فهرست را با دقت مطالعه کنید و تنها سازمانی را انتخاب کنید که با نیازهای شما بیشترین تطابق را دارد. سازمان های ذیل برای کمک به شما در جمع آوری مدارک پشتیبان درخواست پناهندگی، منع اخراج یا CAT، در دسترس شما هستند. این سازمان ها نمی توانند مشاوره حقوقی ارائه دهند و نمی توانند در دادرسی نماینده شما باشند. با اینحال، بسیاری از سازمان ها می توانند فهرستی از وکلای مدافع/وکلای حقوقی که می توانند به شما کمک کنند را ارائه دهند.

سازمان: توضیح:

<p>خدمات: گزارشات سالانه و سایر مدارک از سال 1996 در وب سایت ما در دسترس هستند. کتابخانه های بازداشتگاه باید گزارش سالانه امسال را داشته باشند. اگر قابل دسترسی نباشند، برنامه ما اطلاعات مرتبط از گزارش سالانه را در اختیار افراد بازداشت شده که به اینترنت دسترسی ندارند، قرار خواهد داد. برنامه ما نسخه های چاپی مطالب شناخته شده AI که در اینترنت وجود ندارند را برای شما ارسال خواهد کرد، و در صورت امکان تحقیق انجام خواهد داد. شبکه ما شبکه ای از افراد داوطلب است که می توانند اطلاعاتی درباره شرایط ارائه دهند یا مطالب موجود درباره یک واقعه یا رویداد خاص در یک کشور به خصوص را تأیید کنند. ما به طور محدود یک نامه تحلیلی آماده خواهیم کرد.</p> <p>هزینه ها: رایگان</p> <p>نحوه تقاضای اطلاعات: بهتر است از طریق ایمیل تماس بگیرید. افراد بازداشت شده می توانند از طریق پست یا فاکس درخواست خود را ارسال کنند. لطفاً شماره فرد خارجی، زادگاه، اطلاعات تماس، وضعیت پرونده، از جمله تاریخ مصاحبه یا دادرسی بعدی را ذکر کنید. در صورت امکان، متن کامل استشهادنامه یا اظهارنامه خود را ارسال کنید، اما یک یا چند نکته اصلی که به دنبال تأیید آن هستید را مشخص کنید.</p>	<p>عفو بین الملل (AI) برنامه پناهندگی، AIUSA Pennsylvania Avenue 600 SE, 5th Floor Washington, DC 20003 تلفن: 202-544-0200 داخلی 540 فاکس: 202-546-7142 ایمیل: refugee@aiusa.org وب سایت: http://www.amnestyusa.org/refugee/</p>
<p>خدمات: The DataCenter از میان نشریات مختلف، مقالاتی را بازیابی می کند که دربرگیرنده اطلاعات مربوط به شرایط حقوق بشر و حقوق مدنی در کشورهای سراسر دنیا هستند. می توانید مقالات (کتاب ها) و گزارشات تخصصی سازمان های حقوق بشر را انتخاب کنید و منابع مرجع نیز اطلاعات اضافی را در اختیار شما قرار می دهند. هزینه ها: هزینه هر ساعت کار، کپی مدارک، هزینه تحویل به خدمات درخواستی، و هزینه دسترسی آنلاین و بازیابی اطلاعات بستگی دارد. هزینه جستجو معمولاً \$300.00-\$500.00 است. باید از طریق چک، کارت اعتباری VISA یا MasterCard، بیعانه ای معادل هزینه تخمین زده شده را بپردازید. خدمات داوطلبانه یا جدول قابل تطبیق با درآمد افراد وجود ندارد.</p> <p>نحوه تقاضای اطلاعات: از وکیل یا اعضای خانواده خود بخواهید درباره تقاضای شما از طریق تلفن یا ایمیل با ما تماس بگیرند.</p> <p>هزینه تماس های تلفنی به عهده شما خواهد بود.</p>	<p>The DataCenter Franklin St., Suite 900 1904 Oakland, CA 94612-2912 تلفن: 1-800-735-3741 فاکس: 510-835-3017 http://www.datacenter.org</p>
<p>خدمات: برنامه جمع آوری اسناد پناهندگی IGLHRC از درخواست پناهندگی افرادی پشتیبانی می کند که بدلیل گرایش جنسی، هویت جنسی، یا وضعیت HIV خود می ترسند مورد آزار و اذیت قرار بگیرند. ما تعداد مشخصی از بسته های اطلاعاتی شرایط کشورها، از قبیل مدارک تکمیلی موارد نقض حقوق بشر علیه همجنسگرایان، دوجنسیتی ها، تغییر جنسیت دهندگان، و افراد مبتلا به HIV/AIDS را ارائه می دهیم. ما این بسته ها را در اختیار افرادی که مدعی دریافت پناهندگی هستند، متقاضیان پناهندگی، وکلای مدافع امور مهاجرتی، و سایر افراد علاقه مند قرار می دهیم. ما مشاور حقوقی به شما ارائه نمی دهیم، اما می توانیم یک فهرست از وکلای مدافع امور مهاجرتی را در اختیار شما قرار دهیم. لطفاً از طریق تلفن، ایمیل، فاکس یا پست، فرم تکمیل شده درخواست جمع آوری مدارک پناهندگی که در وب سایت http://www.iglhrc.org وجود دارد را ارسال کنید. برای دریافت بسته های اطلاعاتی شرایط کشورها 2 تا 3 هفته زمان در نظر بگیرید. اگر قادر به پرداخت هزینه جمع آوری مدارک نباشید، از پرداخت آن معاف خواهید شد. امکان پرداخت هزینه تماس تلفنی وجود دارد.</p>	<p>کمیسون بین المللی حقوق همجنسگرایان (IGLHRC) Asylum Documentation Program (برنامه جمع آوری اسناد پناهندگی) P.O. Box 550 San Francisco, CA 94104 تلفن: 415-398-2759 فاکس: 415-398-2635 mailto:asylum@iglhrc.org</p>

مشارکت ملی پناهندگی گرایش جنسی (NAPSO)
S. LaSalle, Suite 1818 208
Chicago, IL 60604
تلفن: 312-660-1370
فاکس: 312-660-1505
ساعات کار: چهارشنبه ها ساعت 9:00 تا ظهر
زبان ها: انگلیسی، اسپانیایی، فرانسوی و عربی. در صورت تقاضا زبان های دیگر نیز ارائه می شوند.

خدمات: پرسنل NAPSO به وکلای سراسر کشور که نماینده افرادی هستند که به خاطر گرایش های جنسی یا ابتلا به ویروس HIV درخواست پناهندگی داده اند، کمک تخصصی ارائه می دهند. همچنین ما می توانیم فهرستی از ارائه دهندگان خدمات حقوقی و سازمان های وکالت پناهندگی را در اختیار جویندگان پناهندگی قرار دهیم. تنها بازداشت شدگان منطقه غرب میانه ایالات متحده که به وکیل نیاز دارند باید از طریق نشانی یا شماره تلفن ذکر شده با ما تماس بگیرند. راهنمای مرجع، "موفقیت در دریافت حکم پناهندگی، منع اخراج و CAT بر اساس گرایش جنسی، تغییر جنسیت و/یا HIV مثبت" به صورت آنلاین در www.MIHRC.org در دسترس شما است.
نحوه تقاضای اطلاعات: لطفاً از طریق تلفن، فاکس یا پست با ما تماس بگیرید.

خدمات تحقیق و جمع آوری مدرک پناهندگی سیاسی (PARDS)
Witherspoon Street 145
Princeton, NJ 08542
تلفن: 609-497-7663 (هزینه تماس های تلفنی به عهده شما خواهد بود و خدمات چندزبانه وجود ندارد)

خدمات: ما به متقاضیان پناهندگی و وکلای آنها مستندات و دسترسی به کارشناسان کشورها و موضوعات خاص که مایل به بازبینی و ارزیابی تقاضانامه ها هستند را ارائه می دهیم. ما قبل از ارائه یک تقاضا، شانس موفقیت آن را ارزیابی می کنیم. برای تقاضاهای دارای شانس موفقیت، استشهادنامه ها و/یا شهادت فراهم نموده و نیز ارزیابی های جامعی از گزارشات حقوق بشر وزارت امور خارجه ارائه می دهیم. در برخی موارد، می توانیم با متقاضی یک مصاحبه انجام دهیم و در تهیه یک تقاضای دارای ادله مناسب به وی کمک کنیم. ما برای مدارک، تائیدیه دولت خارجی ارائه می دهیم.
هزینه ها: PARDS هزینه یک آژانس خدماتی است. هزینه ها براساس زمان مورد نیاز و نوع تقاضا محاسبه می شوند. بیشتر کارشناسان نیز مبلغی دریافت می کنند. برای افرادی که در بازداشتگاه DHS هستند و نماینده حقوقی ندارند، و در برخی از موارد، برای افرادی که نماینده حقوقی داوطلب دارند، هزینه ها کمتر خواهد بود.
نحوه تقاضای اطلاعات: لطفاً فرم تکمیل شده را همراه با (1) یک نسخه از فرم I-589 خود (تقاضای پناهندگی) و یک استشهادنامه بسیار دقیق که اصل تقاضای پناهندگی شما را مشخص می کند؛ (2) اطلاعات درباره وضعیت پرونده خود، (3) تاریخ مصاحبه، دادرسی یا تجدیدنظر بعدی و (4) خدمات درخواستی خود پست کنید. لطفاً فقط کپی مدارک را ارسال کنید نه اصل آنها را. تمام تقاضاها باید به زبان انگلیسی باشند، و با حروف بزرگ و سیاه تایپ یا چاپ بشوند. لطفاً نام و شماره تلفن های تماس های خارجی که با آنها می توانیم درباره تقاضا و نحوه پرداخت هزینه صحبت کنیم را ذکر کنید. *نکته: لطفاً دقت کنید که افرادی که از طریق تلفن با PARDS تماس می گیرند باید به زبان انگلیسی مسلط باشند.

لطفاً دقت کنید: هر گونه تقاضانامه پناهندگی (I-589)، نامه یا فرمی که ارسال می کنید تنها برای استفاده داخلی و کمک به جمع آوری مدرک برای درخواست شما است. این اطلاعات بدون رضایت قبلی شما، در اختیار سازمان های دیگر، DHS یا آژانس دولتی دیگر قرار نخواهد گرفت.

اگر مایل هستید با یکی از سازمان های فوق الذکر تماس بگیرید، از فرم تقاضای مدارک که به پایان این دفترچه ضمیمه شده است، استفاده کنید.

تحويل نامه ها و مدارک به دادگاه

هر نامه یا مدرکی که به زبانی غیر از زبان انگلیسی باشد و بخواهید آن را به دادگاه ارائه می دهید، باید همراه آن یک ترجمه انگلیسی نیز وجود داشته باشد. در پایان ترجمه، مترجم باید موارد ذیل را ذکر کند:

اینجانب، (نام مترجم)، گواهی می‌دهم که صلاحیت ترجمه این مدرک را دارم و به بهترین نحو ممکن این متن را درست و دقیق ترجمه کرده‌ام.

(امضای مترجم) / (تاریخ)

اگر مدرک یا نامه ای به زبان انگلیسی نیست، ترجمه انگلیسی آن را ضمیمه کنید!

اگر می‌توانید از دوستان یا اعضای خانواده خود که از آنچه برای شما در وطن اتفاق افتاده است یا ممکن است در صورت بازگشت به وطن برای شما اتفاق بیافتد اطلاع دارند، نامه دریافت کنید، باید موارد ذیل را برای هر کدام از نامه‌ها در نظر بگیرید:

قوانین مربوط به نامه‌هایی که به قاضی ارائه می‌شوند:

1. مخاطب آنها باید Honorable Immigration Judge (قاضی محترم امور مهاجرتی) باشد.
2. فرد مورد نظر باید نام، نشانی، شغل، سن، وضعیت مهاجرت، و نسبت خود با شما (به عنوان مثال، برادر، پسرخاله، همسایه، رئیس) را ذکر کند.
3. این شخص باید به زبان خود نامه بنویسد.
4. در صورت امکان، نامه باید مهور به مهر محضر باشد.
5. اگر نامه به زبان انگلیسی نیست، باید ترجمه انگلیسی، با گواهی ترجمه داشته باشد (درست از همان کلماتی استفاده کنید که در مثال آمده است).

در این نامه باید چه مطالبی ذکر شوند؟

اگر به دوستان، اعضای خانواده یا کارفرمایان سابق خود نگوئید درباره چه چیز نامه بنویسند، آنها نخواهند دانست در نامه هایشان باید به چه موضوعاتی اشاره کنند. شما باید به هر یک از افرادی که می‌خواهید از آنها نامه دریافت کنید، نامه بنویسید. در نامه خود، باید:

1. توضیح دهید که روند دادرسی‌های امور مهاجرت را طی می‌کنید و برای ماندن در این کشور تقاضای پناهندگی داده‌اید. محکومیت جنایی یا مشکلات دیگر خود را توضیح دهید، و بگویید که باید صلاحیت خود برای دریافت پناهندگی را به قاضی ثابت کنید و عضو مفیدی برای جامعه خواهید شد.

2. از آن شخص بخواهید تا موارد ذیل را ذکر کند:

- وی از چه طریقی شما را می‌شناسد (به عنوان مثال، همسایه، خواهر، رئیس شما است)، و برای چه مدت.
- سایر اطلاعاتی که قاضی می‌خواهد بداند، به عنوان مثال:
 - از نظر این شخص، شما چه خصوصیات خوبی دارید؟ شما چه کارهای خوبی برای این شخص یا افراد دیگر خانواده یا جامعه انجام داده‌اید؟
 - اگر به وطن بازگردانده شوید، چه اتفاقی برای شما خواهد افتاد؟ تنها افرادی که شخصاً از شرایط شما در وطن با خبر هستند، از قبیل اعضای خانواده شما، باید به این سوال پاسخ بدهند.

- سابقه کاری شما چگونه است؟ رئیس یا کارفرمای سابق شما می تواند بگوید چه مدت برای وی کار می کردید، چه مسئولیت هایی داشتید، و چه نوع کارگری بودید.
- اگر محکوم به ارتکاب جنایت سنگین بوده اید، فردی که شما را به خوبی می شناسد یا از شرایط آن جنایت اطلاع دارد باید درباره نحوه درگیر شدن شما در این مشکل، و دلیل اینکه فکر می کند شما دیگر این رفتار را تکرار نخواهید کرد و برای جامعه خطرناک نخواهید بود، صحبت کند. حتی ممکن است بتوانید از وکیل خود که در دادگاه جنایی نماینده شما بوده است یک نامه ارائه دهید.

اگر قاضی امور مهاجرتی تشخیص دهد که ممکن است (بدلیل عدم صلاحیت شما برای دریافت پناهندگی) فقط واجد شرایط دریافت حکم منع اخراج بشوید، وی نمی تواند اینگونه نامه ها را در نظر بگیرد. همانطور که قبلاً ذکر شد، وی فقط در صورتی می تواند جرم شما را در نظر بگیرد که بخواهد درباره صلاحیت شما برای دریافت حفاظت، به عبارت دیگر، درباره اینکه جرم شما یک "جنایت بسیار سنگین" است یا خیر، تصمیم بگیرد. انواع دیگر مدارک برای کمک به پرونده شما، در صورت داشتن محکومیت های کیفری، در ذیل آمده است.

فهرست راهنما

اگر نامه، مقاله، یا سایر مدارک را به تقاضانامه خود ضمیمه کرده اید تا به قاضی ارائه بدهید، باید یک فهرست از این مدارک تهیه کنید. این فهرست، به نام "فهرست راهنما"، به قاضی کمک می کند تا با یک نگاه اجمالی متوجه شود چه مدارکی ارائه داده اید و نیز به او امکان می دهد از کمبود یک مدرک مطلع شود. در بالای این فهرست، نام، شماره A خود و عبارت "فهرست راهنمای مدارک تکمیلی برای تقاضای پناهندگی" را ذکر کنید.

گواهی خدمات

شما باید، در صورت امکان، تمام نامه ها، مقالات، و سایر مدارک را در همزمان با تحویل فرم تقاضا ارائه دهید. اما اگر نمی توانید این کار را انجام دهید، معمولاً اجازه دارید مدتی بعد (اما قبل از دادرسی) آنها را ارائه دهید. در این صورت، می توانید بجای اینکه این مدارک را در دادگاه به قاضی و وکیل DHS تحویل دهید، آنها را از طریق پست ارسال کنید. در این صورت، باید یک مدرک نیز ارائه دهید تا به قاضی ثابت کند که شما یک نسخه دیگر نیز برای DHS ارسال کرده اید. این مدرک "گواهی خدمات" نام دارد و شما می توانید یکی از آن را در پایان این دفترچه مشاهده کنید. برای تکمیل آن، نام، شماره A، و تاریخ پست مدارک خود را ذکر کنید. سپس، نشانی دفتر DHS که به پرونده شما رسیدگی می کند را یادداشت کنید. اگر نشانی را نمی دانید، از یک مامور سوال کنید. گواهی خدمات را امضا کرده و چهار نسخه از آن تهیه کنید.

شما باید اصل گواهی خدمات و اصل I-589 را به همراه 2 نسخه (از جمله گواهی خدمات) برای قاضی ارسال کنید. باید 3 نسخه از مدارک تکمیلی (مدارک تائید وضعیت کشور، تقاضاهای خاص در پرونده شما، گذرنامه یا مدارک مهاجرت، مدارک شناسایی و مدرک نسبت های خانوادگی) را به قاضی ارائه دهید. یک نسخه از تمام این مدارک را به DHS پست کنید و نسخه آخر را برای خود نگه دارید. به خاطر داشته باشید که باید اصل مدارک مهم (به عنوان مثال، گذرنامه، شناسنامه و سند ازدواج، کارت های شناسایی) را نزد خود نگه دارید و تنها نسخه هایی از این مدارک را به قاضی و DHS ارائه دهید. اگر نسخه های اصلی مدارک مهم را برای دولت ارسال کنید، ممکن است نتوانید این مدارک مهم را از دولت بازپس بگیرید.

اثر انگشت و عکس

همانطور که قبلاً ذکر شد، اگر نام اعضای خانواده خود را در تقاضانامه ذکر می کنید، باید اثر انگشت (بیومتریک) آنها ثبت شود (مگر اینکه زیر 15 سال باشند) و عکس خود را نیز ارائه دهند. همچنین شما باید اثر انگشت و عکس خود را ارائه دهید. اگر بازداشت هستید، باید از DHS بخواهید که این کار را انجام دهد. اگر در زمان ارائه تقاضانامه در بازداشت به سر نمی برید، باید شخصاً این کار را انجام دهید. باید از دستورالعمل های DHS با عنوان دستورالعمل ارائه تقاضانامه های خاص به دادگاه امور مهاجرتی و ارائه اطلاعات بیومتریک و بیوگرافیک به خدمات شهروندی و مهاجرت آمریکا، که نحوه، زمان و مکان ثبت اثر انگشت (بیومتریک) را مشخص می کند، پیروی کنید. باید ثبت اثر انگشت شما توسط DHS صورت بگیرد. این کار را در آژانس دیگری انجام ندهید زیرا آن اثر انگشت پذیرفته نخواهد شد. وقتی به قاضی اطلاع می دهید که قصد ارائه تقاضانامه خود را دارید، وکیل دادگاه DHS دستورالعمل را در اختیار شما قرار خواهد داد. لطفاً دقت کنید که اگر بدون داشتن دلیل موجه، موفق نشوید از شرایط لازم بیومتریک پیروی کنید، ممکن است قاضی به این نتیجه برسد که شما از تقاضای آزادی خود صرف نظر کرده اید.

برای افرادی که محکومیت جنایی دارند

اگر برای دریافت پناهندگی تقاضا کرده اید و محکومیت جنایی یا موارد منفی دیگری در پرونده شما ذکر شده است، باید بدانید که قاضی می تواند درخواست پناهندگی شما را رد کند، حتی اگر مطمئن باشد که شما می ترسید در صورت بازگشت به کشور خود مورد آزار و اذیت قرار بگیرید. اگر محکومیت جنایی یا موارد منفی دیگری در پرونده شما ذکر شده است، باید مدارکی را ارائه دهید که به قاضی ثابت کنند از ارتکاب جرم خود متاسف هستید، برای جامعه خطرناک نیستید، و عضو مفیدی برای جامعه خواهید بود. به عنوان مثال، فردی که شما را به خوبی می شناسد -- همسایه، نماینده کلیسا یا معبد شما، یا حتی یکی از اعضای خانواده -- می تواند درباره شخصیت اخلاقی شما و دلیل اینکه فکر می کند دیگر مشکلی ایجاد نخواهد کرد، صحبت کند. اگر می توانید از کارفرمایی که هنگام خروج از کشور به شما پیشنهاد کار داده است، یک نامه دریافت کنید، ممکن است به شما کمک کند.

مدرک در زمینه محکومیت های کیفری

علاوه بر دریافت نامه هایی از سوی خانواده و دوستان، سه مورد دیگر وجود دارد که اگر محکومیت جنایی داشته باشید، این سه مورد می توانند در تهیه پرونده به شما کمک کنند:

- (1) "گزارش قبل از صدور حکم" از پرونده جنایی خود؛
- (2) یک نسخه از پرونده DHS درباره شما؛ و
- (3) "سابقه جنایی" شما در FBI

درباره آنها و نحوه دریافت آنها صحبت خواهیم کرد.

گزارش قبل از صدور حکم

این گزارش گاهی اوقات قبل از اینکه در یک پرونده جنایی حکم فردی صادر شود، نوشته می شود. معمولاً اطلاعاتی درباره سابقه شخصی و سابقه جنایی شما، از جمله تخلف در زمان آزادی مشروط و شرایط جنایت، ذکر می شود. ممکن است در این گزارش به موارد مفیدی اشاره شود، و در این صورت، ممکن است بخواهید آن را به دادگاه امور مهاجرت ارائه دهید. از طرف دیگر، ممکن است گفته های آن به نفع شما نباشند. در این صورت، احتمالاً نمی خواهید یک نسخه از آن را به قاضی ارائه بدهید. بهتر است این گزارش را مرور کنید زیرا ممکن است DHS یک نسخه از آن را داشته باشد و بخواهد از آن علیه شما استفاده کند. خود را برای پاسخگویی به هر گونه سوالی که ممکن است DHS درباره این گزارش از شما بپرسد، آماده کنید.

می توانید از طریق تماس تلفنی یا ارسال نامه به وکیل که در دادگاه جنایی نماینده شما بوده است، یک نسخه از این گزارش تهیه کنید. اگر نام وکیل را به خاطر نمی آورید، می توانید از مامور DHS بخواهید تا به پرونده شما رجوع کند. نام وکیل شما در نامه دادگاه جنایی وجود دارد. اگر وکیل یک وکیل تسخیری باشد (نه فردی که شما او را استخدام کرده اید)، می توانید از طریق تلفن یا نامه با دفتر وکیل تسخیری در کشور یا شهری که پرونده شما آنجا است، تماس بگیرید.

می توانید از طریق "درخواست آزادی اطلاعات/قانون حفظ حریم خصوصی (فرم G-639)" از آنچه در پرونده مهاجرت شما است یک نسخه تهیه کنید. می توانید از طریق تکمیل فرم G-639 این کار را انجام دهید. از مامور DHS بخواهید یکی از این فرم ها را در اختیار شما قرار دهد. اگر بازداشت هستید، نشانی شما بر روی فرم باید نشانی بازداشتگاه باشد. اگر سوالی به شما مربوط نمی شود، عبارت "صدق نمی کند" را بنویسید. باید در چندین جای این فرم امضا کنید. ابتدا، زیر سوال شماره دو، جاییکه عبارت "امضای تقاضادهنده" نوشته شده است، سپس زیر شماره هفت، جاییکه عبارت "امضای گزارشگر" و آخرین امضا زیر شماره هشت که با عبارت "اگر در آمریکا اجرا شده است..." آغاز شده است. با امضای آن، شما موافقت خود را برای پرداخت هزینه کپی اعلام می کنید، اما در اکثر موارد، هزینه ای دریافت نمی شود.

پس از تکمیل فرم، اصل آن را به DHS ارسال کنید و روی پاکت نامه عبارت "درخواست FOIA" را بنویسید. ممکن است نشانی فردی که به این مدارک رسیدگی می کند با نشانی جاییکه شما مدارک دیگر را ارسال می کنید تفاوت داشته باشد، بنابراین از یک مامور بخواهید نشانی "مامور FOIA" در بخش DHS که شما در آن هستید را در اختیارتان قرار دهد. یک نسخه از آن را نزد خود نگه دارید. یک نسخه از این فرم را به دادگاه ارسال نکنید.

ممکن است مدت طولانی طول بکشد تا به درخواست شما پاسخ داده شود، و ممکن است دادرسی شما قیل از آن برگزار شود. اما، در ارائه این فرم مشکلی بوجود نخواهد آمد و ممکن است در دادرسی متوجه شوید که DHS سعی دارد در دادگاه علیه شما چه مدرکی را اثبات کند و همین به شما کمک خواهد کرد. دیدن پرونده به شما امکان می دهد تا برای صحبت درباره سابقه جنایی و مهاجرتی خود در دادگاه یا اعتراض به مدارک خاصی که وکیل DHS از قاضی می خواهد آنها را در نظر بگیرد، آماده شوید.

سوابق FBI

در صورت داشتن محکومیت کیفری، یکی از مدارکی که DHS در پرونده شما دارد "سابقه جنایی" شما به گزارش پلیس فدرال آمریکا (FBI) است، در این گزارش سابقه جنایی شما، از جمله بازداشت هایی که حتی در آن محکوم به ارتکاب جرم نشده اید، فهرست شده اند. معمولاً می توانید این گزارش را سریعتر از تهیه یک نسخه از پرونده DHS دریافت کنید. 1) یک کارت اثرانگشت تکمیل شده (فرم FD-258)، پرداخت \$18 به "FBI" و 3) یک نامه درخواست سابقه جنایی ارسال کنید. باید نامه را امضا کرده و نشانی که می خواهید سابقه جنایی به آنجا ارسال شود را مشخص کنید. همچنین باید تاریخی که به این گزارش نیاز دارید را مشخص کنید زیرا ممکن است ارسال آن تا هشت هفته طول بکشد. به نشانی ذیل ارسال کنید:

Federal Bureau of Investigations – CJIS Division
Custer Hollow Road 1000
Clarksburg, West Virginia 26306

یک نسخه از آن را به دادگاه یا DHS ارسال نکنید.

در دادرسی فردی من چه اتفاقی خواهد افتاد؟

در آخرین دادرسی شما، باید گزارشات خود را شرح دهید و قاضی درباره پرونده شما تصمیم می گیرد. در دادرسی، قاضی امور مهاجرتی، (اگر به زبان انگلیسی مسلط نباشید) یک مترجم شفاهی، وکیلی که نماینده DHS است (به نام "وکیل دادگاه") و شما حاضر خواهید بود. اگر شاهدانی دارید، آنها نیز باید حضور داشته باشند. ممکن است DHS شاهدانی علیه شما داشته باشد، اما در اکثر مواقع چنین اتفاقی نمی افتد.

اگر محکومیت جنایی دارید که شما را از واجد شرایط بودن برای دریافت پناهندگی یا منع اخراج باز می دارد، قاضی یک دادرسی ویژه در نظر خواهد گرفت تا فقط به این موضوع پرداخته شود که آیا جرم شما مانع از صلاحیت شما برای دریافت حکم پناهندگی یا منع اخراج خواهد شد یا خیر. اگر در آن دادرسی موفق شوید، یک دادرسی برای رسیدگی به حکم پناهندگی و/یا منع اخراج شما برگزار خواهد شد.

در پایان دادرسی حکم پناهندگی/منع اخراج، قاضی معمولاً درباره اعطای حکم پناهندگی/منع اخراج به شما تصمیم می گیرد. گاهی اوقات، قاضی برای مدتی درباره این تصمیم فکر می کند، و شما مجبور هستید منتظر بمانید.

قاضی در دادرسی چه می کند؟

قاضی درباره صلاحیت شما برای دریافت حکم پناهندگی و/یا منع اخراج یا منع اخراج CAT تصمیم می گیرد و اگر برای پناهندگی درخواست داده باشید، وی بررسی می کند که صلاحیت آن را دارید یا خیر. وی بر اساس فرم ها، اظهارنامه، و سایر مدارکی که تحویل داده اید، سوالاتی از شما می پرسد تا دلیل شما برای ترک وطن را بهتر متوجه شود، و درباره صحت گفتار شما تصمیم بگیرد.

وکیل DHS (وکیل دادگاه) چه خواهد کرد؟

وکیل دادگاه نیز از شما سوالاتی خواهد پرسید. ممکن است وی به قاضی نشان دهد که شما صلاحیت دریافت پناهندگی یا منع اخراج ندارید، یا اگر برای پناهندگی تقاضا می دهید، وکیل دادگاه ممکن است سعی کند عدم صلاحیت شما برای دریافت آن را به اثبات برساند. وی سوالاتی از شما می پرسد تا شما را گیج کند و از این راه به شهادت شما لطمه بزند. ممکن است وکیل دادگاه سعی کند نشان دهد که برخی از پاسخ های شما با آنچه در فرم تقاضا ذکر کرده اید تفاوت دارد یا ثابت کند که برای کار یا رفتن به خدمت سربازی یا به دلیلی به غیر از ترس از آزار و شکنجه به آمریکا آمده اید. اگر در دادرسی اطلاعاتی را ارائه دهید که در زمان ارائه تقاضانامه ذکر نشده است، خود را برای توضیح دلیل آن آماده کنید زیرا ممکن است وکیل دادگاه در این باره از شما سوال کند.

مترجم شفاهی چه خواهد کرد؟

مترجم شفاهی سوالاتی که قاضی و وکیل دادگاه مطرح می کنند و پاسخ شما به آنها را به زبان انگلیسی ترجمه خواهد کرد. وظیفه مترجم شفاهی آن است که تمام سوالاتی که شما مطرح می کنید و تمام گفته های شما را ترجمه کند. اگر در درک سخنان مترجم شفاهی مشکل دارید یا فکر می کنید مترجم شفاهی گفته های شما را به درستی ترجمه نمی کند، در گزارش خود این نکته را به قاضی یادآور شوید.

اگر شاهدانی دارید، آنها چه خواهند کرد؟

شاهدان به سوالات قاضی و وکیل دادگاه یا به سوالات شما پاسخ خواهند داد. اگر فردی به نفع شما شهادت می دهد، شما اولین فردی خواهید بود که از او سوال می کنید. پس از اینکه سوالات شما تمام شد، وکیل دادگاه و قاضی سوالات خود را مطرح می کنند. درست مانند زمانی که آنها از شما سوال می پرسند. اگر DHS علیه شما شاهدانی داشته باشد، شما نیز می توانید از آنها سوال بپرسید.

چه کار باید بکنم؟

در آغاز دادرسی، مطمئن شوید که قاضی یک نسخه از تمام مدارکی که می خواهید بررسی کند را در اختیار دارد. اگر تا زمان ارائه تقاضانامه خود، نامه، مقاله، یا مدرک دیگر جدیدی دریافت کرده اید، در آغاز دادرسی آن را به قاضی تحویل دهید، یک نسخه از آن را نیز به وکیل دادگاه ارائه دهید. همیشه یک نسخه از مدرک را نیز نزد خود نگه دارید.

شما به سوالات قاضی و وکیل دادگاه پاسخ خواهید داد. باید واضح صحبت کنید تا مترجم شفاهی بتواند تمام سخنان شما را بشنود. زمان کافی در اختیار مترجم شفاهی قرار دهید تا قبل از ادامه پاسخ شما بتواند یک یا دو جمله را ترجمه کند در غیر این صورت قاضی تنها نیمی از سخنان شما را خواهد شنید. به علاوه، باید هنگام صحبت کردن مستقیم به قاضی نگاه کنید، و به زمین یا فقط به مترجم شفاهی نگاه نکنید. در غیر این صورت، قاضی ممکن است تصور کند که شما دروغ می گوئید یا از گفته خود مطمئن نیستید.

هنگام پاسخ به سوالات، می توانید توجه قاضی را به اطلاعات خاصی در نامه ها یا سایر مدارکی که ارائه داده اید جلب کنید. از این طریق، مطمئن خواهید شد که قاضی به آنها توجه کرده است. اگر شاهدهی دارید، از وی سوابقی خواهید پرسید. باید نام، نشانی، شغل او، و نحوه آشنایی وی با شما را از او سوال کنید. اگر این شخص درباره رویدادهایی که باعث شده اند شما کشور خود را ترک کنید، اطلاعات شخصی دارد، باید حتماً درباره آن رویدادها سوال کنید. از سوالات باز مانند "چه کسی؟" "چه زمانی؟" "کجا؟" "چرا؟" و "پس از آن چه اتفاقی افتاد؟" استفاده کنید، تا این وقایع به زبان خود شخص، و نه به زبان شما، مطرح شوند. سعی کنید از پرسیدن سوابقی از قبیل، "آیا درست است که چریک ها سه بار به روستای شما آمدند؟" یا "من آدم خطرناکی نیستم، درسته؟" بپرهیزید.

چگونه باید برای دادرسی آماده شوم؟

 جهت آماده شدن برای دادرسی،

1. در صورت امکان، مقالات، گزارشات حقوق بشر، و سایر مدارکی را که می توانند به قاضی ثابت کنند که شما مورد آزار و اذیت قرار گرفته اید یا در صورت بازگشت به کشور خود مورد آزار و اذیت قرار خواهید گرفت، درخواست بدهید.
2. اظهارنامه، تقاضانامه و هر آنچه که به دادگاه ارائه داده اید را مرور کنید. چندین بار این کار را انجام دهید تا از صحت اطلاعات، تاریخ ها و سایر جزئیات مطمئن شوید.
3. یک فهرست از مهم ترین وقایع ذکر شده در اظهارنامه، به خصوص جزئیاتی درباره آسیب ها و تهدیدهای گذشته، تهیه کنید. در جلسه دادرسی، قاضی یا وکیل دادگاه درباره این موارد از شما سوال می کند. با صدای بلند صحبت درباره این رویدادها را تمرین کنید. اگر دوستی دارید که می تواند به شما کمک کند، از او بخواهید مدارک را بخواند و درست مانند زمانی که در جلسه دادرسی هستید، از شما سوال بپرسد. اگر، در جلسه دادرسی، قاضی و وکیل دادگاه درباره این رویدادها از شما سوال نپرسیدند، آماده باشید تا خودتان آنها را توضیح دهید.
4. اگر شاهدانی دارید، سوابقی که می خواهید در دادگاه از آنها بپرسید را یادداشت کنید. این سوالات و پاسخ ها را با آنها مرور کنید.

همچنین، اگر تاکنون مسائل جنایی داشته اید،

 نامه های تکمیلی و سایر مدارکی که به نفع شما هستند (از جمله، در صورت مفید بودن، گزارش قبل از صدور حکم) را جمع آوری کرده، و خود را برای صحبت درباره مسائل جنایی خود آماده کنید.

وقتی قاضی درباره پرونده من تصمیم می گیرد، چه اتفاقی می افتد؟

شما و DHS حق دارید در یک دادگاه عالی به نام هیئت تجدیدنظر مهاجرت (یا BIA) تقاضای تجدیدنظر بدهید و از این طریق سعی کنید از پرونده دفاع کنید. این دادگاه متشکل از جمعی از قضات ویرجینیا است که تمام مدارک ارائه شده در خصوص این پرونده و هر آنچه که در دادگاه گفته شده است را بررسی می کنند، و درباره صحت قضاوت تصمیم می گیرند. در اکثر مواقع، این هیئت حکم صادره را تغییر نمی دهند، مگر اینکه قاضی درباره قانون یا اطلاعات پرونده شما اشتباه کرده باشد. به محض اینکه قاضی شما را از تصمیم خود مطلع می کند (مگر اینکه مدتی بعد به طور مکتوب آن را دریافت کنید)، از شما و وکیل دادگاه سوال خواهد کرد که آیا مایل به "حفظ درخواست تجدیدنظر" هستید، یعنی، می خواهید حق تجدیدنظر خود را حفظ کنید یا خیر. همچنین می توانید "تجدیدنظر را لغو کنید"، یعنی از حق درخواست تجدیدنظر خود منصرف شوید. اگر هر دو طرف "تجدیدنظر را لغو کنند"، پرونده بسته خواهد شد. اگر "حق تجدیدنظر را لغو کنید" نخواهید توانست نظر خود را تغییر داده و به رای قاضی اعتراض کنید. بنابراین، اگر قاضی درخواست شما را رد کرد، حتی اگر از تمایل خود برای تجدیدنظر مطمئن نیستید، محض اطمینان حق تجدیدنظر را برای خود حفظ کنید. اگر فردی "حق تجدیدنظر را حفظ کند"، 30 روز فرصت دارد تا مدرکی به نام "اطلاعیه تجدیدنظر" را به هیئت ویرجینیا ارائه دهد. اگر DHS درخواست تجدیدنظر کند، باید یک نسخه از این اطلاعیه را برای شما ارسال کند و اگر شما درخواست تجدیدنظر می کنید، باید یک نسخه آن را به DHS ارسال کنید. اگر هیچیک از طرفین بعد از 30 روز اطلاعیه تجدیدنظر را ارائه ندهد، تصمیم قاضی امور مهاجرتی نهایی خواهد شد. اطلاعیه تجدیدنظر باید در عرض 30 روز از تاریخ تصمیم قاضی به دست هیئت تجدیدنظر مهاجرت برسد.

اگر DHS تقاضای تجدیدنظر در پرونده من را بدهد، چه می شود؟

ممکن است وکیل دادگاه اعلام کند که می خواهد "حق تجدیدنظر خود را حفظ کند"، اما این بدان معنی نیست که DHS حتماً تقاضای تجدیدنظر خواهد کرد. ممکن است شما تا 30 روز از تاریخ تصمیم قاضی از این موضوع مطلع نشوید، و اگر تا آن زمان DHS اطلاعیه تجدیدنظر را ارائه ندهد، نمی تواند درخواست تجدیدنظر کند (شما باید از تقاضای وی باخبر شوید زیرا باید یک نسخه از آن را در اختیار داشته باشید).

اگر DHS یک اطلاعیه تجدیدنظر ارائه دهد و، در فرم، ذکر کند که مدتی بعد یک خلاصه وقایع یا بیانیه مکتوب ارائه خواهد داد، هیئت تجدیدنظر مهاجرت یک برگه به شما و DHS ارسال کرده و در آن زمان ارائه این خلاصه یا بیانیه توسط DHS و زمانیکه شما باید پاسخ خود به استدلال های DHS را به هیئت ارائه دهید، مشخص خواهد کرد. در صورت امکان، سعی کنید یک وکیل بگیرید تا در این امور به شما کمک کند.

 به علاوه، اگر در خصوص پرونده موفق شده اید و DHS حق تجدیدنظر خود را حفظ کرده است، از قاضی یا DHS بخواهید بر اساس تعهد خود شما دستور آزادی تان را (بدون پرداخت وثیقه) صادر کند!

همانطور که در ابتدای این دفترچه ذکر کردیم، برخی افراد می توانند از قاضی درخواست کنند که آزاد شوند، اما برخی دیگر این صلاحیت را ندارند و باید از DHS بخواهند که آنها را آزاد کند. سایر دفترچه ها به جزئیات این موضوع پرداخته اند. اگر واجد شرایط هستید که از قاضی بخواهید وثیقه ای برای شما در نظر بگیرد و در پرونده خود موفق شده اید، همان لحظه از قاضی درخواست کنید تا شما را آزاد کند! اگر این فرصت برای شما پیش نیاید، یک نامه بنویسید و تقاضای تشکیل یک جلسه دادرسی وثیقه بدهید (حتی اگر در گذشته چنین جلسه ای برای شما برگزار شده باشد).

اگر موفق نشوم، چگونه می توانم تقاضای تجدیدنظر کنم؟

اگر موفق نشدید و "حق تجدیدنظر خود را حفظ کردید"، هیئت تجدیدنظر مهاجرت باید مدارک شما را در عرض 30 روز دریافت کند در غیر این صورت قضاوت آنها را نخواهند خواند، و شما حق تجدیدنظر خود را از دست خواهید داد. فرم هایی که باید آنها را برای درخواست تجدیدنظر در رای قاضی تکمیل کنید عبارتند از:

1. یک فرم سفیدرنگ "اطلاعیه تجدیدنظر" (EOIR-26)، و

2. یک فرم قهوه ای رنگ "درخواست لغو هزینه تجدیدنظر" (EOIR-26A) (مگر اینکه بتوانید مبلغ \$110 را بپردازید، که در این صورت، باید دستور العمل موجود در "اطلاعیه تجدیدنظر" را رعایت کنید و این مبلغ را بپردازید)

در این فرم ها نحوه تکمیل آنها و نشانی محلی که باید به آنجا ارسال شوند، توضیح داده شده است.

اگر، پس از 30 روز، مدارک تجدیدنظر در ویرجینیا دریافت نشد، اجازه نخواهید داشت تقاضای تجدیدنظر کنید و تصمیم قاضی نهایی خواهد شد. به همین دلیل، ما پیشنهاد می کنیم که هر چه سریعتر این مدارک را از طریق پست اکسپرس یا "پست سفارشی" (با ارائه رسید) ارسال کنید.

اگر هیئت فرم های شما را دریافت کند، به DHS نیز فرصت خواهد داد تا مدارک خود را ارائه دهد. DHS یک نسخه از تمام مدارکی که بایگانی می کند را در اختیار شما قرار خواهد داد.

اگر در طی روند تجدیدنظر در بازداشت هستید، معمولاً چهار تا شش ماه طول می کشد تا هیئت درباره تجدیدنظر تصمیم بگیرد. اگر در طی روند تجدیدنظر در بازداشت نباشید، ممکن است زمان بیشتری طول بکشد. زمان مشخصی وجود ندارد، و نمی توان مدت زمانی که روند تجدیدنظر طول می کشد را مشخص کرد.

اگر هیئت تقاضای تجدیدنظر به ضرر من تصمیم بگیرد، چه می شود؟

شما می توانید نزد یک دادگاه فدرال نسبت به حکم هیئت تقاضای تجدیدنظر نمایید، اما ممکن است دادگاه فدرال تنها برخی از موارد خاص را بررسی کند. همچنین، درحالیکه دادگاه فدرال در حال بررسی پرونده شما است، DHS می تواند شما را از کشور منتقل کند، مگر اینکه شما یک حکم ویژه به نام "توقف" حکم اخراج از دادگاه فدرال دریافت کنید. ممکن است این امر سریع اتفاق بیفتد، بنابراین اگر پرونده شما نزد هیئت تجدید نظر می شود، باید قبل از اینکه هیئت تصمیم خود را بگیرد، از یک وکیل کمک بگیرید تا بتوان به محض اینکه هیئت تجدیدنظر را رد کرد، یک درخواست توقف اخراج به دادگاه فدرال ارائه داد. درخواست تجدیدنظر یک پرونده از دادگاه فدرال بسیار پیچیده است، بنابراین نحوه آن در این دفترچه توضیح داده نمی شود.

اگر قبل از دادرسی از بازداشتگاه خارج شوم، چه می شود؟

اگر اجازه دارید قبل از پایان پرونده از بازداشتگاه خارج شوید، پرونده شما ادامه خواهد داشت. باید در عرض 5 روز از تاریخ هر گونه تغییر، از طریق فرم EOIR 33/IC، دادگاه امور مهاجرت را از نشانی جدید خود مطلع کنید. دادگاه برای شما یک نامه ارسال و شما را از تاریخ، زمان، و مکان دادرسی بعدی مطلع خواهد کرد. به همین دلیل، بسیار مهم است که هرچه سریعتر سعی کنید از لحاظ حقوق کمک بگیرید. وقت را از دست ندهید.

 وقتی بازداشتگاه را ترک می کنید، به دنبال این باشید که در خصوص پرونده خود از لحاظ حقوقی کمک بگیرید!

بسیار مهم است که شما و وکیلان از دادگاه بخواهید پرونده شما را به دادگاه دیگری منتقل کند، مگر اینکه بخواهید به همان دادگاهی بروید که پرونده شما در حال بررسی است. می توانید از طریق تکمیل یک فرم به نام "پیشنهاد تغییر محل" اینکار را انجام دهید؛ در این فرم نشانی محلی را ذکر می کنید که قصد دارید هنگام ترک بازداشتگاه در آنجا زندگی کنید. (باید نشانی پستی را ارائه دهید نه کد پستی!). در پشت این دفترچه یک فرم وجود دارد که می توانید از آن استفاده کنید اما برخی از دادگاه ها از شما می خواهند یک فرم دیگر را استفاده کنید، بنابراین باید در این باره پرس و جو کنید. در برخی از بازداشتگاه ها، یک مامور DHS این فرم را در اختیار شما قرار داده و پس از تکمیل آن را به دادگاه ارائه خواهد داد. در بازداشتگاه خود، از نحوه انجام کارها مطلع شده و مطمئن شوید که فرم صحیح را به دادگاه (و یک نسخه را به وکیل DHS) ارائه می دهید. وقتی دادگاه این فرم را دریافت کند، پرونده شما را به نزدیکترین دادگاه امور مهاجرتی به نشانی ذکر شده ارسال خواهد کرد. سپس آن دادگاه یک نامه برای شما ارسال کرده و در آن مکان و زمان دادرسی بعدی شما را ذکر خواهد کرد. پس از دریافت این نامه، فقط باید مدارک و اوراق را به دادگاه و DHS جدید در محل جدید خود ارسال کنید.

 هنگام ترک بازداشتگاه، اگر نمیخواهید دادرسی بعدی شما در محل کنونی برگزار شود، باید یک "پیشنهاد تغییر محل" ارائه دهید!

برخی از دادگاه از شما می خواهند تا دلیل تغییر محل دادگاه را به طور کامل تری توضیح دهید. اگر به فکر تغییر مکان دادگاه هستید، در زمان تشکیل دادرسی وثیقه، قاضی را از خواسته خود مطلع کنید.

دقت کنید، اگر در یکی از جلسات دادرسی حاضر نشوید، قاضی می تواند بدون اینکه به شما فرصت دیگری بدهد تا برای دریافت پناهندگی یا منع اخراج تقاضا بدهید، شما را اخراج کند!

در صورت نقل مکان چه کار باید انجام دهم؟

 هر بار که نقل مکان می کنید، شما موظف هستید که به دادگاه امور مهاجرتی و DHS اطلاع بدهید! باید در عرض پنج روز و 10 روز از تاریخ نقل مکان دادگاه امور مهاجرتی و DHS را به ترتیب مطلع کنید. برای انجام این کار فرم های مخصوصی وجود دارند و شما می توانید یکی از این فرم ها را از دادگاه امور مهاجرتی (EOIR Form 33/IC) و فرم دیگری را از DHS (Form AR-11) دریافت کنید. مطلع کردن دادگاه امور مهاجرتی و DHS از نشانی جدید شما به این معنی نیست که نشانی دادرسی شما نیز تغییر خواهد کرد. در عوض، از طریق فرم های ویژه ای که برای تغییر نشانی استفاده می شوند، دادگاه امور مهاجرتی و DHS پی می برند که مدارک مربوط به پرونده شما را باید به چه نشانی ارسال کنند.

وقتی دادگاه امور مهاجرتی و DHS می خواهند مدارک شما را ارسال کند، آنها را به نشانی ای که شما به آنها ارائه داده اید، ارسال خواهند کرد. اگر دادگاه امور مهاجرتی فقط نشانی قدیم شما را داشته باشد، نامه ای که زمان دادرسی بعدی شما در آن ذکر شده است را به نشانی قدیم شما ارسال خواهد کرد، و اگر در آن تاریخ در دادگاه حاضر نشوید، حکم اخراج شما صادر خواهد شد. در این صورت می توان گفت اگر DHS بار دیگر شما را دستگیر کند، بدون برگزاری دادرسی به کشور خود بازگردانده خواهید شد.

اگر نقل مکان کرده اید، با استفاده از فرم EOIR 33/IC در عرض 5 روز از تاریخ نقل مکان، نشانی جدید خود را برای دادگاه امور مهاجرتی ارسال کنید! باید با استفاده از فرم AR-11 در عرض 10 روز از تاریخ نقل مکان، نشانی جدید خود را به DHS نیز ارسال کنید!

بسیار مهم است که بدانید دادگاه امور مهاجرتی و DHS دو نهاد مجزا و متفاوت هستند و فرم های درخواست شده نیز با یکدیگر تفاوت دارند. اگر DHS را از نشانی جدید خود مطلع کنید اما فرم صحیح (یک فرم آبی رنگ به نام EOIR 33/IC، فرم "تغییر نشانی") را برای دادگاه امور مهاجرتی ارسال نکرده باشید، این دادگاه به ارسال اوراق به نشانی قدیمی شما ادامه خواهد داد و ممکن است از تاریخ دادگاه خود مطلع نشوید. اگر چنین شود، ممکن است بدون ملاقات با یک قاضی حکم اخراج دریافت کنید. اگر پرونده شما در مرحله تجدیدنظر نزد هیئت تجدیدنظر مهاجرت باشد نیز این اتفاق خواهد افتاد. همچنین اگر با استفاده از فرم EOIR 33/BIA نقل مکان کرده اید، باید در عرض 5 روز به هیئت تجدیدنظر مهاجرت اطلاع بدهید.

آیا می توانم مجوز کار داشته باشم؟

اگر نزد دادگاه امور مهاجرتی تقاضای دریافت پناهندگی و/یا منع اخراج کرده باشید، می توانید مجوز کار دریافت کنید، اما برای ارسال تقاضای مجوز کار، باید پس از ارائه تقاضانامه پناهندگی 150 روز منتظر بمانید. اگر قبل از گذشت 180 روز موفق به دریافت پناهندگی نشوید، نمی توانید مجوز کار داشته باشید، حتی اگر درخواست کنید در تصمیم قاضی تجدیدنظر صورت بگیرد. اگر قبل از گذشت 180 روز حکم پناهندگی یا منع اخراج خود را دریافت کنید، می توانید بلافاصله بعد از موفقیت در پرونده خود تقاضای مجوز کار بدهید. اگر هنوز برای پرونده شما حکم صادر نشده است و 150 روز از زمان ارائه تقاضانامه پناهندگی و منع اخراج شما می گذرد، می توانید تقاضای مجوز کار بدهید اما تا قبل از 180 روز مجوز کار دریافت نخواهید کرد.

تقاضای مجوز اشتغال (فرم I-765)

جهت تقاضای مجوز کار، باید "فرم I-765" را تکمیل کرده و آن را همراه با یک نسخه از فرم I-589 (تقاضانامه پناهندگی - فقط فرم و اظهارنامه شما) و نیز مدرکی که ثابت کند آن را برای دادگاه امور مهاجرتی نیز ارسال کرده اید را برای نشانی مذکور در دستورالعمل پست کنید. دادگاه امور مهاجرتی صفحه اول تقاضانامه پناهندگی شما را مهر زده و تاریخ ارسال آن ذکر می کند، و در صورتیکه از این صفحه مهر خورده نسخه خود را تهیه کنید، آن صفحه نشان خواهد داد که آن را برای دادگاه ارسال کرده اید. در غیر این صورت، باید از دادگاه امور مهاجرتی بخواهید تا صفحه اول را در اختیار شما قرار دهد و یک نسخه از آن تهیه کنید تا بتوانید همراه با تقاضانامه خود آن را ارسال کنید. اگر دادگاه به نفع شما تمام شده باشد، باید یک نسخه از حکم قاضی را با فرم I-765 ارائه دهید. اگر در پرونده مربوط به پناهندگی موفق شده باشید، باید توصیه های شفاهی قاضی و دستورات مکتوبی را که با عنوان دستورالعمل پس از حکم برای افرادی که دادگاه امور مهاجرتی حکم آزادی یا حفاظت از اخراج آنها را صادر کرده است، از وکیل دادگاه DHS دریافت می کنید، رعایت نمایید تا بتوانید مدارک مربوط به وضعیت و مجوز کار خود را از DHS، خدمات شهروندی و مهاجرت آمریکا، دریافت کنید. نکته: اگر حکم نهایی منع اخراج برای شما صادر شده باشد، باید از دستورالعمل های ارائه شده برای فرم I-765 پیروی کنید.

دستور العمل های مربوط به تقاضانامه مجوز کار را مطالعه کنید و به تمام سوالات پاسخ دهید. این دستور العمل ها شما را از آنچه که باید در تقاضانامه ذکر کنید، مطلع خواهد کرد.

اگر به طور غیرقانونی وارد کشور شده اید، برای سوال #14 عبارت "ورود بدون بازرسی" (entered without inspection) را ذکر کنید.

اگر قاضی درباره پرونده شما حکمی صادر نکرده است، برای سوال #15 جمله "تقاضای پناهندگی/منع اخراج در حال بررسی است" (entered without inspection) را ذکر کنید. اگر برای شما حکم پناهندگی صادر شده است، عبارت "پناهنده" (asylee) را ذکر کنید. اگر حکم منع اخراج یا منع اخراج کنوانسیون منع شکنجه را دریافت کرده اید، جمله "منع اخراج دریافت کرده ام" (withholding) را بنویسید.

درباره سوال #16، اگر قاضی هنوز در خصوص پرونده شما حکمی صادر نکرده است، یا اگر دادگاه به نفع شما ختم شده اما DHS درخواست تجدیدنظر داده است، عبارت "(c)(8)" را ذکر کرده و تقاضانامه خود را برای مرکز خدمات DHS ارسال کنید (دستور العمل به شما نشان می دهد که باید آن را به کدام مرکز ارسال کنید). اگر حکم پناهندگی شما صادر شده است اما DHS درخواست تجدیدنظر نکرده، باید عبارت "(a)(5)" را ذکر کرده و طبق دستور العمل قاضی امور مهاجرتی و دستور العمل مکتوبی اقدام کنید که از طرف وکیل دادگاه DHS با عنوان، دستور العمل پس از حکم برای افرادی که دادگاه امور مهاجرتی حکم آزادی یا حفاظت از اخراج آنها را صادر کرده است، دریافت می کنید. قابل اجرا از تاریخ 1 آوریل 2005، اگر حکم منع اخراج شما (اعم از معمولی یا کنوانسیون منع شکنجه) صادر شده و DHS درخواست تجدیدنظر نکرده است، عبارت "(a)(10)" را ذکر کنید و باید فرم تقاضای I-765 را به Chicago Lockbox Facility ارائه دهید. نشانی پستی مستقیم عبارتست از: خدمات شهروندی و مهاجرت آمریکا، P.O. Box 805887, Chicago, IL 60680-4120 یا حمل خدمات پستی غیر آمریکایی (پیک خصوصی) خدمات شهروندی و مهاجرت آمریکا، گیرنده: FBASI, 427 S. LaSalle – 3rd Floor, Chicago, IL 60605-1098. اگر حکم تاخیر در اخراج کنوانسیون منع شکنجه دریافت کرده و از بازداشتگاه DHS آزاد شده اید، عبارت "(c)(18)" را ذکر کرده و طبق دستور العمل های مندرج در دفترچه مجوز کار اقدام کنید.

از فرم I 765 و هر آنچه که همراه آن در پرونده های شخصی خود ارسال می کنید یک نسخه تهیه کنید، و اگر این مدارک را از طریق پست ارائه می دهید از پست سفارشی استفاده کنید. دریافت مجوز کار برای اولین بار هزینه ای دربر ندارد. این مجوز یکساله است. هنگام تمدید مجوز باید هزینه ای را پرداخت کنید.

30 روز طول می کشد تا یک حکم در خصوص اعطای مجوز کار به شما صادر شود. اگر در عرض 30 روز حکمی دریافت نکردید، باید به دفتر محلی DHS مراجعه کرده و سعی کنید یک مجوز کار موقت دریافت کنید.

آیا بعد از آزاد شدن از بازداشتگاه می توانم به خارج از آمریکا سفر کنم؟

اگر قبل از اتمام رسیدگی به پرونده شما کشور را ترک کنید، به طور خودکار درخواست شما رد خواهد شد. شما نباید تا قبل از دریافت حکم نهایی کشور را ترک کنید. حتی اگر قاضی حکم پناهندگی، منع اخراج یا تاخیر در اخراج شما را صادر کند، اگر DHS درخواست تجدیدنظر کند، حکم نهایی نخواهد شد بنابراین نباید کشور را ترک کنید.

اگر حکم قطعی پناهندگی شما صادر شده است، قبل از اینکه بتوانید از طریق ارائه فرم I-485 (فرم تقاضای ثبت اقامت دائم یا تنظیم وضعیت) برای دریافت اقامت دائم ("کارت سبز" خود) تقاضا بدهید، باید یک سال منتظر بمانید. در صورت درخواست مجوز و دریافت آن از DHS از طریق تسلیم فرم I-131 (تقاضای Travel Document (سند سفر)) یا از طریق درخواست Advance Parole (عفو مشروط پیشرفته)، می توانید در طی این مدت سفر کنید، اما تا زمانی که اقامت دائم دریافت نکرده اید نباید به کشور خود بازگردید، در غیر این صورت ممکن است وضعیت حقوقی خود در آمریکا را از دست بدهید. در صورت دریافت منع اخراج یا تاخیر در اخراج، باید قبل از سفر به خارج از آمریکا با یک وکیل امور مهاجرت صحبت کنید.

پرونده خود را به درستی آماده کنید

گاهی اوقات، مدت زمان و میزان انرژی ای که برای آماده کردن پرونده خود صرف می کنید، برد و باخت آنرا مشخص می کند. اگر از دستور العمل های مندرج در این دفترچه پیروی کنید، برای ارائه پرونده خود آماده خواهید بود، و شانس بیشتری برای موفق شدن خواهید داشت. امیدواریم در پرونده خود موفق شوید!

© **The Florence Immigrant and Refugee Rights Project, Inc** (شرکت پروژه حقوق مهاجرت و پناهندگی فلورانس)،

جولای 2002. پروژه فلورانس به شما اجازه می دهد برای استفاده شخصی یا ارسال رایگان به DHS، بازداشت شدگان در DHS، یا به اشخاص حقوقی که به این بازداشت شدگان کمک می کنند، از این مدرک رونوشت تهیه کنید. با این حال، این برنامه باید هرگونه تغییر در این مطالب یا هر بخشی از آن را تایید کند. شما می توانید از طریق نوشتن نامه به نشانی ذیل تایید را پیگیری کنید: Director, the Florence Immigrant and Refugee Rights Project, P.O. Box 654, Florence, Arizona 85232. فروش این مدرک یا هر بخشی از آن برای دریافت سود نقض قانون کپی رایب محسوب می شود.

این دفترچه توسط Elizabeth Dallam، مدیر سابق برنامه فلورانس، به روز رسانی، و توسط Lynn Marcus، استادیار دانشکده حقوق دانشگاه آریزونا، ویرایش شده است. بنیاد فورد بودجه آن را تامین کرده است. خانم Marcus در نوامبر سال 1993 با کمک صندوق مارشال آریزونا دفترچه اصلی را به نگارش درآورده است.

ما از Regina Germain، از وکلای حقوقی کمیسر عالی پناهندگان سازمان ملل، سیاستگذار هستیم که در ویرایش این دفترچه به ما یاری رسانده است. همچنین از دیگر اعضای National Advisory Board (هیئت مشاوره ملی)، که برای بازبینی و ویرایش این مطالب تاسیس شده بود، سیاستگذار هستیم: Jeanne Butterfield از انجمن وکلای امور مهاجرتی آمریکا، Dan Kesselbrenner از برنامه مهاجرت ملی انجمن وکلای ملی، Linton Joaquin از مرکز ملی امور مهاجرت، Judy Rabinovitz از پروژه حقوق مهاجران اتحادیه آزادی های مدنی آمریکا، Mark Silverman از مرکز منابع حقوقی مهاجران، و Carol Wolchok از مرکز قانون مهاجرت و نمایندگی انجمن وکلای آمریکا. مسئولیت هرگونه اشکال بر عهده شخص نویسنده است.

برخی از نظرات در این دفترچه برگرفته از پرونده های موفق پناهندگی است که مرکز منابع حقوقی مهاجران، 1992، آن را نوشته و منتشر کرده است.

فرم درخواست جمع آوری مدارک

لطفاً تمام بخش ها به شکل خوانا و بدون قلمخوردگی تکمیل کنید. این فرم را به یکی از سازمان های مذکور در صفحه سازمان ها ارسال کنید. بهتر است تقاضانامه پناهندگی (I-589)، نامه ها یا فرم های مربوط به پرونده خود را نیز ارسال کنید. این فرم ها تنها برای استفاده داخلی و کمک به شما در جمع آوری مدرک در خصوص درخواست پناهندگی شما است. این اطلاعات بدون رضایت قبلی و مکتوب شما، در اختیار سازمان های دیگر، DHS یا آژانس دولتی دیگر قرار نخواهد گرفت.

نام: _____ #:A _____

نشانی: _____ (نشانی محلی که می خواهید اطلاعات به آنجا ارسال شود)

شهر: _____ ایالت: _____ کدپستی: _____

تاریخ امروز: _____ تاریخ دادرسی/تجدیدنظر شما: _____ لطفاً تمام سازمان هایی که با آنها تماس داشته‌اید را ذکر کنید: _____

شهر، ایالت، و کشور مبدا شما: _____

سال ورود به آمریکا: _____

لطفاً دور تمام گزینه هایی که به شما مربوط می شوند خط بکشید و با آنها پاسخ بدهید:

1. آیا شما در گذشته یا حال عضو یک سازمان سیاسی بوده اید که تحت آزار و اذیت قرار گرفته است؟ بلی خیر
اگر پاسخ بلی است، لطفاً نام سازمان را ذکر کنید: _____

2. آیا شما در گذشته یا حال عضو یک صنف تجاری بوده اید که تحت آزار و اذیت قرار گرفته است؟ بلی خیر
اگر پاسخ بلی است، لطفاً نام سازمان را ذکر کنید: _____

3. آیا شما در گذشته یا حال پیرو یک کلیسا یا مذهب بوده اید که تحت آزار و اذیت قرار گرفته است؟ بلی خیر
اگر پاسخ شما بلی است، لطفاً نام مذهب و/یا کلیسا را ذکر کنید: _____

4. آیا شما در گذشته یا حال عضو یک اقلیت قومی بوده اید که تحت آزار و اذیت قرار گرفته است؟ بلی خیر
اگر پاسخ بلی است، لطفاً نام قومیت را ذکر کنید: _____

5. آیا درخواست شما بر اساس گرایش جنسی شما است (زیرا شما همجنسگرا، دوجنسیتی هستید یا جنسیت خود را تغییر داده اید)؟ بلی خیر

6. آیا دولت یا اعضای دولت شما را مورد آزار و اذیت قرار داده اند؟ بلی خیر
اگر پاسخ شما بلی است، لطفاً نام گروه را ذکر کنید: _____

7. آیا یک سازمان/اشخاصی خارج از دولت شما را مورد آزار و اذیت قرار داده اند؟ بلی خیر
اگر پاسخ شما بلی است، لطفاً نام گروه را ذکر کنید: _____

8. آیا درخواست شما مبنی بر آزار و اذیت بدلیل جنسیت شما است؟ بلی خیر

لطفاً هر رخداد خاص، شخص، مرگ، نام، تاریخ، یا شرایط کشور که باید به عنوان مدرک ثبت شوند را در پشت این صفحه یا در یک کاغذ دیگر فهرست کنید.

گواهی ارسال

نام: _____

#A: ____ -- ____ -- ____

گواهی می‌دهم که در _____، _____، یک نسخه صحیح و کامل از
(تاریخ) (سال)

(شرح فرم ارسالی) را در یک پاکت نامه که هزینه پست آن از پیش پرداخت شده است، قرار داده و آن را برای: دستیار مشاور ارشد

DHS، اداره مهاجرت و گمرک آمریکا (ICE)، به نشانی ذیل ارسال کرده ام:

دستیار مشاور ارشد
وزارت امنیت داخلی
اداره مهاجرت و گمرک آمریکا (ICE)

(نشانی DHS)

(نام و نام خانوادگی خود را امضاء کنید)

وزارت دادگستری آمریکا
دفتر اجرایی بازبینی مهاجرت

شهر و ایالت برگزاری دادگاه

در رسیدگی به اخراج

شماره پرونده A

پیشنهاد تغییر محل

در خصوص

(نام شما)

مدعی علیه

مدعی علیه با قید وثیقه آزاد شده است و در نشانی ذیل ساکن خواهد شد:

(نشانی شما در خارج از بازداشتگاه)

مدعی علیه درخواست می کند پرونده اش به دادگاه امور مهاجرت در نزدیکی محل اقامت وی منتقل شود.

گواهی ارسال

این مدرک اصلی از طریق پست ارسال می شود به:

دفتر اجرایی بازبینی مهاجرت
دفتر قاضی امور مهاجرت

(نشانی دادگاهی که حین بازداشت بودن شما در بازداشتگاه DHS به پرونده شما رسیدگی کرده است)

بدین وسیله گواهی می دهم که یک نسخه از این پیشنهاد را از طریق پست برای شخص ذیل ارسال کرده ام:

دستیار مشاور ارشد DHS، اداره مهاجرت و گمرک آمریکا (ICE)

(نشانی دفتر DHS که حین بازداشت بودن شما در بازداشتگاه DHS به پرونده شما رسیدگی کرده است)

مدعی علیه

امضا:

(نام و نام خانوادگی خود را امضا کنید)

تاریخ:

NACARA بخش 202 R آزادی افراد اهل کوبا و نیکاراگوئه

مهلت تقاضای آزادی NACARA برای افراد اهل کوبا و نیکاراگوئه 31 مارس 2000 بود. با این حال، طبق قانون خشونت علیه زنان (VAWA) سال 2005، همسران و فرزندان اهل نیکاراگوئه و کوبا که توسط همسر یا والدین خود، که بخش 202 قانون NACARA مشمول آنها شده است یا در حقیقت طبق بخش 202 NACARA مقیم دائم و قانونی هستند، مورد آزار و اذیت قرار گرفته اند (مورد ضرب و شتم بوده اند یا از ظلم بیش از حد رنج برده اند) می توانند طبق بخش 202 NACARA تقاضای دریافت اقامت دائم نمایند. با این حال، باید تا جولای 2007 تقاضانامه خود را ارائه دهید تا بتوانید واجد شرایط دریافت آن شوید.

در خصوص تقاضای همسر یا فرزند آزر دیده تحت این قانون، همسر یا والدین متجاوز باید واجد شرایط NACARA بخش 202 بوده و شرایط ذیل برخوردار باشد:

- 1 بومی یا شهروند نیکاراگوئه یا کوبا؛
- 2 حضور در آمریکا از 1 دسامبر 1995؛ و
- 3 مجاز به اقامت در آمریکا (نداشتن نوع خاصی از جنایاتی که آنها را از دریافت اقامت دائم و قانونی بازمی دارند).

اگر بعد از 1 دسامبر 1995 به مدت 180 روز متوالی در آمریکا حضور نداشته‌اید، واجد شرایط دریافت آزادی بخش 202 NACARA نخواهید بود. اگر در مورد صلاحیت خود برای دریافت بخش 202 NACARA طبق VAWA 2005 تردید دارید، باید از قاضی یا DHS سوال کنید.

NACARA بخش 203 آزادی افراد اهل گواتمالا، السالوادور و کشورهای اروپای شرقی

طبق بخش 203 NACARA، اگر از شرایط لازم برخوردار باشید، ممکن است واجد شرایط تقاضای دفاع در برابر اخراج شما از آمریکا به نام "لغو حکم اخراج" شوید. اگر واجد شرایط باشید و این فرصت دفاع به شما اعطا شود، مقیم دائم و قانونی آمریکا خواهید شد. به عبارت دیگر، کارت سبز دریافت خواهید کرد.

◇ شرایط لازم برای اهالی گواتمالا عبارتند از:

A. اهل گواتمالا باشید؛

1. در 1 اکتبر 1990 یا قبل از آن به آمریکا آمده باشید؛ و
2. در 31 اکتبر 1991 یا قبل از آن برای دریافت مزایای کلاس ABC ثبت نام کرده باشید (توجه: ثبت نام کنندگان ABC واجد شرایط نخواهند بود اگر هنگام ورود بعد از تاریخ 19 دسامبر 1990 بازداشت شده باشند؛ یا
3. در 1 آوریل 1990 یا قبل از آن تقاضای پناهندگی کرده باشید؛

و

B. ثابت کنید:

1. هفت سال متوالی در آمریکا حضور فیزیکی داشته اید؛
2. شخصیت اخلاقی خوبی دارید (به این معنی که محکوم به ارتکاب جرم خاصی نشده اید یا حداقل 6 ماه را در زندان سپری نکرده‌اید)؛
3. محکوم به ارتکاب یک جرم خشونت بار که در بخش 101(43)(a) قانون مهاجرت و ملیت (INA) تشریح شده است، نشده اید (اگر جنایات خاص دیگر یا جرم های مهاجرتی مرتکب شده اید که باعث شده است در آمریکا پذیرفته نشوید یا حایز شرایط اخراج از آنجا شوید، در صورت بر خورداری از شرایط لازم دیگر هنوز واجد شرایط خواهید بود)؛ و
4. ممکن است در صورت اخراج از آمریکا لطمه شدیدی ببینید یا همسر، والدین یا فرزندان شما که مقیم دائم و قانونی آمریکا هستند از اخراج شما از آمریکا لطمه ببینند.

اگر از شرایط فوق برخوردار هستید اما محکومیت جنایی دارید، باید درباره NACARA با قاضی صحبت کنید تا از احتمال واجد شرایط بودن خود مطلع شوید. همچنین، اگر مطمئن نیستید که آیا قبل از مهلت ذکر شده تقاضای پناهندگی داده اید یا آیا عضو کلاس ABC هستید، باید از قاضی سوال کنید که طبق NACARA از شرایط لازم برای تقاضای اقامت در آمریکا برخوردار هستید یا خیر.

◇ شرایط لازم برای اهالی السالوادور عبارتند از:

A. اهل السالوادور باشید؛

1. در 19 سپتامبر 1990 یا قبل از آن به آمریکا آمده باشید؛ و
2. در 31 اکتبر 1991 یا قبل از آن برای دریافت مزایای کلاس ABC ثبت نام کرده باشید (توجه: ثبت نام کنندگان ABC واجد شرایط نخواهند بود اگر هنگام ورود بعد از تاریخ 19 دسامبر 1990 بازداشت شده باشند)؛ یا شما در تاریخ 31 اکتبر 1991 یا قبل از آن برای دریافت وضعیت محافظت موقت ("TP") ثبت نام کرده باشید؛ یا
2. در 1 آوریل 1990 یا قبل از آن تقاضای پناهندگی کرده باشید؛

و

B. ثابت کنید:

1. حداقل برای هفت سال متوالی در آمریکا حضور فیزیکی داشته اید؛ و
2. شخصیت اخلاقی خوبی دارید (به این معنی که محکوم به ارتکاب جرم خاصی نشده اید یا حداقل 6 ماه را در زندان سپری نکرده اید)؛ و
3. محکوم به ارتکاب یک جرم خشونت بار که در بخش 101(43)(a) قانون مهاجرت و ملیت (INA) تشریح شده است، نشده اید (اگر جنایات خاص دیگر یا جرم های مهاجرتی مرتکب شده اید که باعث شده است در آمریکا پذیرفته نشوید یا حایز شرایط اخراج از آنجا شوید، در صورت برخوردار بودن از شرایط لازم دیگر هنوز واجد شرایط خواهید بود)؛ و
4. ممکن است در صورت اخراج از آمریکا لطمه شدیدی ببینید یا همسر، والدین یا فرزندان شما که مقیم دائم و قانونی آمریکا هستند از اخراج شما از آمریکا لطمه ببینند.

اگر از شرایط فوق برخوردار هستید اما محکومیت جنایی دارید، باید درباره NACARA با قاضی صحبت کنید تا از احتمال واجد شرایط بودن خود مطلع شوید. اگر مطمئن نیستید که آیا قبل از مهلت ذکر شده تقاضای پناهندگی داده اید یا آیا عضو کلاس ABC هستید، باید از قاضی سوال کنید که طبق NACARA از شرایط لازم برای تقاضای اقامت در آمریکا برخوردار هستید یا خیر.

◇ برای مردم اهل اروپای شرقی:

- A. شما بومی اتحاد جماهیر شوروی، روسیه، هرگونه جمهوری سابق اتحاد جماهیر شوروی، استونی، لتونی، لیتوانی، لهستان، چکسلواکی، رومانی، مجارستان، بلغارستان، آلبانی، آلمان شرقی، یوگسلاوی و یا هر یک از دولت های یوگسلاوی سابق باشید؛ و
1. در 31 دسامبر 1990 یا قبل از آن به آمریکا آمده باشید؛ و
 2. در 31 دسامبر 1991 یا قبل از آن تقاضای پناهندگی کرده باشید؛

و

B. ثابت کنید:

1. حداقل برای هفت سال متوالی در آمریکا حضور فیزیکی داشته اید؛ و
2. شخصیت اخلاقی خوبی دارید (به این معنی که محکوم به ارتکاب جرم خاصی نشده اید یا حداقل 6 ماه را در زندان سپری نکرده اید)؛ و
3. محکوم به ارتکاب یک جرم خشونت بار که در بخش 101(43)(a) قانون مهاجرت و ملیت (INA) تشریح شده است، نشده اید (اگر جنایات خاص دیگر یا جرم های مهاجرتی مرتکب شده اید که باعث شده است در آمریکا پذیرفته نشوید یا حایز شرایط اخراج از آنجا شوید، در صورت برخوردار بودن از شرایط لازم دیگر هنوز واجد شرایط خواهید بود)؛ و
4. ممکن است در صورت اخراج از آمریکا لطمه شدیدی ببینید یا همسر، والدین یا فرزندان شما که مقیم دائم و قانونی آمریکا هستند از اخراج شما از آمریکا لطمه ببینند.

اگر از شرایط فوق برخوردار هستید اما محکومیت جنایی دارید، باید درباره NACARA با قاضی صحبت کنید تا از احتمال واجد شرایط بودن خود مطلع شوید. همچنین، اگر مطمئن نیستید که آیا قبل از مهلت ذکر شده تقاضای پناهندگی داده اید، باید از قاضی سوال کنید که طبق NACARA از شرایط لازم برای تقاضای اقامت در آمریکا برخوردار هستید یا خیر.

اگر شما همسر یا فرزند یک فرد اهل السالوادور، گواتمالا یا اروپای شرقی باشید که در زمان دریافت آزادی NACARA، حکم تعلیق اخراج یا لغو اخراج را تحت NACARA دریافت کرده باشد، مادامی که با وی نسبت همسری یا فرزندی خود را حفظ کنید، ممکن است به عنوان ذینفع واجد شرایط تقاضای آزادی NACARA باشید. اگر پسر یا دختر مجرد والدینی هستید که آزادی NACARA دریافت کرده اند و در 1 اکتبر 1990 یا قبل از آن وارد آمریکا شده اید نیز می توانید واجد شرایط NACARA باشید.

نکته: اگر هنگام اقامت در آمریکا در نیروهای مسلح آمریکا ثبت نام کرده، 24 ماه خدمت کرده و با افتخار مرخص شده باشید، شرط حضور فیزیکی متوالی تحت NACARA شامل شما نخواهد شد.

آزادی اهالی هائیتی

در اکتبر 1998، کنگره قانون عدالت مهاجرت پناهندگان هائیتی 1998 (HRIFA) را به تصویب رساند؛ طبق این قانون، راهی وجود دارد که افراد خاصی از اهالی هائیتی در آمریکا بمانند و مقیم دائم و قانونی شوند. مهلت تقاضای آزادی برای افراد اهل هائیتی 31 مارس 2000 بود. با این وجود، طبق قانون 2005 VAWA، همسران و فرزندان (از جمله پسران و دختران مجرد بالای 21 سال) که توسط همسر یا والدین خود، که واجد شرایط HRIFA بوده اند یا در حقیقت طبق HRIFA مقیم دائم و قانونی هستند، مورد آزار و اذیت قرار گرفته اند (مورد ضرب و شتم بوده اند یا از ظلم بیش از حد رنج برده اند)، هنوز می توانند تحت HRIFA برای دریافت اقامت دائم و قانونی تقاضا بدهند.

در خصوص تقاضای همسر یا فرزند (اعم از پسر یا دختر) آزر دیده تحت این قانون، همسر یا والدین متجاوز باید واجد شرایط HRIFA بوده و از شرایط ذیل برخوردار باشد:

همسر یا والدین متجاوز:

- 1 در 31 دسامبر 1995 در آمریکا حضور فیزیکی داشته باشد؛
- 2 حداقل در 31 دسامبر 1995 به طور متوالی در آمریکا حاضر باشد و از 31 دسامبر 1995 بیش از 180 روز خارج از آمریکا نباشد؛
- و
- 3 قبل از 31 دسامبر 1995 پرونده پناهندگی را ارائه دهد و در آمریکا حاضر باشد؛ یا
- 4 قبل از 31 دسامبر 1995 در آمریکا به طور مشروط آزاد شده باشد و مشخص شده باشد که دلیل موثقی برای ترس از بازگشت به هائیتی دارد یا بدلائیل اضطرابی یا در راستای منافع عمومی به طور مشروط آزاد شده باشد؛

یا

هنگام ورود به آمریکا:

- زیر 21 سال سن داشته و متاهل نبوده و همراه والدین به آمریکا نیامده باشد و از زمان ورود به آمریکا بدون والدین خود زندگی کرده باشد؛ یا
- بعد از آمدن به آمریکا یتیم شده باشد؛ یا
- قبل از 1 آوریل 1998 تاکنون والدینش وی را ترک کرده باشند.

حتی اگر توسط همسر یا والدین واجد شرایط HRIFA مورد آزار و اذیت قرار نگرفته باشید، می توانید واجد شرایط HRIFA شوید اگر همسر یا فرزند فردی باشید که آزادی HRIFA دریافت کرده و از شرایط ذیل برخوردار باشد:

- 1 اهل هائیتی باشید؛ و
- 2 زمان ارائه تقاضانامه اقامت دائم و قانونی در آمریکا باشید.

به علاوه، اگر شما بالای 21 سال سن داشته، مجرد باشید و والدین شما آزادی HRIFA دریافت کرده باشند، می توانید واجد شرایط آزادی HRIFA شوید اگر بتوانید ثابت کنید که حداقل از 31 دسامبر 1995 به طور متوالی در آمریکا حضور فیزیکی داشته اید.

اگر مرتکب جرمی شده اید، احتمال احراز یا عدم احراز صلاحیت شما برای دریافت اقامت دائم و قانونی وجود دارد. در خصوص برخی از جنایات، ممکن است حق لغو، مانند (h)212 وجود داشته باشد. اگر از تمام شرایط فوق برخوردار هستید، باید به قاضی امور مهاجرتی یا DHS بگویید که فکر می کنید صلاحیت دریافت اقامت دائم و قانونی را تحت قانون عدالت مهاجرت پناهندگان هاییتی 1998 را دارید. اگر مرتکب جرم شده اید و مطمئن نیستید صلاحیت داشته باشید، باید از قاضی امور مهاجرتی یا DHS سوال کنید.

ما به جزئیات روند تقاضای اقامت دائم و قانونی طبق این قانون نخواهیم پرداخت. اگر فکر می کنید صلاحیت دارید، نحوه تقاضا را از قاضی امور مهاجرتی، DHS، یا وکیل/وکیل مدافع حقوقی سوال کنید.